

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
	2002/145/FUSP:	
	* Rådets fælles holdning af 18. februar 2002 om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe	1
	<hr/>	
	<i>I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	* Rådets forordning (EF) nr. 310/2002 af 18. februar 2002 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe	4
	* Rådets forordning (EF) nr. 311/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea	13
	* Rådets forordning (EF) nr. 312/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan og Folkerepublikken Kina og om afslutning af proceduren vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i Taiwan	24
	Kommissionens forordning (EF) nr. 313/2002 af 20. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	38
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 314/2002 af 20. februar 2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker	40
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 315/2002 af 20. februar 2002 om registrering af priserne for ferske eller kølede slagtekroppe af får på Fællesskabets repræsentative markeder	47
	Kommissionens forordning (EF) nr. 316/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	49

Pris: 22 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 317/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95	51
Kommissionens forordning (EF) nr. 318/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 319/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækssektoren	55
Kommissionens forordning (EF) nr. 320/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren	57
Kommissionens forordning (EF) nr. 321/2002 af 20. februar 2002 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	59

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2002/146/EF:

- ★ AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 9/2001 af 20. december 2001 om vedtagelse af forretningsordenen for AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering

2002/147/EF:

- ★ AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 10/2001 af 20. december 2001 om anvendelsen af ikke-tildelte midler fra 8. Europæiske Udviklingsfond

2002/148/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. februar 2002 om afslutning af konsultationerne med Zimbabwe i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen

Kommissionen

2002/149/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 30. oktober 2001 om Frankrigs statsstøtte til fordel for Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 3279)

2002/150/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 15. februar 2002 om tilladelse til markedsføring af koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf som nye levnedsmiddelingredienser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (meddelt under nummer K(2002) 506)

2002/151/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 19. februar 2002 om mindstekrav til skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 518)

2002/152/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 19. februar 2002 om niende forlængelse af gyldigheden af beslutning 1999/815/EF om forbud mod markedsføring af legetøj og småbørnsartikler, der er beregnet til at blive puttet i munden af børn under tre år, og som er fremstillet af blød pvc indeholdende visse phthalater ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 541)** 96

2002/153/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 20. februar 2002 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige, om ophævelse af beslutning 2001/740/EF og om ottende ændring af beslutning 2001/327/EF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 557)** 98

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING
af 18. februar 2002
om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe

(2002/145/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 28. januar 2002 udtrykte Rådet alvorlig bekymring over situationen i Zimbabwe, især over den seneste optrapning af volden og truslerne mod politiske modstandere samt chikanen af den uafhængige presse. Rådet noterede sig, at Zimbabwes regering ikke har gjort noget effektivt for at forbedre situationen, således som Det Europæiske Råd i Laeken i december 2001 havde opfordret til.
- (2) Rådet udtrykte desuden dyb bekymring over den nylige lovgivning i Zimbabwe, der, hvis den håndhæves, vil være et alvorligt indgreb i ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheden, især loven om offentlig orden og sikkerhed samt loven om ændring af »General Laws« (som begge vil være en krænkelse af de normer og standarder for frie og retfærdige valg, som SADC's parlamentarikere vedtog i marts 2001) samt den foreslåede lovgivning om regulering af medierne.
- (3) Den Europæiske Union har derfor besluttet at afslutte konsultationerne i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen og iværksætte målrettede sanktioner
 - hvis Zimbabwes regering lægger hindringer i vejen for gennemførelse af den EU-valgobservatørmission, der indledte sin virksomhed den 3. februar 2002, eller hvis den på et senere tidspunkt forhindrer denne mission i at fungere effektivt, eller
 - hvis Zimbabwes regering forhindrer de internationale medier i at få fri adgang til at dække valghandlingerne, eller
 - hvis der indtræder en alvorlig forværring af den faktiske situation, f.eks. en forværring af menneskerettighedssituationen eller angreb mod oppositionen, eller
 - hvis det vurderes, at valghandlingerne ikke er frie og retfærdige.
- (4) Rådet har konstateret, at Zimbabwes regering fortsat er involveret i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og af menings- og foreningsfriheden og retten til fredelig forsamling. Så længe krænkelse fortsætter,

finder Rådet det derfor nødvendigt at indføre restriktive foranstaltninger over for Zimbabwes regering og de personer, der har en stor del af ansvaret for disse krænkelse.

- (5) Der er behov for handling fra Fællesskabets side for at iværksætte en række foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

1. Levering eller salg af våben og af alle typer dertil knyttet materiel, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til ovennævnte, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder til Zimbabwe forbydes, uanset om de hidrører fra deres områder eller ej.

2. Ydelse af teknisk oplæring eller bistand til Zimbabwe i forbindelse med levering, fremstilling, vedligeholdelse eller anvendelse af de i stk. 1 nævnte genstande fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder forbydes.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på levering af militært udstyr, som ikke er bestemt til at dræbe, og som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug, eller på dertil knyttet teknisk bistand eller oplæring, og finder heller ikke anvendelse på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhjelme, der midlertidigt udføres til Zimbabwe udelukkende til personlig brug for FN-personel, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale.

Artikel 2

Udstyr, som kan anvendes til intern undertrykkelse, leveres ikke til Zimbabwe.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er opført på listen i bilaget, og som er involveret i aktiviteter, der alvorligt undergraver demokratiet, respekten for menneskerettighederne og retsstaten i Zimbabwe.

2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse i sit område.

3. Medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, når rejse er berettiget af humanitære hensyn, herunder religiøse forpligtelser, eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i møder i internationale organer eller politiske dialoger, som fremmer demokratiet, menneskerettighederne og retsstaten i Zimbabwe.

4. En medlemsstat, der ønsker at indrømme undtagelser, jf. stk. 3, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Undtagelsen anses for at være indrømmet, medmindre en eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for 48 timer efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede undtagelse.

Artikel 4

1. Midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer tilhørende de personer, der er opført på listen i bilaget, som er involveret i aktiviteter, der alvorligt undergraver demokratiet, respekten for menneskerettighederne og retsstaten i Zimbabwe, indefrys.

2. Der stilles hverken direkte eller indirekte midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer til rådighed for de personer, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 5

Rådet vedtager på forslag af en medlemsstat eller Kommissionen ændringer til listen i bilaget, hvis den politiske udvikling i Zimbabwe tilsiger det.

Artikel 6

For at give ovennævnte foranstaltninger den størst mulige virkning tilskynder Den Europæiske Union tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne fælles holdning.

Artikel 7

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen. Efter denne dato finder den anvendelse i en periode på tolv måneder, der kan forlænges.

Denne fælles holdning revideres løbende.

Artikel 8

Denne fælles holdning offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne
J. PIQUÉ I CAMPS
Formand

BILAG

Liste over personer, jf. artikel 3 og 4

1. MUGABE Robert Gabriel	Præsident, født den 21.2.1924, Kutama
2. UTETE Charles	Kabinetsskretær, født den 30.10.1938
3. MNANGAGWA Emmerson	Formand for parlamentet, født den 15.9.1946
4. NKOMO John	Indenrigsminister, født den 22.8.1934
5. GOCHE Nicholas	Minister for sikkerhed, født den 1.8.1946
6. MANYIKA Elliot	Minister for ungdom, født den 30.7.1955
7. MOYO Jonathan	Informationsminister, født den 12.1.1957
8. CHARAMBA George	Sekretær og talsmand for informationsministeren
9. CHINAMASA Patrick	Justitsminister, født den 25.1.1947
10. MADE Joseph	Landbrugsminister, født den 21.11.1954
11. CHOMBO Ignatius	Minister for lokalt selvstyre, født den 1.8.1952
12. MUDENGE Stan	Udenrigsminister, født den 17.12.1941, Zimutu Reserve
13. CHIWEWE Willard	Viceudenrigsminister, født den 19.3.1949
14. ZVINAVASHE Vitalis	General (chef for forsvarsstaben), født i 1943
15. CHIWENGA Constantine	Generaløjtnant (hær), født den 25.8.1956
16. SHIRI Perence	Luftmarskal (luftvåben), født den 1.11.1955
17. CHIHURI Augustine	Kommissær (politi), født den 10.3.1953
18. MUZONZINI Elisha	Brigadegeneral (efterretning), født den 24.6.1957
19. ZIMONTE Paradzai	Chef for fængselsvæsnet
20. SEKERAMAYI Sidney	Forsvarsminister, født den 30.3.1944

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 310/2002
af 18. februar 2002
om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 60 og 301,

under henvisning til Rådets fælles holdning 2002/145/FUSP af 18. februar 2002 om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har udtrykt alvorlig bekymring over situationen i Zimbabwe, især over den seneste optrapning af volden og truslerne mod politiske modstandere og chikanen af den uafhængige presse. Rådet har konstateret, at Zimbabwes regering ikke har gjort noget effektivt for at forbedre situationen, således som Det Europæiske Råd i Laeken i december 2001 havde opfordret til.
- (2) Rådet har konstateret, at Zimbabwes regering fortsat er involveret i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og af menings- og foreningsfriheden og retten til fredelig forsamling. Så længe krænkelserne fortsætter, finder Rådet det derfor nødvendigt at indføre restriktive foranstaltninger over for Zimbabwes regering og de personer, der har en stor del af ansvaret for disse krænkelser.
- (3) I fælles holdning 2002/135/FUSP er det derfor vedtaget, at der indføres visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe, navnlig indefrysning af midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer, som tilhører de enkelte regeringsmedlemmer og fysiske og juridiske personer, der har tilknytning til dem, samt forbud mod eksport af udstyr, der kan anvendes til undertrykkelse, og forbud mod teknisk rådgivning, bistand eller oplæring i forbindelse med militær virksomhed.
- (4) Disse foranstaltninger hører under traktatens anvendelsesområde, og navnlig for at undgå en fordrejning af konkurrencen er der derfor behov for fællesskabslovgivning til implementering af de pågældende foranstalt-

ninger, for så vidt angår Fællesskabets område. Ved Fællesskabets område forstås i denne forordning de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten finder anvendelse, på de betingelser, der er fastsat i traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer»: aktiver af enhver art, uanset om der er tale om materielle eller immaterielle aktiver, løsøre eller fast ejendom, og uanset erhvervelsesmåde, og retsdokumenter eller -instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital form, som dokumenterer en ret til eller en interesse i sådanne aktiver, herunder, men ikke udelukkende, bankkreditter, rejsechecks, bankchecks, postanvisninger, aktier, værdipapirer, obligationer, tratter og rembursere.
- 2) »Indefrysning af midler, finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer»: hindring af enhver bevægelse, overførsel, ændring og brug af eller omgang med midler på en hvilken som helst måde, der vil føre til en ændring med hensyn til omfang, beløb, placering, ejerforhold, besiddelse, art og bestemmelse eller en hvilken som helst anden ændring, som vil gøre det muligt at anvende de pågældende midler, herunder porteføljeforvaltning.

Artikel 2

1. Alle midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer, der tilhører de enkelte medlemmer af Zimbabwes regering eller fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der har tilknytning til dem, og som er opført på listen i bilag I, indefrys.

2. Ingen midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte blive stillet til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I.

⁽¹⁾ Se side I i denne Tidende.

Artikel 3

1. Uanset de gældende regler om indberetning, fortrolighed, tavshedspligt og bestemmelserne i traktatens artikel 284 skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer:

a) straks forelægge alle oplysninger, der kan lette overholdelsen af denne forordning, f.eks. om konti og beløb, der er indefrosset i medfør af artikel 2 for de kompetente myndigheder, jf. listen i bilag III, i de medlemsstater hvor de er bosiddende eller har hjemsted, og for Kommissionen.

Især skal foreliggende oplysninger om midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer, der inden for en periode på seks måneder inden denne forordnings ikrafttræden har været ejet eller kontrolleret af personer, der er opført på listen i bilag I, forelægges

b) samarbejde med de kompetente myndigheder, jf. listen i bilag III, om efterprøvning af disse oplysninger.

2. Alle oplysninger, der forelægges eller modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til det formål, til hvilket de blev forelagt eller modtaget.

3. Alle yderligere oplysninger, som Kommissionen modtager direkte, stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Artikel 4

Artikel 2 finder ikke anvendelse på:

a) godskrivning af indefrosne konti, under forudsætning af at sådanne godskrevne beløb indefrys

b) anvendelse af indefrosne midler til

— dækning af væsentlige behov i Fællesskabet for en fysisk person, der er opført på listen i bilag I, f.eks. betaling af fødevarer, medicin, leje eller betaling af familiens bopæl samt honorarer og gebyrer for medicinsk behandling af medlemmer af den pågældendes familie

— betaling af skatter og afgifter, lovpligtige forsikringspræmier og gebyrer til offentlige værker, f.eks. gas, vand, elektricitet og telekommunikation, som skal betales i Fællesskabet

— betaling af gebyrer til en finansiel institution i Fællesskabet til vedligeholdelse af konti.

Kommissionen skal underrettes om alle betalinger, der foretages i henhold til denne artikel, og om, at der foreligger afgørende dokumentation for, at betingelserne og formålene er overholdt. Denne dokumentation skal opbevares i mindst fem år med henblik på de kompetente myndigheders kontrol.

Artikel 5

1. Uanset artikel 2 og med henblik på at beskytte Fællesskabets interesser, herunder dets borgeres og i Fællesskabet bosid-

dende personers interesser, kan en medlemsstats kompetente myndigheder give særlige tilladelser til:

— at frigive pengemidler, andre finansielle aktiver eller andre økonomiske ressourcer

— at stille pengemidler, andre finansielle aktiver eller andre økonomiske ressourcer til rådighed for personer, enheder eller organer, som er opført på den i artikel 2, stk. 2, omhandlede liste

efter høring af de andre medlemsstater og Kommissionen i henhold til stk. 2.

2. En kompetent myndighed, der modtager en anmodning om en tilladelse som omhandlet i stk. 1, underretter de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, jf. listen i bilag III, om sin begrundelse for enten at afslå anmodningen eller give en særlig tilladelse.

En kompetent myndighed, der agter at give en særlig tilladelse, tager behørigt hensyn til kommentarer, som andre medlemsstater og Kommissionen har fremsat inden for to uger.

Artikel 6

Uden at det berører medlemsstaternes statslige myndighedsudøvelse, er det forbudt at yde Zimbabwe teknisk oplæring eller bistand i relation til forsyning, fremstilling, vedligeholdelse eller brug af våben og tilhørende materiel af enhver art, herunder skydevåben og ammunition, militærkøretøjer og militær udrustning, paramilitært udstyr og reservedele hertil.

Artikel 7

1. Det er forbudt bevidst og forsætligt, direkte eller indirekte at sælge, levere, eksportere eller fremsende udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og som er opført på listen i bilag II, til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Zimbabwe eller med henblik på erhvervsvirksomhed, som udøves i eller dirigeres fra Zimbabwes territorium.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på levering af militært udstyr, som ikke er bestemt til at dræbe, og som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug, eller på dertil knyttet teknisk bistand eller oplæring, og finder heller ikke anvendelse på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhjelme, der midlertidigt udføres til Zimbabwe udelukkende til personlig brug for FN-personel, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale.

Artikel 8

Kommissionen bemyndiges til at ændre:

— bilag I på grundlag af afgørelser vedrørende bilaget til fælles holdning 2002/145/FUSP, og

— bilag III på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Artikel 9

Det er forbudt bevidst og forsætligt at deltage i tilknyttede aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at fremme de transaktioner eller aktiviteter, der er omhandlet i artikel 2, 6 og 7, eller at omgå bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter straks hinanden om, hvilke foranstaltninger der træffes i henhold til denne forordning, og udveksler andre relevante oplysninger, som de råder over i forbindelse med denne forordning, navnlig oplysninger om overtrædelser, håndhævelsesproblemer og nationale domstoles domme.

Artikel 11

Hver medlemsstat beslutter, hvilke sanktioner der skal træffes, hvis bestemmelserne i denne forordning overtrædes. Sanktio-

nerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Artikel 12

Denne forordning anvendes:

- på Fællesskabets område, herunder dets luftrum
- om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion
- på enhver person andetsteds, som er statsborger i en medlemsstat, og
- på alle juridiske personer, enheder eller organer, der er oprettet eller stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning gælder for en periode på 12 måneder efter denne dato og kan forlænges.

Denne forordning revideres løbende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

BILAG I

Liste over personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 2

1. MUGABE Robert Gabriel	Præsident, født den 21.2.1924, Kutama
2. UTETE Charles	Kabinetssekretær, født den 30.10.1938
3. MNANGAGWA Emmerson	Formand for parlamentet, født den 15.9.1946
4. NKOMO John	Indenrigsminister, født den 22.8.1934
5. GOCHE Nicholas	Minister for sikkerhed, født den 1.8.1946
6. MANYIKA Elliot	Minister for ungdom, født den 30.7.1955
7. MOYO Jonathan	Informationsminister, født den 12.1.1957
8. CHARAMBA George	Sekretær og talsmand for informationsministeren
9. CHINAMASA Patrick	Justitsminister, født den 25.1.1947
10. MADE Joseph	Landbrugsminister, født den 21.11.1954
11. CHOMBO Ignatius	Minister for lokalt selvstyre, født den 1.8.1952
12. MUDENGE Stan	Udenrigsminister, født den 17.12.1941, Zimutu Reserve
13. CHIWEWE Willard	Viceudenrigsminister, født den 19.3.1949
14. ZVINAVASHE Vitalis	General (chef for forsvarsstaben), født i 1943
15. CHIWENGA Constantine	Generaløjtnant (hær), født den 25.8.1956
16. SHIRI Perence	Luftmarskal (luftvåben), født den 1.11.1955
17. CHIHURI Augustine	Kommissær (politi), født den 10.3.1953
18. MUZONZINI Elisha	Brigadegeneral (efterretning), født den 24.6.1957
19. ZIMONTE Paradzai	Chef for fængselsvæsnet
20. SEKERAMAYI Sidney	Forsvarsminister, født den 30.3.1944

BILAG II

Udstyr, jf. artikel 7, der kan anvendes til intern undertrykkelse

Følgende liste omfatter ikke udstyr, der er specielt konstrueret eller ændret til militær brug, og som er omfattet af den våbenembargo, der er bekræftet ved fælles holdning 2002/145/FUSP.

Hjelme, der giver ballistisk beskyttelse, hjelme til brug under optøjer, skjolde til brug under optøjer og ballistiske skjolde og specielt konstruerede komponenter hertil

Specielt konstrueret fingeraftryksudstyr

Mekanisk drevne projektører

Byggeudstyr med ballistisk beskyttelse

Jagtknive

Specielt konstrueret udstyr til produktion af jagtgeværer

Udstyr til håndladning af ammunition

Kommunikationsaflytningsudstyr

Optiske halvlederdetektorer

Billedforstærkerør

Teleskopvåbensigter

Våben med glat løb og tilhørende ammunition ud over dem, der er specielt konstrueret til militær brug, og specielt konstruerede komponenter hertil, undtagen:

1) signalpistoler

2) luftpistoler og geværer konstrueret som industriværktøj eller til human bedøvelse af dyr

Simulatorer til undervisning i brug af skydevåben og specielt konstruerede eller modificerede komponenter og tilbehør hertil

Bomber og håndgranater ud over dem, der er specielt konstrueret til militær brug, og specielt konstruerede komponenter hertil

Armerede beskyttelsesdragter og specielt udviklede komponenter hertil ud over dem, der er fremstillet efter militære standarder eller specifikationer

Terrængående erhvervskøretøjer med træk på alle fire hjul, der er fremstillet eller udstyret med ballistisk beskyttelse, og profilpanser til sådanne køretøjer

Vandkanoner og specielt konstruerede eller modificerede komponenter hertil

Køretøjer udstyret med en vandkanon

Køretøjer, der er specielt konstrueret eller ændret til at blive elektrificeret for at afvise angribere, og komponenter hertil, der er specielt konstrueret til det formål

Akustiske anordninger, som fabrikanten eller leverandøren præsenterer som egnede til bekæmpelse af optøjer, og specielt konstruerede komponenter hertil

Fodlænker, kæder, ankeljern og bæltter til elektrisk chok, specielt konstrueret til at frihedsberøve mennesker, undtagen: — håndjern, hvis maksimale dimension inklusive kæde ikke overstiger 240 mm i låst tilstand

Bærbare anordninger, der er konstrueret eller ændret med henblik på bekæmpelse af optøjer eller selvbeskyttelse ved udsendelse af et lammende stof (f.eks. tåregas eller peberspray), og specielt konstruerede komponenter hertil

Bærbare anordninger, der er konstrueret eller ændret med henblik på bekæmpelse af optøjer eller selvbeskyttelse ved elektrisk chok (herunder elektriske stave, elektriske skjolde, bedøvelsesgeværer og elektriske dartgeværer (taserudstyr)), og komponenter hertil specielt konstrueret eller ændret til det formål

Elektronisk udstyr, der kan spore skjulte sprængstoffer, og specielt konstruerede komponenter hertil, undtagen:

— tv- eller røntgenundersøgelsesudstyr

Elektronisk støjsenderudstyr, der er specielt konstrueret til at forhindre detonation ved radiofjernkontrol af improviserede eksplosive anordninger, og specielt konstruerede komponenter hertil

Udstyr og anordninger specielt konstrueret til at iværksætte eksplosioner med elektriske eller ikke-elektriske midler, herunder tændapparater, detonatorer, sprængkapsler, boostere og detonationslunter, og specielt konstruerede komponenter hertil, undtagen:

- udstyr og anordninger, der er specielt konstrueret til specifik handelsbrug bestående i styring eller betjening ved hjælp af sprængstof af andet udstyr eller anordninger, hvis funktion ikke er at fremkalde eksplosioner (f.eks. airbag-pumper i biler, elektriske overspændingssikringer i sprinklerudløserne).

Udstyr og anordninger, der er specielt konstrueret til ammunitionsrydning undtagen:

- 1) bombetæpper
- 2) beholdere konstrueret til at rumme objekter, der vides eller mistænkes for at være improviserede eksplosive anordninger

Natooptagelses- og termalt afbildningsudstyr og billedforstærkerør eller halvledersensorer hertil

Specielt konstrueret software og teknologi, der kræves til alle former for udstyr på listen.

Retlinet afskæring af sprængladninger

Følgende sprængstoffer og tilknyttede stoffer

- amatol
- nitrocellulose (indeholdende over 12,5 % nitrogen)
- nitroglycol
- pentærythritoltrinitrat (PETN)
- picrylchlorid
- trinitrophenylmethylnitramin (tetryl)
- 2,4,6-trinitrotoluen (TNT)

Specielt konstrueret software og teknologi, der kræves til alle former for udstyr på listen.

BILAG III

Liste over de i artikel 3, stk. 1, og artikel 5 nævnte kompetente myndigheder

BELGIEN

Ministère des finances
Trésorerie
avenue des Arts 30
B-1040 Bruxelles
Fax (32-2) 233 75 18

DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Alle 17
DK-2100 København Ø
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

TYSKLAND

Deutsche Bundesbank
Postfach 100602
D-60006 Frankfurt/Main
Tel. (00-49-69) 95 66-01
Fax (00-49-69) 560 10 71

GRÆKENLAND

— *For Capitals*

Ministry of National Economy
General Directorate of Economic Policy
5-7 Nikis str.
GR-101 80 Athens
Tel. (00-30-10) 333 27 81-2
Fax (00-30-10) 333 28 10, 333 27 93

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής
Νίκης 5-7
GR-101 80 Αθήνα
Τηλ. (00-30-10) 333 27 81-2
Φαξ (00-30-10) 333 28 10, 333 27 93

— *For Trade sector*

Ministry of National Economy
General Directorate for Policy Planning and Implementation
1, Kornarou str.
GR-105 63 Athens
Tel. (00-30-10) 333 27 81-2
Fax (00-30-10) 333 28 10, 333 27 93

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Τηλ. (00-30-10) 333 27 81-2
Φαξ (00-30-10) 333 28 10, 333 27 93

SPANIEN

Dirección General de Comercio e Inversiones
Subdirección General de Inversiones Exteriores
Ministerio de Economía
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel. (00-34) 91 349 39 83
Fax (00-34) 91 349 35 62

Dirección General del Tesoro y Política Financiera
Subdirección General de Inspección y Control de Movimientos de Capitales
Ministerio de Economía
Paseo del Prado, 6
E-28014 Madrid
Tel. (00-34) 91 209 95 11
Fax (00-34) 91 209 96 56

FRANKRIG

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction du Trésor
Service des affaires européennes et internationales
Sous-direction E
139, rue du Bercy
F-75572 Paris Cedex 12
Tel. (33-1) 44 87 17 17
Fax (33-1) 53 18 36 15

IRLAND

Central Bank of Ireland
Financial Markets Department
PO Box 559
Dame Street
Dublin 2
Tel. (353-1) 671 66 66

Department of Foreign Affairs
Bilateral Economic Relations Division
76-78 Harcourt Street
Dublin 2
Tel. (353-1) 408 24 92

ITALIEN

— *Competent Authorities for exceptions on assets freeze*

Ministero dell'Economia e delle Finanze
Comitato di sicurezza finanziaria
Via XX Settembre 97
I-00187 Roma
csf@tesoro.it
Tel. + 39 06 4 761 39 21
Fax + 39 06 4 761 39 32

— *Competent Authorities for exceptions on visa ban*

Ministero degli Affari Esteri
Piazzale della Farnesina, 1
I-00100 Roma
Direzione Generale per gli Italiani all'estero e le Politiche Migratorie
Uff. VI (cons. Amb. Carlo Colombo)
Tel. 00 39 06 3691 35 00
Fax 00 39 06 3691 85 42-2261

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur, de la coopération, de l'action humanitaire et de la défense
Direction des relations économiques internationales
BP 1602
L-1016 Luxembourg
Tel. (352) 478-1 eller 478-2350
Fax (352) 22 20 48

Ministère des Finances
3, rue de la Congrégation
L-1352 Luxembourg
Tel. (352) 478-2712
Fax (352) 47 52 41

NEDERLANDENE

Ministerie van Financiën
Directie Wetgeving, Juridische en Bestuurlijke Zaken
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 342 82 27
Fax (31-70) 342 79 05

ØSTRIG

Oesterreichische Nationalbank
A-1090 Wien
Otto-Wagner-Platz 3
Tel. (431) 404 20-0
Fax (431) 404 20-73 99

PORTUGAL

Ministério das Finanças
Direcção Geral dos Assuntos Europeus e Relações Internacionais
Avenida Infante D. Henrique, n.º 1, C 2.º
P-1100 Lisboa
Tel. (351-1) 882 32 40/47
Fax (351-1) 882 32 49

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção Geral dos Assuntos Multilaterais/Direcção dos Serviços das Organizações Políticas Internacionais
Largo do Rilvas
P-1350-179 Lisboa
Tel. (351 21) 394 60 72
Fax (351 21) 394 60 73

FINLAND

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet
PL 176
SF-00161 Helsinki
Tel. (358-9) 13 41 51
Fax. (358-9) 13 41 57 07 og (358-9) 62 98 40

SVERIGE

— *Articles 3 and 5*

Finansinspektionen
Box 7831
S-103 98 Stockholm
Tel. 08-787 80 00
Fax 08-24 13 35

— *Articles 4*

Riksförsäkringsverket (RFV)
S-103 51 Stockholm
Tel. 08-786 90 00
Fax 08-411 27 89

DET FORENEDE KONGERIGE

HM Treasury
International Financial Services Team
19 Allington Towers
London SW1E 5EB
United Kingdom
Tel. (44-207) 270 55 50
Fax (44-207) 270 43 65

Bank of England
Financial Sanctions Unit
Threadneedle Street
London EC2R 8AH
United Kingdom
Tel. (44-207) 601 46 07
Fax (44-207) 601 43 09

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Commission of the European Communities
Directorate-General for External Relations
Directorate CFSP
Unit A.2/Mr A. de Vries
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Tel. (32-2) 295 68 80
Fax (32-2) 296 75 63
E-mail: anthonius.de-vries@cec.eu.int

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 311/2002

af 18. februar 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg,

ud fra følgende betragtninger:

A. GENERELLE OPLYSNINGER

1. Procedure

Tidligere undersøgelser

- (1) I september 1994 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2199/94 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (herefter benævnt »3,5" disketter«) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea (»Korea«).

Procedurer vedrørende andre lande

- (2) Ud over foranstaltningerne vedrørende 3,5" disketter med oprindelse i Hongkong og Korea er der også indført en endelig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter med oprindelse i Japan, Taiwan og Folkerepublikken Kina ⁽³⁾ samt Indonesien ⁽⁴⁾. Foranstaltningerne vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i Japan, Taiwan og Folkerepublikken Kina er i øjeblikket omfattet af en fornyet undersøgelse som følge af foranstaltningernes udløb ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 236 af 10.9.1994, s. 2. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 1).

⁽³⁾ Forordning (EF) nr. 2861/93 (EFT L 262 af 21.10.1993, s. 4). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999.

⁽⁴⁾ Forordning (EF) nr. 1821/98 (EFT L 236 af 22.8.1998, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999.

⁽⁵⁾ EFT C 322 af 21.10.1998, s. 4.

- (3) I december 1999 blev det præciseret, hvilke varer der var omfattet af foranstaltningerne. Det konstateredes, at disketter baseret på optisk kontinuerlig servosporings-teknologi eller magnetisk sektorservosporingsteknologi og med en lagerkapacitet på 120 MB eller derover ikke var omfattet af nogen af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende 3,5" disketter ⁽⁶⁾.

Den nuværende undersøgelse

- (4) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om det forestående udløb af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i Hongkong og Korea modtog Kommissionen i juni 1999 en anmodning om fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (herefter benævnt »grundforordningen«). Anmodningen blev indgivet af Diskma (Committee of European Diskette Manufacturers) på vegne af producerer, hvis samlede produktion udgør en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af 3,5" disketter (herefter benævnt »den pågældende vare«). Anmodningen blev indgivet med den begrundelse, at der sandsynligvis fortsat eller igen ville finde dumping sted og blive forvoldt EF-erhvervsgrænsen skade, hvis foranstaltningerne udløb.
- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse som følge af foranstaltningernes udløb, og den indledte en undersøgelse ⁽⁷⁾ i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

Undersøgelsesperiode

- (6) Undersøgelsen af sandsynligheden for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted, omfattede perioden fra 1. september 1998 til 31. august 1999 (herefter benævnt »undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade omfattede perioden fra 1995 til udløbet af undersøgelsesperioden (herefter benævnt »den betragtede periode«).

⁽⁶⁾ Forordning (EF) nr. 2537/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT C 256 af 9.9.1999, s. 3.

2. Parter, der er berørt af undersøgelsen

- (7) Kommissionen underrettede officielt de fire EF-producenter, som støttede anmodningen, de eksporterende producenter og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af undersøgelsen og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og den modtog fuldstændige besvarelser fra tre producenter i Fællesskabet («de samarbejdsvillige EF-producenter») og fra en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør af 3,5" disketter med oprindelse i Hongkong. Der blev ikke modtaget fuldstændige besvarelser fra nogen af de eksporterende producenter i hverken Hongkong eller Korea.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om det var sandsynligt, at der fortsat eller igen ville forekomme dumping og skade, og om det ville være i strid med Fællesskabets interesser at opretholde foranstaltningerne.

Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Samarbejdsvillige EF-producenter

- Sentinel NV, Bodem, Belgien
- Computer Support Italcad srl, Milano, Italien
- Datarex srl, Assemini, Italien.

Importører

- Datamatic srl, Milano, Italien.

3. Den pågældende vare og samme vare

Den pågældende vare

- (10) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, og som efterfølgende er blevet præciseret, nemlig 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90, med undtagelse af 3,5" disketter baseret på optisk kontinuerlig servosporings-teknologi eller magnetisk sektorservosporingsteknologi og med en lagerkapacitet på 120 MB eller derover.
- (11) De pågældende 3,5" disketter findes i forskellige typer afhængigt af flere faktorer, bl.a. lagringskapacitet, formatering, certificeringsniveau (dette anvendes til at afprøve diskettens ydeevne, dvs. om de sælges som mærkevare eller som massevarer. Selv om der findes flere typer 3,5" disketter, er der ikke nogen betydelige forskelle i

deres grundlæggende fysiske egenskaber og teknologi, og de kan alle i vid udstrækning erstatte hinanden.

- (12) På dette grundlag anses 3,5" disketter som defineret ovenfor for at være en og samme vare.

Samme vare

- (13) De forskellige typer 3,5" disketter som defineret ovenfor, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, og dem, der fremstilles og sælges i de berørte lande eller eksporteres til Fællesskabet, er alle ens med hensyn til deres grundlæggende fysiske egenskaber og teknologi og kan i vid udstrækning erstatte hinanden. De anses derfor for at være samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

B. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

1. Generelle bemærkninger

- (14) Importen af 3,5" disketter fra Hongkong tegnede sig for en betydelig markedsandel på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse, hvor den udgjorde mere end 10 % af det samlede forbrug i Fællesskabet. I perioden efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt denne markedsandel til 5,5 % (1997), og i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde den 7,3 % af det samlede forbrug i Fællesskabet.
- (15) Markedsandelen for importen fra Korea udgjorde mere end 2 % af det samlede forbrug i Fællesskabet på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse. Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt markedsandelen for importen fra Korea betydeligt, og i undersøgelsesperioden udgjorde den mindre end 0,2 % af det samlede forbrug af den pågældende vare i Fællesskabet.
- (16) Hvad angår Hongkong gav fire ud af de ti kontaktede selskaber sig til kende og anførte, at de ikke længere producerede den pågældende vare eller solgte den til Fællesskabet. De andre selskaber besvarede slet ikke spørgeskemaet.
- (17) For Koreas vedkommende var der ingen af de to selskaber, der var nævnt i anmodningen om fornyet undersøgelse, som besvarede spørgeskemaet. Der kom intet frem under undersøgelsen, som tydede på, at der fandtes andre koreanske eksporterende producenter. Det bør erindres, at kun et enkelt selskab samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af antidumpingforanstaltningerne.
- (18) Under disse omstændigheder blev konklusionerne vedrørende Hongkong og Korea baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

2. Fortsat dumping

a) Hongkong

Normal værdi

- (19) På baggrund af det manglende samarbejde blev den normale værdi fastsat på grundlag af oplysningerne i anmodningen om fornyet undersøgelse, der var de eneste pålidelige oplysninger, der forelå. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at anvende den normale værdi, der fastsattes i den oprindelige undersøgelse, da priserne og produktionsomkostningerne for den pågældende vare siden er faldet betydeligt på alle kendte internationale markeder.
- (20) I anmodningen blev den normale værdi beregnet særskilt for disketter, der solgtes som massevarer, og disketter, der solgtes som mærkevarer i pakninger, ved at lægge en rimelig fortjenstmargen (10 % som i den oprindelige undersøgelse) til produktionsomkostningerne for den pågældende vare i Fællesskabet. Eftersom de oplysninger, der forelå om eksportprisen, dvs. fra Eurostat, ikke skelnede mellem de forskellige typer, blev der fastsat en enkelt vejte gennemsnitlig normal værdi. Vægtningen blev baseret på, hvor stor en andel af eksporten til Fællesskabet, der udgjordes af henholdsvis disketter, der solgtes som massevarer, og disketter, der solgtes som mærkevarer i pakninger, ifølge oplysningerne i de få tilgængelige importfakturaer. På grundlag af disse oplysninger blev det konstateret, at 3,5" disketter, der solgtes som massevarer, tegnede sig for næsten 80 % af importen af disketter til Fællesskabet, mens de sidste 20 % var disketter, der solgtes som mærkevarer i pakninger.
- (21) Hongkong Economic and Trade Office (herefter benævnt »HKETO«) gjorde indsigelse mod, at der blev gjort brug af de produktionsomkostninger, der var anført i anmodningen om fornyet undersøgelse, til at fastsætte den normale værdi for eksporten fra Hongkong. De eneste alternativer, som HKETO foreslog, var imidlertid at anvende enten hjemmemarkedssalget eller produktionsomkostningerne i Hongkong. Da ingen af disse metoder kunne anvendes på grund af det manglende samarbejde, var oplysningerne fra klageren stadig de mest pålidelige oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed. Efter at være blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger i sagen hævdede HKETO, at den normale værdi i stedet burde have været baseret på Hongkongs eksport til andre lande ifølge Hongkongs handelsstatistikker. Denne påstand blev afvist, navnlig fordi disse handelsstatistikker (på seks-cifret niveau i den internationale nomenklatur, dvs. det harmoniserede system) også omfatter andre varer end den pågældende vare.

Eksportpris

- (22) På baggrund af det manglende samarbejde blev eksportprisen fastsat på grundlag af oplysninger fra Eurostat. Tallene fra Eurostat (beregnet på månedsbasis og for hver medlemsstat) viste imidlertid i visse tilfælde høje enhedsværdier, som var fuldstændig uforenelige med

salgspriserne på 3,5" disketter i Fællesskabet. Dette synes at bero på, at andre varer, som f.eks. cd-r'er, er blevet registreret under den KN-kode, der omfatter 3,5" disketter. Eurostats tal for undersøgelsesperioden blev derfor justeret, så månedlige tal med en gennemsnitlig enhedsværdi på over 0,17 EUR/enhed blev udelukket. Denne meget forsigtige fremgangsmåde var begrundet med følgende:

- De eksportpriser for Hongkong, der var anført i anmodningen om fornyet undersøgelse, lå langt under denne tærskelværdi. De importpriser, der fremgik af fakturaerne fra den eneste samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importør i Fællesskabet, som imidlertid kun tegnede sig for en lille del af den samlede importmængde fra Hongkong, lå også langt under dette niveau.
- Tærskelværdien på 0,17 EUR/enhed svarer til de ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers og EF-producenternes vejede gennemsnitlige videresalg- og salgspriser for 3,5" disketter på markedet i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Vægtningen blev baseret på EF-erhvervsgrenens salgsmængder og den samlede importmængde af 3,5" disketter uanset oprindelse. Dermed blev der taget udgangspunkt i, at gennemsnitsprisen, cif Fællesskabets grænse, på importen fra Hongkong normalt ikke ville være højere end den gennemsnitlige videresalg- og salgspris på markedet i Fællesskabet.

HKETO hævdede, at den ovennævnte metode var vilkårlig og ukorrekt, og at eksportprisen burde have været beregnet på grundlag af de samlede værdier og mængder, der var opgivet under den pågældende KN-kode. Denne påstand afvises af ovennævnte årsager.

Sammenligning

- (23) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet af fabrik, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger på grundlag af oplysningerne i anmodningen om fornyet undersøgelse.

Dumpingmargen

- (24) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris ved salg til Fællesskabet.
- (25) Det fremgik af denne sammenligning, at dumpingmargenen var på mellem 10 % og 15 %, svarende til forskellen mellem den normale værdi og eksportprisen, udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet. Dette skal ses i forhold til den rest-dumpingmargen på 27,4 %, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse (hvor de individuelle dumpingmargener var på mellem 6,7 % og 13,3 %).

- (26) Hvis denne sammenligning blev foretaget mellem den normale værdi beregnet som beskrevet i betragtning 17 til 19 og de eksportpriser, der fremgik af fakturaerne fra den samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importør, ville dumpingmargenen være endnu større. Som nævnt ovenfor tegnede denne importør sig imidlertid kun for en forholdsvis lille del af den samlede import fra Hongkong.

Konklusion

- (27) Det fremgår af ovenstående undersøgelsesresultater, der er baseret på en betydelig eksportmængde, at der fortsat finder dumping sted for importen af 3,5" disketter med oprindelse i Hongkong.

b) Korea

Metode

- (28) Den normale værdi og eksportprisen for Korea blev fastsat efter den samme metode som den, der er beskrevet ovenfor for Hongkong, selv om der i Korea tilfælde ikke forelå nogen importfakturaer fra den samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importør. Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev også foretaget på grundlag af den samme metode som den, der anvendtes for Hongkong. Det bør imidlertid bemærkes, at resultaterne af undersøgelsen vedrørende fortsat dumping ikke var entydige i dette tilfælde på baggrund af den lave importmængde fra Korea, jf. betragtning 49.

Dumpingmargen

- (29) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris ved salg til Fællesskabet.
- (30) Det fremgik af denne sammenligning, at dumpingmargenen var på mellem 20 % og 25 %, svarende til forskellen mellem den normale værdi og eksportprisen, udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet. Dette skal ses i forhold til den dumpingmargen på 8,1 %, der fastsattes i den oprindelige undersøgelse.

Konklusion

- (31) Ovenstående undersøgelsesresultater viser, at der fortsat finder dumping sted for importen af 3,5" disketter med oprindelse i Korea, selv om den importmængde, der blev lagt til grund for denne konklusion, var meget lille.

3. Sandsynligheden for fornyet dumping

a) Hongkong

- (32) Importen af 3,5" disketter fra Hongkong tegnede sig for en betydelig markedsandel på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse, hvor den udgjorde mere end 10 % af det samlede forbrug i Fællesskabet. I perioden efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt denne markedsandel til 5,5 % (1997), og i undersøgelsesperioden udgjorde den 7,3 % af det samlede forbrug i

Fællesskabet. Det bør også nævnes, at importen fra Hongkong er faldet betydeligt efter undersøgelsesperioden.

- (33) HKETO hævdede, at der ved indledningen af undersøgelsen kun var en enkelt eksporterende producent af 3,5" disketter i Hongkong, som stadig var aktiv på markedet, og at dette selskabs produktionskapacitet var for begrænset til, at dets eksport kunne påføre EF-erhvervsgrenen skade, selv hvis antidumpingforanstaltningerne fik lov til at udløbe. Desuden hævdede HKETO efter at være blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger i sagen, at produktionen af disketter i Hongkong helt var ophørt efter undersøgelsesperioden, og at det derfor ikke længere var sandsynligt, at der igen ville finde dumping sted.

- (34) I denne forbindelse skal det påpeges, at Hongkong havde en betydelig markedsandel i hele den betragtede periode (for det meste på ca. 7 %). Det skal også bemærkes, at importen af 3,5" disketter fra Hongkong faldt betydeligt efter undersøgelsesperioden, mens der var en tilsvarende stigning i importen af denne vare fra Macao, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger. Efter at være blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger i sagen har HKETO fremlagt oplysninger, som skulle vise, at produktionen og eksporten til Fællesskabet af disketter med oprindelse i Hongkong er ophørt efter undersøgelsesperioden. Dette opvejer imidlertid ikke det faktum, at produktionen af den pågældende vare har vist sig at være mobil, og at det er sandsynligt, at visse eksporterende producenter vil flytte deres produktion tilbage til Hongkong, hvis foranstaltningerne bliver ophævet, eller genoptage deres eksport, hvis de kun har sat den midlertidigt i bero. Det skal også bemærkes, at på grund af det manglende samarbejde fra de eksporterende producenter i undersøgelsesperioden var det ikke muligt at fastslå, om den eller de producenter, der stod bag dumpingeksporten, rent faktisk havde bragt sin/deres virksomhed til ophør efter undersøgelsesperioden.

b) Korea

- (35) Markedsandelen for importen fra Korea udgjorde mere end 2 % af det samlede forbrug i Fællesskabet på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse. Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt markedsandelen for importen fra Korea betydeligt, og i undersøgelsesperioden udgjorde den mindre end 0,2 % af det samlede forbrug af den pågældende vare i Fællesskabet. Det blev derfor undersøgt, om der var en risiko for, at der igen ville forekomme en ikke-ubetydelig dumpingimport fra Korea.

- (36) To selskaber var blevet nævnt i anmodningen om fornyet undersøgelse som producenter af den pågældende vare, men ingen af dem samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. For den ene af disse to producenter udgjorde eksporten til Fællesskabet en meget stor andel af selskabets samlede salg i den oprindelige undersøgelsesperiode. Desuden havde dette selskab en produktionskapacitet, der tidligere havde dækket en betydelig del af forbruget i Fællesskabet (næsten 5 %). Da selskabet ikke udviste samarbejdsvilje, kan det antages, at der i

- Korea stadig er en betydelig ledig produktionskapacitet, som vil kunne udnyttes, hvis foranstaltningerne ophæves. De foreliggende oplysninger tyder på, at denne producent stadig fremstiller den pågældende vare.
- (37) Som nævnt ovenfor er det desuden nemt at flytte produktionen af den pågældende vare, og derfor kan det ikke udelukkes, at visse eksporterende producenter, som har flyttet deres produktion ud af Korea, vil flytte den tilbage til landet.
- (38) På baggrund af at importen fra Korea fandt sted til priser, der var dumpet betydeligt, om end i begrænsede mængder, antagelsen af, at der er en ledig produktionskapacitet i landet, samt muligheden for en tilbageflytning af produktionen konkluderes det, at der igen vil forekomme en betydelig dumpingeksport, hvis foranstaltningerne ophæves.
- C. DEFINITION AF ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET**
- (39) I Fællesskabet blev 3,5" disketter i undersøgelsesperioden fremstillet af:
- tre EF-producenter, som samarbejdede fuldt ud med Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen
 - en anden producent, der støttede anmodningen om fornyet undersøgelse, men som ikke indgav oplysninger
 - andre økonomiske aktører, der er forretningsmæssigt forbundet med japanske, taiwanske og kinesiske eksporterende producenter.
- (40) Som det var tilfældet i tidligere undersøgelser, fastslog Kommissionen, at vurderingen af situationen for EF-erhvervsgrenen ville blive forvrænget, hvis de EF-producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med producenter fra lande, som var omfattet af tidligere undersøgelser, og som konstateredes at sælge den pågældende vare til dumpingpriser og forvolde ansøgeren væsentlig skade, ikke blev holdt uden for definitionen af »produktionen i Fællesskabet«. Derfor blev de økonomiske aktører, der er forretningsmæssigt forbundet med producenter i de berørte lande, holdt uden for denne definition.
- (41) De tre samarbejdsvillige EF-producenters produktion og produktionen for den anden producent, der støtter klagen, udgør derfor produktionen i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.
- (42) HKETO mente ikke, at selskaber, der er forretningsmæssigt forbundet med japanske, taiwanske eller andre producenter, der ikke er EF-producenter, burde holdes uden for definitionen af produktionen i Fællesskabet, fordi dette ville styrke ansøgenes position.
- (43) Som beskrevet ovenfor, blev disse producenter udelukket fra definitionen af produktionen i Fællesskabet, fordi de konstateredes at være forretningsmæssigt forbundet med parter, der solgte til dumpingpriser på markedet i Fællesskabet, og der er ikke fremsat nogen begrundelse for, hvorfor denne fremgangsmåde skulle ændres i den fornyede undersøgelse. Desuden ville de samarbejdsvillige EF-producenter stadig tegne sig for mere end 25 % af produktionen i Fællesskabet, hvis der blev taget hensyn til de pågældende producenter. HKETO's påstand blev derfor afvist.
- (44) På dette grundlag, og da de samarbejdsvillige EF-producenter tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 75 %, af produktionen i Fællesskabet, anses de for at udgøre EF-erhvervsgrenen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. De benævnes i det følgende »EF-erhvervsgrenen«.
- D. MARKEDET FOR DISKETTER I FÆLLESSKABET**
- 1. Generelle bemærkninger**
- (45) Markedet for 3,5" disketter er fuldt udviklet og for øjeblikket kendetegnet ved, at efterspørgslen er faldende. Andre varer, som f.eks. Zip™-disketter, andre højkapacitets-disketter, som f.eks. HiFD, og optisk-magnetiske lagringsmedier, som f.eks. compactdiske til indspilning (cd-r'er), er gradvis ved at indtage den del af markedet, der indehaves af 3,5" disketter. Men i betragtning af det store antal pc'er med 3,5" disketter (i øjeblikket vurderet til 30 mio. enheder i Fællesskabet), er det klart, at der fortsat vil være et behov for disse disketter i Fællesskabet. Endvidere indgår 3,5" disketter ifølge nyere undersøgelser stadig i basiskonfigurationen i de maskiner, der fremstilles af de fleste pc-fabrikanter. Det anslås, at der i år 2002 vil være 38 mio. disketter i Fællesskabet. Der vil således fortsat være et stort marked for disketter i Fællesskabet.
- 2. Forbruget af 3,5" disketter på markedet i Fællesskabet**
- (46) Tallene for forbruget i Fællesskabet er baseret på oplysninger i anmodningen om fornyet undersøgelse, der er blevet kontrolleret i forhold til efterprøvede produktions- og salgstal fra EF-erhvervsgrenen og samlede importmængder ifølge Eurostat.
- (47) I Eurostats oplysninger udgør 3,5" disketter imidlertid kun en del af den pågældende KN-kode. I den betragtede periode blev de anset for at udgøre langt den største del af denne kode, da markedet for andre bløde magnetplader var meget lille. Kommissionen har konstateret, at visse cd'er til indspilning (cd-r'er) fejlagtigt blev angivet til toldmyndighederne under denne KN-kode. Tallene for importmængden blev justeret på basis af detaljerede og fortrolige statistiske oplysninger for at tage højde for denne fejlagtige angivelse.

- (48) Forbruget faldt med 50 % i den betragtede periode.

Samlet forbrug af 3,5" disketter i Fællesskabet	1995	1996	1997	1998	UP
Mio. enheder	1 300	1 100	1 000	800	650
Indeks 1995 = 100	100	85	77	62	50

3. Importen fra de berørte lande

Indledende bemærkning

- (49) På grund af manglende samarbejdsvilje var det nødvendigt at anvende oplysninger fra Eurostat og toldoplysninger (Taric) for at vurdere importmængderne. Med hensyn til Hongkong har Kommissionen anvendt toldoplysninger om den pågældende vare for 1995-1998. 20 % af den handel, som Eurostat havde registreret under den pågældende KN-kode i undersøgelsesperioden, kunne anses for en fejlagtig angivelse af cd-r'er, og mængderne blev justeret i overensstemmelse hermed, mens priserne blev vurderet som beskrevet i betragtning 20. Med hensyn til Korea blev der anvendt toldoplysninger om mængde og priser for hele den betragtede periode.

Mængde og markedsandel

- (50) Med udgangspunkt i ovennævnte metode konstateredes følgende udvikling i importen af 3,5" disketter til Fællesskabet:

Importen til Fællesskabet (mio. enheder) og markedsandel	1995	1996	1997	1998	UP
Import fra Hongkong	89,1	72	54,7	62,1	47,2
Markedsandel Hongkong	6,9 %	6,5 %	5,5 %	7,8 %	7,3 %
Import fra Korea	5,7	1,7	0,1	0,5	1,2
Markedsandel Korea	0,5 %	0,2 %	0 %	0,2 %	0,2 %
Samlet import fra Hongkong og Korea	94,7	73,7	54,8	62,6	48,4
Samlet markedsandel for Hongkong og Korea	7,3 %	6,7 %	5,5 %	7,8 %	7,4 %

- (51) Importen fra Hongkong faldt i hele den betragtede periode, nemlig fra 89 mio. enheder i 1995 til 47 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for importen med oprindelse i Hongkong faldt først fra 6,9 % i 1995 til 5,5 % i 1997, før den igen steg i 1998 og nåede op på 7,3 % i undersøgelsesperioden.
- (52) Importen fra Korea var lille i hele den betragtede periode og faldt fra 6 mio. enheder i 1995 til næsten nul i 1997, hvorefter den steg til lidt over 1 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Den koreanske markedsandel var ubetydelig i hele den betragtede periode.

De eksporterende producenters prisadfærd

- (53) Kommissionen sammenlignede de gennemsnitlige cif-priser på importen med oprindelse i Hongkong og Korea med EF-erhvervsgrenens salgspriser i Fællesskabet.
- (54) Sammenligningen viste, at priserne på importen med oprindelse i Hongkong, beregnet som et vejet gennemsnit, var 5 % lavere end EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden, og at priserne på importen med oprindelse i Korea var 14 % lavere end EF-erhvervsgrenens salgspriser i samme periode.

4. Importen fra andre tredjelande

- (55) I undersøgelsesperioden konstateredes følgende udvikling i importen fra andre lande, dvs. hovedsagelig med oprindelse i Indien og Singapore (henholdsvis en markedsandel på 5,7 % og 8,7 %).

Importen fra andre lande (mio. enheder)	637,5	237,6	198,4	167,5	190,5
Markedsandel for importen fra andre lande	49,0 %	21,6 %	19,8 %	20,9 %	27,9 %

5. EF-erhvervsgrenens situation

Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (56) EF-erhvervsgrenens produktionsmængde faldt med 30 % i den betragtede periode. I den samme periode faldt EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad med 29 procentpoint.

	1995	1996	1997	1998	UP
Produktion i mio. enheder	225	208	190	178	157
Indeks 1995 = 100	100	92	84	79	70
Kapacitet i mio. enheder	234	273	235	240	235
Kapacitetsudnyttelse	96 %	76 %	81 %	74 %	67 %

Salg, markedsandel og vækst

- (57) EF-erhvervsgrenens salg faldt med 31 % i den betragtede periode. Selv om det samlede forbrug i Fællesskabet af 3,5" disketter faldt med 50 % i den betragtede periode, steg EF-erhvervsgrenens markedsandel med 6 procentpoint. Denne vækst skyldes, at EF-erhvervsgrenens markedsposition blev styrket på grund af de gældende antidumpingforanstaltninger.

EF-erhvervsgrenens salg af 3,5" disketter i Fællesskabet	1995	1996	1997	1998	UP
Mio. enheder	218	205	187	168	149
Indeks 1995 = 100	100	94	86	77	69
Markedsandel	17 %	19 %	19 %	21 %	23 %

Prisudvikling

- (58) Nedenstående tabel viser udviklingen i EF-erhvervsgrenens salgspriser til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i den betragtede periode. Priserne faldt med 44 % i denne periode.

Udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser på 3,5" disketter	1995	1996	1997	1998	UP
Gennemsnitspris pr. enheder (EUR)	0,2599	0,2065	0,1796	0,1531	0,1453
Indeks 1995 = 100	100	79	69	59	56

Lagerbeholdninger

- (59) Lagerbeholdninger er forholdsvis stabile tidsmæssigt, og de giver således ikke yderligere relevante oplysninger om EF-erhvervsgrenens situation.

Rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet

- (60) Det konstateredes, at EF-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode havde haft finansielle resultater (dvs. tab), som lå langt under den fortjeneste, der ansås for passende for EF-erhvervsgrenen i den oprindelige undersøgelse. Fortjenstniveauet for 1995 er ikke til rådighed på grund af omstrukturering i industrien. Samlet set mindskedes tabene i den betragtede periode fra - 5,57 % i 1996 til - 1,75 % i undersøgelsesperioden.
- (61) Investeringsafkastet var negativt i den betragtede periode og har generelt fulgt udviklingen i rentabiliteten. Der er sket en mindre forbedring i likviditeten på linje med rentabiliteten.

Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (62) Mellem 1995 og undersøgelsesperioden skar EF-erhvervsgrenen sin arbejdsstyrke ned med 35 %, dvs. fra 252 til 163 ansatte. Derved steg dens produktivitet i den samme periode med 9 %, og de samlede lønninger faldt med 23 % (lønningerne pr. ansat steg med 19 %).

Investeringer og evnen til at tilvejebringe kapital

- (63) Produktionen af 3,5" disketter er meget kapitalintensiv, og produktionsanlæggene fungerer typisk alle døgnet 24 timer hele året rundt. Efter nogle ubetydelige investeringer i 1995 og 1996 har der ikke været tale om nye nettoinvesteringer i industrien.
- (64) Tabene i den betragtede periode var af en sådan art, at EF-erhvervsgrenen ikke har kunnet finansiere nye investeringer i de sidste tre år.

EF-erhvervsgrenens eksport

- (65) Eksporten lå stabilt på mellem 2 % og 3 % af den samlede omsætning i den betragtede periode.

Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (66) EF-erhvervsgrenens situation forbedredes til en vis grad efter indførelsen af foranstaltninger, men den har endnu ikke helt overvundet følgerne af tidligere dumping, hvilket navnlig fremgår af dens sårbare finansielle situation.
- (67) Virkningerne for EF-erhvervsgrenens situation af den konstaterede dumpingmargen i undersøgelsesperioden anses ikke for at være relevant for denne fornyede undersøgelse, da formålet med at indføre told er at afhjælpe den konstaterede dumping.

Bemærkninger fra Hongkong Economic and Trade Office

- (68) HKETO hævdede, at EF-erhvervsgrenen havde haft gode økonomiske resultater i den betragtede periode med tanke på den faldende efterspørgsel, og at den ikke udviste nogen svaghedstegn. HKETO påstod også, at det var tvivlsomt, om importen fra Hongkong havde påført EF-erhvervsgrenen skade og ville gøre det fremover, med tanke på den negative udvikling i denne imports mængde og værdi.
- (69) Disse påstande kunne ikke godtages. Det er rigtigt, at EF-erhvervsgrenens situation ifølge ovenstående analyse er blevet forbedret, selv om den faldende efterspørgsel har gjort forholdene vanskelige, men det konkluderes klart, at denne industri ikke helt har overvundet virkningerne af den tidligere dumping fra Hongkong og andre lande, der er omfattet af antidumpingforanstaltninger. Desuden skal det påpeges, at importen fra Hongkong stadig blev solgt til dumpingpriser, som konkluderet i betragtning 25, og at Hongkong var den største leverandør til Fællesskabet i undersøgelsesperioden med en markedsandel på over 7 %. Endelig skal det understreges, at det i forbindelse med en fornyet undersøgelse som følge af foranstaltningernes udløb skal undersøges, om det er sandsynligt, at der igen vil blive forvoldt skade, hvis foranstaltningerne udløber.

Konklusioner

- (70) Et samlet billede af EF-erhvervsgrenens situation på grundlag af det foregående viser en industri, som stadig befinder sig i en sårbar situation trods en forbedret markedsandel og en vellykket indsats for at nedbringe produktionsomkostningerne (som faldt med 40 % i den betragtede periode). Produktionsmetoderne er blevet moderniseret, og anlæggene er nu næsten helt automatiserede for at forbedre effektiviteten, opretholde markedsandelen og maksimere fortjenesten. Trods dette har EF-erhvervsgrenen endnu ikke været i stand til at skabe en tilfredsstillende finansiel situation.

E. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT OG/ELLER FORNYET SKADE

- (71) Det konkluderedes i betragtning 33 og 37, at der er sandsynlighed for, at der igen vil finde betydelig dumping sted for både Hongkong og Korea.
- (72) Det konkluderedes ovenfor, at EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation i undersøgelsesperioden.
- (73) Hvis foranstaltningerne udløber, vil dumpingimporten fra Hongkong og Korea sandsynligvis trykke EF-erhvervsgrenens priser, som allerede er lave.
- (74) Under sådanne omstændigheder vil EF-erhvervsgrenen, som allerede er tabsgivende, ikke være i stand til at konkurrere med store mængder, som sælges til så lave priser, da prisforskelle på dette marked (disketter er et råvareliggende produkt) medfører øjeblikkelige ændringer i efterspørgselsmønsteret, og fordi EF-erhvervsgrenen allerede har gjort den nødvendige indsats for at omstrukturere og allerede arbejder med meget lave omkostninger. Det er derfor sandsynligt, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation vil blive yderligere forværret, hvilket vil rejse tvivl om dens mulighed for at overleve.
- (75) På baggrund af ovenstående undersøgelsesresultater konkluderes det, at der sandsynligvis fortsat og/eller igen vil blive forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, hvis foranstaltningerne udløber.

F. FÆLLESSKABETS INTERESSER**1. Generelle betragtninger**

- (76) Kommissionen undersøgte, om det ville være i Fællesskabets interesse at opretholde antidumpingforanstaltningerne over for 3,5" disketter. Det konstateredes, at der er sandsynlighed for, at der fortsat og/eller igen vil forekomme skadelig dumping. Det blev også undersøgt, om der er overordnede interesser, der taler imod opretholdelse af foranstaltningerne, og der blev taget hensyn til virkningerne af tidligere told for alle de forskellige parter interesser.
- (77) I den tidligere undersøgelse blev det fastslået, at det ikke var i strid med Fællesskabets interesser at indføre foranstaltninger. Da denne undersøgelse iværksættes på grund af foranstaltningernes forestående udløb, skal den desuden også vise, hvilke virkninger de eksisterende foranstaltninger har for navnlig brugerne, forbrugerne og forhandlerne.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (78) På baggrund af konklusionerne om EF-erhvervsgrenen situation i betragtning 68, navnlig med hensyn til dens utilfredsstillende rentabilitet, fastslår Kommissionen, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation sandsynligvis vil blive forværret uden antidumpingforanstaltninger mod skadelig dumping.
- (79) EF-erhvervsgrenen er en levedygtig industri og er i stand til at forsyne markedet med en vare, der, selv om den befinder sig på et modent udviklingstrin, er det grundlæggende lagringsmedium for et stort antal computerbrugere. Det fastslås, at EF-erhvervsgrenen har gjort en stor indsats for at bevare en konkurrencedygtig position på markedet i Fællesskabet. Som eksempler på denne indsats kan nævnes:
- a) bestræbelser på at holde priserne på et minimum for at bevare markedsandele
 - b) gradvis større konsolidering

- c) lukning af fabrikationsenheder
 - d) omfattende anvendelse af moderne produktionsteknik (f.eks. øget mekanisering og anvendelse af edb)
 - e) produktivitetsforbedringer, og
 - f) investering i produktionen af andre digitale lagringsmedier.
- (80) Produktionen af lagringsmedier er et område af teknologisk betydning for Fællesskabet som helhed. EF-erhvervsgrenens produktionsteknologi og erfaringer med 3,5" disketter har givet og vil fortsætte med at give et grundlag for yderligere innovation i fremstillingen af andre beslægtede lagringsmedier. For EF-erhvervsgrenen er fortsat levedygtighed i sektoren for disketter det økonomiske grundlag for, at den gradvis kan få del i det voksende marked for andre lagringsmedier.

3. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandleres interesser

- (81) Kun en enkelt ikke-forretningsmæssigt forbundet importør samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Selskabet fremførte, at importen var begrænset af den eksisterende antidumpingtold. Det var imidlertid tydeligt, at den pågældende importør stadig kunne importere. Hvis foranstaltningerne opretholdes, vil selskabet stadig være i stand til at købe 3,5" disketter fra de berørte lande og fra andre tredjelande, herunder også lande, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger.
- (82) Endvidere konkluderes det på grundlag af importørens begrænsede samarbejdsvilje i denne sag, at de gældende foranstaltninger vedrørende import af varer med oprindelse i Hongkong og Korea ikke i nævneværdig grad indvirkede på situationen for ikke-forbundne importører og forhandlere af 3,5" disketter i Fællesskabet.
- (83) Det konkluderes således, at en videreførelse af foranstaltningerne sandsynligvis ikke vil berøre situationen for ikke-forbundne importører og forhandlere af 3,5" disketter i Fællesskabet.

4. Komponentleverandørernes interesser

- (84) Enhver yderligere indskrænkning og/eller forværring af EF-erhvervsgrenens situation vil ikke kun få negative følgevirkninger for beskæftigelsen og investeringerne i selve erhvervsgrenen, men også skabe kædereaktioner blandt erhvervsgrenens leverandører af bl.a. hylstre, skiver med magnetbelægning (»cookies«), lukkeanordninger, spolekerner (»hubs«), foringer og fjedre.
- (85) EF-producenterne køber størstedelen af deres materialer og komponenter fra leverandører i Fællesskabet. Det vil således klart være i disse leverandørers interesse, at antidumpingforanstaltningerne opretholdes.

5. Brugernes og forbrugernes interesser

- (86) De store brugere af 3,5" disketter er bl.a. softwareproducenter og forbrugere. Der blev ikke modtaget bemærkninger fra nogen af sektorerne i forbindelse med denne fornyede undersøgelse. Kommissionen fastslår derfor, at resultaterne af den oprindelige undersøgelse i denne forbindelse stadig er gældende, dvs. at stigningen i omkostningerne for denne sektor kan anses for at være ubetydelig sammenlignet med de samlede omkostninger og vil kun få ringe eller ingen indflydelse på priserne til detailkunderne.
- (87) Hvis foranstaltningerne ikke opretholdes, vil det til gengæld være en alvorlig trussel for EF-erhvervsgrenens levedygtighed, og hvis den forsvinder, vil det mindske udbuddet og konkurrencen til skade for softwareproducenter og forbrugere.

6. Konklusion

- (88) Efter at have afvejet de forskellige interesser, der er på spil, konstaterer Kommissionen, at der ikke er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltningerne.
- (89) Da undersøgelsen har været langvarig, bør foranstaltningerne begrænses til fire år.

G. FORESLÅET TOLD

- (90) Den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 2199/94, bør opretholdes på de gældende niveauer, dvs.:

Land	Selskab	Told
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %
	Alle andre selskaber	27,4 %
Republikken Korea	Alle selskaber	8,1 %

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90 (Taric-kode 8523 20 90*40) og med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea, med undtagelse af 3,5" disketter baseret på optisk kontinuerlig servosporingsteknologi eller magnetisk sektorservosporingsteknologi og med en lagerkapacitet på 120 MB eller derover.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende producenter:

Land	Selskab	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %	8775
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %	8776
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %	8778
	Alle andre eksporterende producenter	24,7 %	8999
Republikken Korea	Alle eksporterende producenter	8,1 %	—

Artikel 2

Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 3

Antidumpingtolden indføres for en periode på fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne
J. PIQUÉ I CAMPS
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 312/2002

af 18. februar 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan og Folkerepublikken Kina og om afslutning af proceduren vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i Taiwan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

3. Anmodning om fornyet undersøgelse

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (4) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om det forestående ophør af antidumpingforanstaltningerne for importen af 3,5" disketter med oprindelse i Japan, Taiwan og Kina ⁽⁷⁾ modtog Kommissionen i juli 1998 en anmodning om fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

Anmodningen blev indgivet af Diskma (Committee of European Diskette Manufacturers) på vegne af producenter, hvis samlede produktion udgør en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af den pågældende vare.

A. PROCEDURE**1. Tidligere undersøgelse, der omfattede Japan, Taiwan og Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«)**

- (1) Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 2861/93 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Kina.

2. Beslægtede undersøgelser

- (2) Der er også indført endelig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea ⁽³⁾ og Indonesien ⁽⁴⁾.

Foranstaltningerne vedrørende Hongkong og Republikken Korea er omfattet af en fornyet undersøgelse, som indledtes i september 1999 ⁽⁵⁾.

- (3) Foranstaltningerne vedrørende Malaysia, Mexico og Amerikas Forenede Stater udløb den 14. april 2001 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 262 af 21.10.1993, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 1).

⁽³⁾ Forordning (EF) nr. 2199/94 (EFT L 236 af 10.9.1994, s. 2). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Forordning (EF) nr. 1821/98 (EFT L 236 af 22.8.1998, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999.

⁽⁵⁾ EFT C 256 af 9.9.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT C 111 af 12.4.2001, s. 9.

- (5) Anmodningen blev indgivet, fordi der sandsynligvis fortsat eller igen ville finde dumping sted og blive forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, hvis foranstaltningerne udløb. Efter at Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg havde fastslået, at der forelå tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse, iværksatte den en sådan undersøgelse ⁽⁸⁾ i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

4. Undersøgelse

- (6) Kommissionen underrettede officielt de fem EF-producenter, som støttede anmodningen, de eksporterende producenter og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af undersøgelsen og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

- (7) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog fuldstændige besvarelser fra to EF-producenter, en taiwansk eksporterende producent og en kinesisk producent, dennes forbundne eksportør i Hongkong og forbundne importør i Det Forenede Kongerige.

- (8) Kommissionen sendte også spørgeskemaer til et stort antal økonomiske aktører, som den mente selv var eller repræsenterede købere og importører af 3,5" disketter i Fællesskabet.

⁽⁷⁾ EFT C 123 af 22.4.1998, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT C 322 af 21.10.1998, s. 4.

- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om det var sandsynligt, at der fortsat eller igen ville forekomme dumping og skade, og om det ville stride imod Fællesskabets interesser at opretholde foranstaltninger.

Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Eksporterende producenter

- a) Eksporterende producent i Taiwan:

CIS Technology Inc., Taipei Hsien, Taiwan.

- b) Eksporterende producent i Kina/Hongkong:

Hanny Zhuhai Ltd, Kowloon, Hongkong (forbundet eksportør med producenten Hanny Magnetics (Zhuhai) Ltd, Guangdong Province, Kina)

og dennes forbundne importør Memtek Products Europe Ltd, Harmondsworth, Det Forenede Kongerige.

EF-producenter

Computer Support Italcards srl, Milano, Italien

Sentinel NV, Bodem, Belgien.

- (10) Undersøgelsen af, om der er sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted, omfattede perioden fra 1. oktober 1997 til 30. september 1998 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af situationen på EF's marked for 3,5" disketter omfattede perioden fra 1994 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).
- (11) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale opretholdelse af de eksisterende foranstaltninger for Japan og Kina og afslutning af procedure for Taiwans vedkommende. Kommissionen modtog redegørelser fra to interesserede parter efter offentliggørelsen af disse oplysninger. De pågældende parter bemærkninger blev gennemgået, og resultaterne blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse dermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (12) Den pågældende vare er 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90, med undtagelse af 3,5" disketter baseret på optisk kontinuerlig servosporingsteknologi eller magnetisk sektorservosporingsteknologi og med en lagerkapacitet på 120 MB eller derover.

(13) De pågældende 3,5" disketter findes i forskellige typer afhængigt af flere faktorer, bl.a. lagringskapacitet, formatering, certificeringsniveau (en foranstaltning til afprøvning af mikrodiskettens ydeevne) og markedsføringsmetode, dvs. om de sælges som mærkevare (sædvanligvis i æsker med ti) eller som massevare. Selv om der findes flere typer 3,5" disketter, var der ikke nogen betydelige forskelle i deres grundlæggende fysiske egenskaber og teknologi. De var alle i vid udstrækning indbyrdes ombyttelige.

På dette grundlag anses 3,5" disketter som defineret i ovenstående for at være en og samme vare.

2. Samme vare

- (14) De forskellige typer 3,5" disketter som defineret i ovenstående, der fremstilles og sælges i Fællesskabet eller fremstilles i de berørte lande og eksporteres til Fællesskabet, benytter samme grundlæggende teknologi, er alle ens med hensyn til de grundlæggende fysiske egenskaber og teknologi og kan i vid udstrækning erstatte hinanden. Alle disse 3,5" disketter må derfor anses for at være samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT DUMPING

1. Indledende bemærkninger

- (15) Importen fra de berørte lande i undersøgelsesperioden udgør kun en lille del af de mængder, der eksporteredes i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. april 1990 — 31. marts 1991), dvs. ca. 10 % i Kinas og Taiwans tilfælde og under 1 % i Japans tilfælde.

2. Japan

- (16) Tre af de fem selskaber, der er nævnt i anmodningen om en fornyet undersøgelse, fremførte, at de ikke længere fremstiller eller sælger den pågældende vare til Fællesskabet. De to andre selskaber besvarede ikke Kommissionens spørgeskema, og det var således på grundlag af deres individuelle data ikke muligt at fastslå, om de solgte til dumpingpriser. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje blev afgørelserne vedrørende Japan derfor truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen, i dette tilfælde de beviser, der blev indgivet af den anmodende part. Oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse var således de bedste foreliggende oplysninger. Det var ikke muligt at anvende

oplysningerne fra Eurostat til beregningen af dumpingens omfang, da den pågældende vare kun omfatter en del af KN-koden. I anmodningen om den fornyede undersøgelse blev dumpingmargenen fastsat på grundlag af en sammenligning af de beregnede normale værdier (produktionsomkostninger plus et rimeligt beløb for salgs-, general- og administrationsomkostninger samt fortjeneste) og beregnede eksportpriser (priserne ved levering til de første uafhængige kunder minus justeringer for importørernes omkostninger og fortjeneste). På dette grundlag og uden fradrag for antidumpingtold var dumpingmargenen mellem 5 % og 10 %.

3. Taiwan

- (17) Et selskab i Taiwan besvarede spørgeskemaet. Selskabet tegnede sig alene for næsten hele eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, som beløb sig til ca. 3 mio. enheder. Det var nødvendigt at tage hensyn til vigtige begivenheder, som havde fundet sted efter undersøgelsesperioden. I løbet af undersøgelsen ophørte selskabet med at producere 3,5" disketter og lukkede sin Storage Media Business Division. Virkningerne af dette blev anset for at være indlysende, uomtvistelige, vedvarende, de kan ikke gøres til genstand for manipulation og skyldes ikke interesserede parter forsætlige handlinger. Da det samarbejdsvillige selskab, som tegnede sig for næsten hele eksporten af 3,5" disketter til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, er ophørt med at fremstille den pågældende vare, blev det fastslået, at det ikke havde noget formål at vurdere, om der eventuelt fortsat fandt dumping sted i undersøgelsesperioden.

4. Kina

a) Generelt

- (18) Et selskab i Kina besvarede spørgeskemaet. Selskabet tegnede sig alene for næsten hele eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, som beløb sig til omkring to mio. enheder.

b) Normal værdi

- (19) Som i den oprindelige undersøgelse blev Taiwan foreslået som et egnet land med markedsøkonomi med henblik på fastsættelse af den normale værdi for Kina i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til valget. Den eneste samarbejdsvillige producent fra Kina gjorde indsigelse imod, at det overhovedet var nødvendigt at vælge et referenceland, og hævdede, at den normale værdi i stedet burde beregnes på grundlag af selskabets egne produktionsomkostninger i Kina. Selskabet hævdede, at det opfyldte alle kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

Kravet kunne imidlertid ikke godtages, da foranstaltninger, der er omfattet af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen, enten skal opretholdes eller ophæves, men ikke ændres. Der blev også henvist til sandsynligheden for, at der igen ville finde dumping sted. Selskabet blev underrettet om, at det kunne fremsætte krav om markedsøkonomisk status i forbindelse med en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Selskabet afslog dette.

- (20) Da der ikke blev foreslået noget alternativt referenceland, besluttede Kommissionen at anvende Taiwan som grundlag for fastsættelse af den normale værdi for Kina. Desuden blev Taiwan allerede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse anset for at være et egnet og ikke urimeligt marked.
- (21) For alle typer 3,5" disketter, som den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent eksporterede, undertagen en, blev den normale værdi beregnet under henvisning til repræsentative priser på hjemmemarkedet til uafhængige kunder.

For den ene type 3,5" mikrodiskette, for hvilken der ikke fandtes noget sammenligneligt salg på hjemmemarkedet i referencelandet, var det imidlertid nødvendigt at beregne den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Den beregnede normale værdi blev fastsat på grundlag af produktionsomkostningerne for en tilsvarende type, som den samarbejdsvillige taiwanske eksporterende producent fremstillede, herunder et rimeligt beløb for salgs-, general- og administrationsomkostninger samt fortjeneste.

c) Eksportpris

- (22) Da varerne eksporteredes til en forbundet importør i Fællesskabet, blev eksportpriserne beregnet på grundlag af den pris, til hvilken den pågældende vare videresolgte første gang til en uafhængig køber i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Der blev foretaget justeringer for omkostninger, som påløb mellem import og videresalg samt for forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris. Justeringerne omfattede også transport-, forsikrings-, håndterings- og ekstraomkostninger i Fællesskabet samt toldafgifter. Den forbundne importørs salgs-, general- og administrationsomkostninger i forbindelse med den pågældende vare blev fratrukket såvel som en rimelig margin for fortjeneste. Da det konstateredes, at finansieringsomkostningerne vedrørende handelen med 3,5" disketter ikke fremgik af den forbundne importørs regnskaber, blev disse omkostninger beregnet som en procent af den endelige salgspris for den pågældende vare og fratrukket i overensstemmelse hermed. Der blev også justeret for salgs- og marketingomkostningerne for et datterselskab af den forbundne importør i forbindelse med salget af den pågældende vare i Fællesskabet.

d) *Sammenligning*

- (23) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet for hver enkelt varetype. Der blev behørigt foretaget justeringer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen for forskelle i faktorer, som det blev hævdet og påvist berørte priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev indrømmet justeringer for forskelle i fysiske egenskaber, rabatter, transport-, forsikrings-, håndterings- og ekstraomkostninger uden for Fællesskabet samt emballeringsomkostninger. Justeringen for fysiske egenskaber afspejlede det forhold, at visse typer 3,5" disketter, som solgtes af den kinesiske eksportende producent, var formaterede, mens de tilsvarende typer, der solgtes på det taiwanske marked, ikke havde denne egenskab.

e) *Dumpingmargen*

- (24) Det konstateredes, at der forelå et eksportprismønster, som var meget forskelligt for de forskellige regioner: i en medlemsstat solgtes en varemængde, som udgjorde næsten halvdelen af den samlede mængde, til uafhængige kunder til priser, som var betydeligt højere end når varerne solgtes til uafhængige kunder i alle de andre medlemsstater. Da metoden med gennemsnit i forhold til gennemsnit, der blev anvendt til beregningen af dumpingmargenen, under disse omstændigheder ikke gengav hele dumpingens omfang, blev det anset for hensigtsmæssigt at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi pr. type med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen.
- (25) Af sammenligningen fremgik det, at der fandtes en dumpingmargen på mellem 5 og 10 %, svarende til forskellen mellem den normale værdi og eksportprisen, udtrykt i procent af cif-importprisen, frit Fællesskabet, ufortoldet.

5. Konklusion

- (26) Ovenstående undersøgelsesresultater viser, at der fortsat finder dumping sted ved import af 3,5" disketter med oprindelse i Japan og Kina, selv om den importmængde, der blev lagt til grund for denne konklusion, ikke var stor. I forbindelse med Taiwan finder der ikke længere dumping sted.

D. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET DUMPING

1. Import fra Japan og Kina

- (27) Importen fra Japan og Kina i den periode, som indgik i den oprindelige undersøgelse, omfattede ca. 130 mio. enheder og udgjorde tilsammen ca. 30 % af det synlige forbrug i Fællesskabet. Importen fra Japan udgjorde

omkring tre fjerdedele af den samlede import fra de to lande.

- (28) Importen fra begge lande faldt brat, efter at der var blevet indført foranstaltninger i 1993, således at den samlet allerede i 1995 omfattede ca. 10 mio. enheder. På baggrund af konklusionen om, at der fortsat finder dumping sted i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Japan og Kina, blev det anset for nødvendigt også at undersøge, om det er sandsynligt, at der igen vil forekomme dumping, dvs. sandsynligheden for import af større mængder varer til dumpingpriser med oprindelse i de to lande.

2. Uudnyttet produktionskapacitet i Japan og Kina

- (29) To af de tre japanske selskaber, der gav sig til kende, oplyste, at de ikke længere fremstillede den pågældende vare. Det tredje japanske selskab, som fremstillede den pågældende vare, men som ikke eksporterede den til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, hævdede, at det ikke havde nogen uudnyttet produktionskapacitet. De to andre selskaber, der er nævnt i anmodningen, besvarede overhovedet ikke spørgeskemaet. Det blev derfor antaget, at de kan have uudnyttet produktionskapacitet.
- (30) For den eneste samarbejdsvillige eksportende kinesiske producents vedkommende faldt produktionen næsten 50 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden. Det fremgår imidlertid af beviser, at der findes en betydelig uudnyttet produktionskapacitet.

3. Priser ved salg af varer fra Japan og Kina til andre markeder i tredjelande

- (31) I undersøgelsesperioden solgte den eneste samarbejdsvillige kinesiske eksportende producent den pågældende vare til lande uden for EF til gennemsnitspriser, som lå langt under priserne til markedet i Fællesskabet. Ingen japanske eksportende producenter indsendte oplysninger i så henseende.

4. Sandsynlige virkninger af en ophævelse af foranstaltningerne for Japan og Kina

- (32) Som angivet ovenfor er dumpingberegningerne baseret på forholdsvis lave eksportmængder til Fællesskabet. Det er rimeligt at antage, at foranstaltningernes bortfald vil føre til lavere priser for japanske og kinesiske disketter, leveret til endelige kunder, med det resultat, at mængderne sandsynligvis vil stige.

(33) Der var kun en ringe grad af samarbejde fra japansk side i forbindelse med den oprindelige undersøgelse og denne fornyede undersøgelse. Som nævnt i betragtning 16 besvarede to selskaber, som blev kontaktet, overhovedet ikke spørgeskemaet, selv om de stadig er aktive på markedet for 3,5" disketter. Under disse omstændigheder konkluderedes det på grundlag af artikel 18 i grundforordningen, at der sandsynligvis findes en uudnyttet produktionskapacitet, som vil kunne blive anvendt, hvis antidumpingforanstaltningerne udløber. På dette grundlag er der sandsynlighed for en betydelig eksport til dumpingpriser.

(34) Da der findes en omfattende uudnyttet produktionskapacitet i Kina, og de gennemsnitlige eksportpriser til lande uden for EU i undersøgelsesperioden var meget lavere end priserne på markedet i Fællesskabet, kan det forventes, at en stor del af de varer, der i øjeblikket sælges på hjemmemarkedet eller eksporteres til lande uden for EF, vil blive omdirigeret til markedet i Fællesskabet til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne ophæves.

5. Sandsynlige virkninger af en ophævelse af foranstaltningerne for Taiwan

(35) Da det eneste selskab, som tegnede sig for næsten hele eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, ikke længere fremstiller 3,5" disketter, er det ikke sandsynligt, at der igen vil finde dumping sted i forbindelse med dette selskab.

(36) EF-erhvervsgrenen hævdede, at to andre taiwanske producenter af disketter stadig er aktive på markedet, og at disse to selskaber, som ikke udviste samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen, kunne eksportere store mængder 3,5" disketter til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne blev ophævet for Taiwan.

(37) Påstanden blev afvist, da der ikke på noget tidspunkt forelå bevis for, at disse to ikke-samarbejdsvillige selskaber skulle have eksporteret 3,5" disketter til Fællesskabet i undersøgelsesperioden eller i andre senere perioder. Da det kan fastslås, at den pågældende vare udelukkende blev eksporteret til Fællesskabet i senere perioder af den taiwanske samarbejdsvillige producent, som har indstillet produktionen, er det også muligt at fastslå, at alle dumpingaktiviteter vedrørende 3,5" disketter er ophørt. Desuden har det største af de to selskaber, som EF-erhvervsgrenen nævner, oprettet et datterselskab i Fællesskabet, som det ejer helt, og som fremstiller 3,5" disketter, og det har derfor kun ringe

eller slet ingen grund til at genoptage sin eksport af den pågældende vare til Fællesskabet.

6. Konklusioner

(38) Undersøgelsen viste, at den pågældende vare stadig eksporteres fra Japan og Kina til dumpingpriser. Der er ikke noget tegn på, at dette vil ændre sig, hvis foranstaltningerne ophæves. Desuden konstateredes det, at dumpingimporten, som i øjeblikket ikke er særlig omfattende, sandsynligvis vil stige betydeligt, hvis foranstaltningerne ophæves, fordi en ophævelse af foranstaltningerne og den omfattende uudnyttede kapacitet sikkert vil resultere i lavere videresalgspriser, stigende salg og markedsandele. Det konkluderedes derfor, at hvis foranstaltningerne ophæves, vil der fortsat blive importeret varer med oprindelse i Japan og Kina til dumpingpriser, og det er også sandsynligt, at dumpingimporten vil stige til betydelige mængder.

(39) Da der ikke forekommer nogen dumpingimport i forbindelse med Taiwan, anses det forhold alene, at der findes to andre producenter af den pågældende vare, ikke for at være tilstrækkeligt til at medføre, at de pågældende to taiwanske producenter sandsynligvis vil begynde at eksportere til Fællesskabet til dumpingpriser. Det konkluderedes derfor, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen alvorlig fare for, at der igen vil finde dumping sted i forbindelse med Taiwan.

E. DEFINITION AF EF-ERHVERVSGRENEN

(40) I Fællesskabet fremstilles 3,5" disketter af:

- to EF-producenter, som samarbejdede fuldt ud med Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen
- tre andre producenter, som støttede anmodningen
- andre økonomiske aktører, der er forretningsmæssigt forbundet med japanske, taiwanske og kinesiske eksportører.

(41) Som det var tilfældet i tidligere undersøgelser, blev det fastslået, at vurderingen af situationen for EF-erhvervsgrenen ville blive forvrænget, hvis de EF-producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med producenter fra lande, som var involveret i tidligere undersøgelser, og som ifølge det foreliggende solgte den pågældende vare til dumpingpriser og forvoldte den anmodende part væsentlig skade, ikke blev holdt uden for definitionen af »produktionen i Fællesskabet«. Derfor blev de økonomiske aktører, der er forretningsmæssigt forbundet med producenter i de pågældende lande, holdt uden for definitionen af »produktionen i Fællesskabet«.

- (42) De to samarbejdsvillige EF-producenters produktion og produktionen hos de tre andre producenter, som støtter klagen, udgør derfor produktionen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.
- (43) I løbet af undersøgelsen blev der modtaget en redegørelse fra den kinesiske eksporterende producent, som hævdede, at de varer, som de to samarbejdsvillige EF-producenter fremstillede, ikke opfyldte Fællesskabets egne oprindelsesregler som omhandlet i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om EF-toldkodeksen⁽¹⁾ og yderligere udviklet ved bestemmelserne i forordning (EF) nr. 12/97⁽²⁾ og derfor ikke kunne medtages i »produktionen i Fællesskabet«.
- (44) Denne påstand blev afvist, fordi undersøgelsen viste, at de 3,5" disketter, som EF-erhvervsgrenen fremstiller, fortrinsvis fremstilles af komponenter, som kommer fra Fællesskabet. Desuden føjer EF-erhvervsgrenen en betydelig værditilvækst til i fabrikationsprocessen, deres hovedsæder og forsknings- og udviklingscentre ligger alle i Fællesskabet, og de 3,5 disketter, som de fremstiller, har oprindelse i Fællesskabet i overensstemmelse med EF-toldkodeksen.
- (45) På grundlag af ovenstående og da de samarbejdsvillige EF-producenter tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde over 75 %, af produktionen i Fællesskabet, anses de for at udgøre EF-erhvervsgrenen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. De benævnes herefter som »EF-erhvervsgrenen«.

F. MARKEDET FOR 3,5" DISKETTER I FÆLLESSKABET

1. Generelt

- (46) Markedet for 3,5" disketter er et højt udviklet marked og for øjeblikket kendetegnet ved, at efterspørgslen langsomt falder. Andre produkter som Zip™-disketter, andre højkapacitetsmikrodisketter som HiFD og optisk-magnetiske lagringsmedier og navnlig optiske lagringsmedier som cd-rom er gradvis ved at indtage den del af markedet, der holdes af 3,5" disketter. Men i betragtning af det omfattende grundlag af pc'er med 3,5" mikrodiskettedrev, er det klart, at der fortsat vil være et behov for disse disketter i Fællesskabet. Endvidere fortsætter de

fleste pc-fabrikanter ifølge nyere undersøgelser med at inkorporere 3,5" disketter i basiskonfigurationen i deres maskiner. Det anslås, at der ved år 2002 vil være 38 mio. diskettedrev i Fællesskabet. Der vil således fortsat være et vigtigt marked for mikrodisketter i Fællesskabet.

2. Forbruget af 3,5" disketter på markedet i Fællesskabet

- (47) Tallene for forbruget i Fællesskabet er baseret på oplysninger i anmodningen, efterprøvede produktions- og salgstal fra EF-erhvervsgrenen og importmængder fra Eurostat. Dette gav mulighed for en rimelig vurdering af forbruget af den pågældende vare i Fællesskabet.

På dette grundlag var der et fald i det samlede forbrug i Fællesskabet i den undersøgte periode fra 1 400 mio. enheder i 1994 til 1 300 mio. enheder i 1995, 1 100 mio. enheder i 1996, 1 000 mio. enheder i 1997 og til 900 mio. enheder i undersøgelsesperioden, dvs. et fald på 36 % i hele perioden.

3. Importen fra de berørte lande

a) Generelt

- (48) Da konklusionen angående Taiwan var, at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil forekomme dumping i fremtiden, blev spørgsmålet om fortsat eller fornyet skade i forbindelse med import af varer fra dette land ikke undersøgt.

b) Omfang, markedsandel og priser vedrørende importen fra Japan og Kina

- (49) På grund af manglende samarbejdsvilje var det nødvendigt at anvende oplysninger fra Eurostat til vurderingen af importmængderne. Som nævnt udgør den pågældende vare kun en del af en KN-kode, og det var nødvendigt at basere vurderingen på detaljerede toldoplysninger.
- (50) Importen fra Japan og Kina faldt i hele den undersøgte periode fra 11 mio. enheder i 1995 til 2,6 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Den samlede markedsandel for importen fra begge disse lande faldt fra 0,8 % i 1995 til 0,3 % i undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 9 af 13.1.1997, s. 1.

Importen til Fællesskabet (mio. enheder)	1995	1996	1997	Undersøgel- periode
Import fra Japan	4,86	1,695	1,390	0,655
Markedsandel for Japan	0,37 %	0,15 %	0,14 %	0,07 %
Import fra Kina	6,090	2,065	5,835	1,915
Markedsandel for Kina	0,47 %	0,19 %	0,58 %	0,22 %
Samlet import fra Japan og Kina	10,95	3,76	7,225	2,570
Indeks 1995 = 100	100	34	66	23
Samlet markedsandel for Japan og Kina	0,84 %	0,34 %	0,72 %	0,29 %

c) *Import af varer med angivet oprindelse i Macao*

- (51) Det skal bemærkes, at 200 mio. enheder blev importeret til Fællesskabet i 1995 med angivet oprindelse i Macao. Denne handel stoppede imidlertid i 1996 efter en undersøgelse foretaget af Kommissionens afdeling for bekæmpelse af svig, som beviste, at de pågældende disketter enten var af kinesisk eller taiwansk oprindelse. Der blev derfor opkrævet antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på denne import ⁽¹⁾.

4. De eksporterende producenters prisadfærd

- (52) Udviklingen i priserne på importen af 3,5" disketter fra Kina er vist i følgende skema:

<i>(ECU pr. enhed)</i>				
Gennemsnitlig importpris	1995	1996	1997	Undersøgel- periode
Import fra Kina	0,330	0,135	0,119	0,146

Kilde: Eurostat.

- (53) Priserne på dumpingimporten med oprindelse i Kina blev fastlagt ved at sammenligne deres salgspriser cif fastsat som beskrevet i betragtning 23 med EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige priser ab fabrik. Sammenligningen blev foretaget for samme importerede varetyper (dvs. HD-disketter, DD-disketter, ikke i pakninger/i pakninger, certificeringsniveau, formateret eller ikke formateret). Sammenligningen viste på et vejet gennemsnitligt grundlag, at priserne på importen fra Kina var mere end 20 % lavere end EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden.
- (54) Da der ikke var nogen eksporterende producent fra Japan, som samarbejdede i forbindelse med nærværende undersøgelse, er de eneste foreliggende priser for Japan de Eurostatpriser eller prisnoteringer, der er angivet i anmodningen om fornyet undersøgelse. Prisniveauet, som kan udledes af oplysningerne fra Eurostat, lader til at være meget højt i sammenligning med importen fra Kina (0,718 ECU pr. enhed). Det skal imidlertid bemærkes, at Eurostatprisoplysningerne vedrører en gruppe varer, som også omfattede dyrere højkapacitetsdisketter, som blev holdt uden for foranstaltningernes anvendelsesområde efter en fornyet undersøgelse, som afsluttedes i 1999. Det var derfor ikke muligt at foretage en relevant sammenligning med oplysninger fra denne kilde. Hvad angår prisnoteringerne viste de priser for japanske varer, som svarede til EF-erhvervsgrenens priser.

⁽¹⁾ Jf. betragtning 15 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/96 (EFT L 186 af 25.7.1996, s. 14) og betragtning 3 i Kommissionens afgørelse 98/175/EF (EFT L 63 af 4.3.1998, s. 32).

5. EF-erhvervsgrenens situation

a) Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (55) EF-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse var følgende:

	1994	1995	1996	1997	Undersøgel- periode
Produktion i mio. enheder	185	218	201	182	174
Indeks 1995 = 100	100	118	109	98	94
Kapacitet i mio. enheder	201	223	261	222	222
Indeks 1995 = 100	100	111	130	110	110
Kapacitetsudnyttelse	92 %	98 %	77 %	82 %	79 %

b) Salg, markedsandel og priser

- (56) EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet til ikke-forbundne kunder, markedsandel og priser var følgende:

	1994	1995	1996	1997	Undersøgel- periode
Salg i mio. enheder	175	211	200	178	168
Indeks 1995 = 100	100	121	114	102	96
Markedsandel	12,5 %	16,2 %	18,2 %	17,8 %	18,7 %
Gennemsnitspris pr. enhed (ECU)	0,3217	0,2503	0,2056	0,1799	0,1511
Indeks 1995 = 100	100	78	64	56	47

- (57) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg 3,7 procentpoint mellem 1994 og 1995 og yderligere 2 procentpoint mellem 1995 og 1996. Den lå derefter inden for en forholdsvis snæver ramme. Priserne faldt 53 % mellem 1994 og undersøgelsesperioden.

c) Lagerbeholdninger

- (58) Lagerbeholdninger er forholdsvis stabile tidsmæssigt, og de giver således ikke yderligere relevante oplysninger om EF-erhvervsgrenens situation.

d) Rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet

- (59) Det konstateredes, at EF-erhvervsgrenen i hele den undersøgte periode havde registreret finansielle resultater (dvs. tab), som lå langt under den fortjeneste, der ansås for passende for erhvervsgrenen i den oprindelige undersøgelse. Niveaue for fortjeneste for 1995 er ikke til rådighed på grund af omstrukturering i industrien. Globalt forbedredes tabene fra 3,36 % i 1994 til 0,17 % i undersøgelsesperioden.
- (60) Afkastet af investeringer var negativt i den undersøgte periode og har generelt ligget på linje med tendensen i rentabiliteten. Der er sket en mindre forbedring i likviditeten på linje med rentabiliteten.

e) Beskæftigelse, lønninger og arbejdskraftens produktivitet

- (61) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt støt i hele den undersøgte periode fra 266 i 1994 til 132 i undersøgelsesperioden, dvs. 50 % af arbejdskraften, da erhvervsgrenen forsøgte at nedbringe omkostningerne og øge produktiviteten. Lønningerne faldt med 35 %.
- (62) Beskæftigelsen var faldende på et tidspunkt, hvor EF-erhvervsgrenen øgede sin produktion. Dette indebærer, at arbejdskraftens produktivitet steg fra 695 000 enheder pr. ansat til 1 318 000 enheder pr. ansat, dvs. 89 % i den undersøgte periode.

f) Investeringer og evne til at rejse kapital

- (63) Produktionen af 3,5" disketter er meget kapitalintensiv, og produktionsanlæggene fungerer typisk alle døgnets 24 timer hele året rundt. Selv om der blev investeret 2,9 mio. ECU i 1994, 0,6 mio. ECU i 1995 og 0,3 mio. ECU i 1996, var der ikke tale om store nettoinvesteringer i industrien i de sidste to år af den undersøgte periode.
- (64) Tabene i den undersøgte periode var af en sådan art, at EF-erhvervsgrenen ikke har kunnet finansiere nye investeringer i de sidste to år.

g) EF-erhvervsgrenens eksport

- (65) Eksporten lå stabilt på mellem 2 og 3 % af den samlede omsætning i den undersøgte periode.

h) Dumpingmargenens omfang og genrejsning efter tidligere dumping

- (66) Hvad angår virkningerne for EF-erhvervsgrenens situation af den konstaterede dumpingmargen i undersøgelsesperioden, skal det bemærkes, at der konstateredes ikke ubetydelige margener for Japan og Kina. EF-erhvervsgrenens situation forbedredes til en vis grad efter indførelsen af foranstaltninger, men den har endnu ikke rejst sig helt. Hvis foranstaltningerne ophæves, vil der således være betydelige følgevirkninger af den dumpingmargen, der er konstateret i nærværende undersøgelse.

6. Redegørelser fra berørte parter i Kina

- (67) Ifølge en redegørelse fra en samarbejdsvillig eksporterende producent i Kina kan markedet for 3,5" disketter opdeles i to markedssegmenter, nemlig »mærkevarer« og »massevarer«. Markedet for massevarer er kendetegnet ved forsyninger af 3,5" disketter i stor målestok, hvor der ikke lægges vægt på høj kvalitet. Mærkevarer er til gengæld varer, som normalt svarer til høje kvalitetskrav. Disse markedssegmenter skulle angiveligt være adskilt fra hinanden, og de burde derfor analyseres særskilt.

Til belysning af dette hævdede selskabet, at salget af mærkevarer af høj kvalitet var stabilt, mens salget af massevarer af lav kvalitet havde været faldende. EF-producenterne solgte angiveligt fortrinsvis massevarer af lav kvalitet, og dette kunne forklare den væsentlige skade, de eventuelt havde lidt. Ifølge redegørelsen koncentrerede det pågældende selskab sig om at sælge mærkevarer og konkurrerede således ikke med EF-erhvervsgrenen.

- (68) Påstanden om, at mærkevarer og massevarer burde undersøges særskilt, blev forkastet. Som allerede angivet er 3,5" disketter samme varer, uanset om de sælges som mærkevarer eller ej, og er med hensyn til hver enkelt type samme varer i alle henseender og indbyrdes ombyttelige. Der er en betydelig overlapning mellem den type 3,5" mikrodiskette, som de kinesiske producenter sælger, og den, som EF-producenterne sælger. De konkurrerer derfor i samme markedssegment.

- (69) En anden berørt producent i Kina, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, hævdede, at den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen, ikke skyldtes importen fra Kina, men snarere, at 3,5" disketter var et højt udviklet produkt, som ville forsvinde i løbet af de næste par år. Det blev også fremført, at den kinesiske vare var en massevare af lav kvalitet, som ikke konkurrerede med erhvervsgrenens produktion, der ifølge den pågældende var en mærkevare af høj kvalitet.
- (70) Det var for det første ikke muligt at efterprøve den pågældendes påstand på grund af den manglende samarbejdsvilje. Og selv om 3,5" disketter er et højt udviklet produkt, vil faldet i forbruget finde sted over en meget længere periode end to år. Som angivet forventes det, at efterspørgslen efter 3,5" disketter fortsætter, om end med et faldende salg, og at fabrikkerne af pc'er vil fortsætte med at installere mikrodisktedrev som standardudstyr i deres maskiner. Argumentet om, at den kinesiske vare ikke konkurrerer med produktionen i Fællesskabet, er således allerede blevet afvist.

7. Konklusioner om EF-erhvervsgrenens situation

- (71) Et samlet billede af EF-erhvervsgrenens situation på grundlag af det foregående viser en industri, som stadig befinder sig i en sårbar situation trods en forbedret markedsandel og en vellykket indsats for at nedbringe produktionsomkostningerne (som faldt 51 % i den undersøgte periode). Produktionsmetoderne er blevet moderniseret, og anlæggene er nu næsten helt automatiserede for at forbedre effektiviteten, opretholde markedsandelen og maksimere fortjenesten. Trods dette har EF-erhvervsgrenen endnu ikke været i stand til at skabe en tilfredsstillende finansiel situation.

G. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET ELLER FORTSAT SKADE

- (72) Det konkluderedes i afsnit D, at der både for Japan og Kina er sandsynlighed for, at der fortsat vil finde dumping sted, hvis antidumpingforanstaltningerne udløber. Det konkluderedes også, at det er sandsynligt, at der igen vil finde dumping sted, hvis foranstaltningerne udløber, da dumpingimporten vil stige betydeligt.
- (73) Det blev påvist i afsnit F, at EF-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation i undersøgelsesperioden.
- (74) Hvis foranstaltningerne udløber, vil dumpingimport fra Japan og Kina sandsynligvis trykke EF-erhvervsgrenens priser, som allerede er lave.
- (75) Under sådanne omstændigheder vil EF-erhvervsgrenen, som allerede er tabsgivende, ikke være i stand til at konkurrere med store mængder, som sælges til så lave dumpingpriser, da prisforskellen på dette marked (mikrodisketter er et råvareliggende produkt) giver anledning til øjeblikkelig udskiftning af forsyninger, og fordi EF-erhvervsgrenen allerede har gjort de nødvendige bestræbelser for at omstrukturere og allerede arbejde med meget lave omkostninger. Det er derfor sandsynligt, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation vil blive yderligere forværret, hvilket vil rejse tvivl om dens mulighed for at overleve.

Argument fremført af en kinesisk eksporterende producent

- (76) En kinesisk eksporterende producent hævdede, at omstændighederne på markedet betyder, at der sandsynligvis ikke vil forekomme skadelig dumping fra Kina igen. Det kunne ikke betale sig at foretage de nødvendige investeringer i modernisering af de eksisterende kinesiske produktionsanlæg, så de kunne producere 3,5" disketter af høj kvalitet, på grund af de nuværende tendenser på markedet, og der fandtes ikke store lagerbeholdninger, sådan som de anmodende parter hævdede. Det var derfor ikke sandsynligt, at der ville ske en betydelig stigning i importen fra Kina, hvis antidumpingforanstaltningerne udløb.

For det første skal det bemærkes, at det ikke var muligt at efterprøve selskabets påstande, da det ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Men for fuldstændighedens skyld er argumenterne alligevel blevet gennemgået. Med hensyn til argumentet om modernisering anses dette for irrelevant for spørgsmålet om fornyet skade, da det er blevet fastslået, at alle typer 3,5" disketter, også dem som fremstilles i Kina på nuværende tidspunkt, er samme vare som dem, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, og at disse varer således konkurrerer med hinanden indbyrdes.

Konklusion

- (77) På baggrund af ovenstående resultater konkluderes det, at der sandsynligvis fortsat og/eller igen vil blive forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, hvis foranstaltningerne udløber.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle betragtninger

- (78) Kommissionen undersøgte, om det ville være i Fællesskabets interesse at opretholde antidumpingforanstaltninger for 3,5" disketter. Det konstateredes, at der er sandsynlighed for, at der fortsat og/eller igen vil forekomme skadelig dumping. Det blev også undersøgt, om der er overordnede interesser imod opretholdelse af antidumpingforanstaltningerne, og der blev taget hensyn til virkningerne af tidligere told for alle de forskellige parters interesser.
- (79) I den tidligere undersøgelse blev det fastslået, at det ikke var imod Fællesskabets interesser at indføre foranstaltninger. Og da denne undersøgelse iværksættes grundet foranstaltningernes forestående ophør, skal den også vise, hvilke virkninger de eksisterende foranstaltninger har navnlig for brugerne, forbrugerne og forhandlerne.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (80) På baggrund af konklusionerne om EF-erhvervsgrenen situation i afsnit F, navnlig udtrykt i utilfredsstillende rentabilitet, fastslår Kommissionen, at EF-erhvervsgrenen sikkert vil opleve finansiel forværing, hvis der ikke findes antidumpingforanstaltninger mod skadelig dumping.
- (81) EF-erhvervsgrenen er en levedygtig industri og er i stand til at forsyne markedet med en vare, der, selv om den befinder sig på et modent udviklingstrin, er det grundlæggende oplagringsmedium for et stort antal brugere af computere. Det fastslås, at EF-erhvervsgrenen har gjort en stor indsats for at bevare en konkurrencedygtig position på markedet i Fællesskabet. Eksempler på denne indsats er følgende:
- holde priserne på et minimum for at bevare markedsandele
 - gradvis udvikling mod større konsolidering
 - lukning af fabrikationsenheder
 - større anvendelse af moderne produktionsteknik (f.eks. øget mekanisering og computerisering)
 - forbedringer i produktiviteten, og
 - investering i produktionen af digitale lagringsmedier.
- (82) Produktionen af lagringsmedier er et område af teknologisk betydning for Fællesskabet som helhed. EF-erhvervsgrenens produktionsteknologi og erfaringer med 3,5" disketter har givet og vil fortsætte med at give et grundlag for yderligere innovation i fremstillingen af andre beslægtede lagringsmedier. For EF-producenterne er fortsat levedygtighed i sektoren for mikrodisketter det økonomiske grundlag for, at de gradvis kan overgå fra fremstilling af mikrodisketter til fremstilling af andre lagringsmedier på længere sigt.

3. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandlernes interesser

- (83) Kun en ikke-forbundet importør samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Selskabet fremførte, at importen var begrænset ved den eksisterende antidumpingtold. Hvis foranstaltningerne opretholdes, vil selskabet stadig være i stand til at hente 3,5" disketter fra de berørte lande og fra andre tredjelande, herunder også lande, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger.
- (84) Endvidere konkluderes det på grundlag af importørens begrænsede samarbejdsvilje i denne sag, at de gældende foranstaltninger for import af varer med oprindelse i Japan og Folkerepublikken Kina ikke havde særlig store følgevirkninger for situationen for ikke-forbundne importører og forhandlere af 3,5" disketter i Fællesskabet.
- (85) Det konkluderes således, at en videreførelse af foranstaltningerne sandsynligvis ikke vil berøre situationen for ikke-forbundne importører og forhandlere af 3,5" disketter i Fællesskabet.

4. Komponentforsyningsindustriens interesser

- (86) Enhver yderligere indskrænkning og/eller forværring af EF-erhvervsgrenens situation vil ikke kun få negative følgevirkninger for beskæftigelsen og investeringerne i selve erhvervsgrenen, men også skabe kædereaktioner blandt erhvervsgrenens leverandører af bl.a. shells, cookies, shutters, hubs, liners og springs.
- (87) EF-producenterne henter størstedelen af deres materialer og komponenter fra leverandører i Fællesskabet. Det vil således klart være i disse leverandørers interesse, at der opretholdes antidumpingforanstaltninger.

5. Brugernes og forbrugernes interesser

- (88) Større brugere af 3,5" disketter omfatter softwareproducenter og forbrugere. Der blev ikke modtaget redegørelser fra nogen af sektorerne i forbindelse med denne fornyede undersøgelse. Kommissionen fastslår derfor, at resultaterne af den oprindelige undersøgelse på dette område stadig er gældende, dvs. at stigningen i omkostningerne for denne sektor kan anses for at være ubetydelig sammenlignet med de samlede omkostninger og vil kun få ringe eller ikke nogen indflydelse på priserne til detailkunderne.
- (89) Hvis der ikke opretholdes foranstaltninger, vil det til gengæld være en alvorlig trussel for EF-erhvervsgrenens levedygtighed, og hvis den forsvinder, vil det reducere forsyningerne og konkurrencen til skade for softwareproducenter og forbrugere.

6. Konklusion

- (90) Efter at have afvejet de forskellige interesser, der er på spil, konkluderer Kommissionen, at der ikke er nogen tvingende grund til, at det skulle stride imod Fællesskabets interesser at opretholde foranstaltninger.

I. FORESLÅET TOLD FOR JAPAN OG KINA

- (91) Den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EØF) nr. 2861/93, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2537/1999, bør opretholdes på de gældende niveauer, dvs.:

Japan	Memorex Telex Japan Ltd	6,1 %
	Hitachi Maxell Ltd	20,6 %
	TDK	26,7 %
	Alle andre selskaber	40,9 %
Kina	Hanny Magnetics	35,6 %
	Alle andre selskaber	39,4 %

- (92) Da undersøgelsen har varet længe, anses det for nødvendigt at begrænse foranstaltningerne til fire år.

J. AFSLUTNING AF PROCEDUREN VEDRØRENDE TAIWAN

- (93) På baggrund af ovenstående vedrørende importen af varer med oprindelse i Taiwan er de gældende antidumpingforanstaltninger for Taiwan ikke længere berettigede, og proceduren bør derfor afsluttes med hensyn til import af varer med oprindelse i dette land. Uanset undersøgelsens varighed afsluttes proceduren med virkning fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Procedurens afslutning er begrundet i hændelser, der er forekommet efter undersøgelsesperioden og blevet vurderet flere måneder efter, og hvis der indrømmes virkning med tilbagevirkende kraft under disse omstændigheder, ville det være uforeneligt med forløbet af hændelser i løbet af undersøgelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af 3,5" disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90 (Taric-kode 8523 20 90*40) og med oprindelse i Japan og Kina, med undtagelse af 3,5" disketter baseret på optisk kontinuerlige servosporingsteknologi eller magnetisk sektorservosporingsteknologi og med en lagerkapacitet på 120 MB eller derover.

2. Tolden fastsættes til følgende i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af følgende producenter:

Land	Selskab	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Japan	Memorex Telex Japan Ltd	6,1 %	8705
	Hitachi Maxell Ltd	20,6 %	8706
	TDK	26,7 %	8707
	Alle andre eksporterende producenter	40,9 %	8999
Kina	Hanny Magnetics	35,6 %	8711
	Alle andre eksporterende producenter	39,4 %	8999

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Antidumpingtolden indføres for en periode på fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Proceduren vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i Taiwan afsluttes hermed.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne
J. PIQUÉ I CAMPS
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 313/2002
af 20. februar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	148,9	
	204	104,9	
	212	224,0	
	624	193,8	
	999	167,9	
0707 00 05	052	175,2	
	068	117,9	
	220	175,4	
	999	156,2	
0709 10 00	220	242,2	
	999	242,2	
0709 90 70	052	152,7	
	204	73,1	
	999	112,9	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,9	
	204	51,0	
	212	46,1	
	220	40,0	
	508	22,3	
	600	63,2	
	624	62,6	
	999	48,0	
	0805 20 10	052	83,4
204		77,3	
999		80,3	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,1	
	204	96,7	
	220	59,3	
	464	114,9	
	600	110,8	
	624	87,6	
	999	88,4	
	0805 50 10	052	49,5
600		44,9	
999		47,2	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,6	
	388	126,2	
	400	122,7	
	404	94,3	
	508	112,1	
	528	78,2	
	720	125,5	
	728	124,5	
	999	103,0	
	0808 20 50	388	105,0
		400	95,1
512		90,2	
528		74,2	
720		117,1	
	999	96,3	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 314/2002
af 20. februar 2002
om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, artikel 14, stk. 4, artikel 15, stk. 8, artikel 16, stk. 5, artikel 18, stk. 5, og artikel 41, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De seneste ændringer i den fælles markedsordning for sukker for produktionsårene 2001/2002-2005/2006, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1260/2001, nødvendiggør visse tilpasninger af gennemførelsesbestemmelserne for kvoteordningen. Da forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/94 ⁽³⁾, endvidere er blevet ændret væsentligt flere gange, bør der af hensyn til klarheden foretages en omarbejdning af nævnte forordning.
- (2) Anvendelsen af kvoteordningen for sukker forudsætter, at det defineres præcist, hvad der forstås ved en virksomheds produktion af sukker, isoglucose eller inulinsirup, og hvad der forstås ved det interne forbrug i Fællesskabet. I dette øjemed bør ved en virksomheds produktion forstås de samlede mængder hvidt sukker, råsukker, invertsukker og sirup, henholdsvis isoglucose eller inulinsirup, som den pågældende virksomhed faktisk har produceret. Mulighederne for at tildele en del af en virksomheds produktion til en anden virksomhed, som har ladet sukkeret fremstille i forbindelse med en lønforarbejdningskontrakt, bør begrænses til ganske særlige tilfælde. Det er vigtigt, at sådanne tilfælde, medmindre der foreligger et tilfælde af force majeure, fastlægges således, at finansielle følger for sukkersektoren undgås.
- (3) For at kvoteordningen i Fællesskabet kan anvendes harmonisk og effektivt, bør der fastsættes en metode til konstatering af produktionen, såvel for sirup af saccharose som for isoglucose og inulinsirup.

(4) Produktionen af isoglucose er fuldt ud afsluttet, så snart glucosen eller dens polymerer har gennemgået den såkaldte isomeriseringsproces. For at undgå enhver vilkårlighed i valget af tidspunkt for konstatering af produktionen, bør denne konstatering således ske straks ved udgangen af isomeriseringsprocessen og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller enhver blanding. For at kontrollen kan blive helt effektiv bør enhver fabrikant af isoglucose i Fællesskabet være forpligtet til at indberette ethvert anlæg, der anvendes til denne isomerisering, til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

(5) Produktet inulinsirup fremkommer i almindelighed, når inulin eller oligofruktoser heraf har gennemgået den såkaldte hydrolyse og første inddampning. Således bør konstateringen af produktionen ske umiddelbart efter udgangen af hydrolysen og den første inddampning og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller inden enhver blanding.

(6) For at medlemsstaterne kan foretage en korrekt og entydig konstatering af produktionen af inulinsirup, bør det på grundlag af bl.a. de hidtidige erfaringer præciseres, at denne konstatering skal ske ved henvisning til en inulinsirup med et fruktoseindhold på 80 % og ved omregning til sukker/isoglucoseækvivalenter ved anvendelse af en koefficient på 1,9.

(7) De i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede produktionsafgifter kan først fastsættes efter produktionsårets udgang, da eksportforpligtelserne for sukker for en stor dels vedkommende indgås i anden halvdel af produktionsåret, og da de oplysninger, der skal bruges til fastsættelsen af produktionsafgifter, derfor først foreligger på det tidspunkt. For at producenternes økonomiske ansvar kan indtræde hurtigst muligt, bør det fastsættes, at der et godt stykke tid inden produktionsårets udgang skal betales acontobeløb på afgiften, som beregnes på grundlag af overslag. Størstedelen af produktionen af B-isoglucose finder almindeligvis først sted i de sidste måneder af produktionsåret, og det vil derfor være rimeligt kun at anvende basisproduktionsafgiften som acontobeløb, når det drejer sig om isoglucoseproduktion, der har fundet sted før den 1. marts det pågældende produktionsår. Fastsættelsen af afgifterne og dermed opkrævningen bør først kunne finde sted, når der foreligger så nøjagtige oplysninger som muligt, især med hensyn til forbruget.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 158 af 9.6.1982, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 53 af 24.2.1994, s. 7.

- (8) Der må fastsættes de nærmere bestemmelser for betaling af et pristillæg for sukkerroer, når produktionsafgifterne ligger under maksimumsbeløbene for disse, og desuden en ekstra betaling under hensyn til bl.a. det tidsrum, der går fra datoen for betaling af sukkerroerne og til den dag, hvor fabrikanten betaler produktionsafgifterne.
- (9) Det er nødvendigt at fastlægge de frister, der er nødvendige for konstatering af produktionen og for fremsendelse af de dertil hørende oplysninger, med henblik på en korrekt anvendelse af kvoteordningen, og der bør i givet fald kunne iværksættes passende kontrolforanstaltninger fra medlemsstaternes side.
- (10) Bortfaldet af ordningen for udligning af lageromkostninger i sukkersektoren fra den 1. juli 2001 betyder, at der ikke længere foreligger statistikker for lagrene og afsætningen af sukker i Fællesskabet. I betragtning af disse statistikkers betydning for en god forvaltning af kvoteordningen, herunder beregning af det månedlige forbrug af sukker og udarbejdelse af forsyningsopgørelserne, bør det fastsættes, at de virksomheder, der producerer og raffinerer sukker i Fællesskabet, fortsat stiller månedlige oplysninger om lagrene og afsætningen af sukker til rådighed for medlemsstaterne.
- (11) Et af de særlige kendetegn ved markedsordningen for sukker er, at forbindelserne mellem sukkerfabrikanter og sukkerroeproducenter, især med hensyn til levering og betaling af sukkerroer, generelt styres ved hjælp af brancheaftaler inden for de rammer, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne. Disse brancheaftaler kan indeholde regler, der tager hensyn til de særlige forhold i det område, hvor de anvendes. For så vidt angår den mulighed, fabrikanterne har for at lade sukkerroeproducenterne deltage i betalingen af tillægsafgiften, bør det bestemmes, at reglerne for denne deltagelse kan fastsættes i brancheaftaler inden for de rammer, der er fastlagt i artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001.
- (12) De isoglucoseproducerende virksomheder har i modsætning til de sukkerproducerende virksomheder, der er afhængige af produktionen af sukkerroer eller sukkerrør, ikke tilladelse til at overføre produktionen fra et produktionsår til det følgende.
- (13) Der produceres isoglucose i løbet af hele produktionsåret for hurtigt og uden afbrydelse at kunne dække den svingende efterspørgsel, der er størst i slutningen og begyndelsen af produktionsåret. Den producerede isoglucose er dog vanskelig at oplagre i mængder, der er tilstrækkelige til at kunne dække denne maksimale efterspørgsel, fordi langvarig oplagring vil kunne skade produktets absolut nødvendige sterile karakter. Under disse omstændigheder er de isoglucoseproducerende virksomheder nødsaget til at afbryde deres produktion i slutningen af produktionsåret, fordi de ellers vil frem-
- stille C-isoglucose, der ikke kan afsættes på Fællesskabets indre marked. Som følge af denne for de isoglucoseproducerende virksomheder skadelige situation er det nødvendigt at fastsætte en vis fleksibilitet for den månedlige opgørelse af isoglucoseproduktionen, som dog skal være begrænset for at undgå, at der ved en automatisk udnyttelse af denne fleksibilitet indføres en camoufleret overførselsordning, som indirekte vil forhøje virksomhedernes produktionskvoter.
- (14) I forbindelse med kvoteordningen kan der indtræffe forsinkelser i opkrævningen af produktionsafgifterne. For at sikre en harmonisk og rettidig opkrævning bør der fastlægges regler, som skal overholdes for opgørelsen og opkrævningen af afgiftsbeløbene.
- (15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved sukkerproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af
- hvidt sukker
 - råsukker
 - invertsukker
 - sirup tilhørende en af følgende kategorier, herefter benævnt »sirup«:
 - sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 70 % og fremstillet af sukkerroer
 - sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 75 % og fremstillet af sukkerrør.
2. Ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede mængde skal følgende ikke medtages:
- hvidt sukker fremstillet af råsukker eller sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som det hvide sukker
 - hvidt sukker fremstillet af råsukker, sirup eller opfejnings-sukker, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som det hvide sukker
 - råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette råsukker
 - råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette råsukker
 - råsukker, som er forarbejdet til hvidt sukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor det er fremstillet

- f) invertsukker eller sirup, der er forarbejdet til alkohol eller rom
- g) sirup, som er forarbejdet til sukker eller invertsukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor den er fremstillet
- h) sirup bestemt til smørepålæg, og sirup, der skal forarbejdes til »Rinse appelstroop«
- i) sukker, invertsukker og sirup fremstillet under forædlingsproceduren
- j) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette invertsukker
- k) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette invertsukker.

3. Produktionen udtrykkes i hvidt sukker på følgende måde:

- a) for hvidt sukker, uanset kvalitet
- b) for råsukker, i forhold til den udbytteprocent, der fastlægges i overensstemmelse med bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001
- c) for invertsukker, ved multiplikation af produktionen heraf med koefficienten 1
- d) for sirup, der skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens indhold af sukker, der kan ekstraheres, fastlagt i overensstemmelse med stk. 5
- e) for sirup, som ikke skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens sukkerindhold udtrykt i saccharose, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95⁽¹⁾.

4. Opfejningsukker fra et tidligere produktionsår udtrykkes i hvidt sukker i forhold til dets saccharoseindhold.

5. Sirups renhedsgrad beregnes ved at dividere det samlede sukkerindhold med tørstofindholdet.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, beregnes ved fra den pågældende sirups polarisationsgrad at trække det resultat, der fremkommer ved at multiplicere forskellen mellem tørstofindholdet og polarisationsgraden for denne sirup med 1,70. Tørstofindholdet bestemmes efter den aræometriske metode.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, kan dog for hele samme produktionsår bestemmes ud fra det reelle udbytte af siruppen.

Artikel 2

1. Ved isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den mængde produkt, der fremstilles af glucose eller dens polymerer med et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fruktose,

uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse, udtrykt i tørstof og konstateret i overensstemmelse med stk. 2.

2. Isoglucoseproduktion konstateres straks ved udgangen af isomeriseringsprocessen og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding ved fysisk volumenbestemmelse af produktet og bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode.

3. Enhver isoglucosefabrikant skal snarest muligt afgive en erklæring om alle de anlæg, som han kan benytte til isomerisering af glucose eller dens polymerer.

Erklæringen indgives til den medlemsstat, på hvis område det pågældende anlæg er beliggende. Medlemsstaten kan af den pågældende kræve enhver supplerende oplysning herom.

Artikel 3

1. Ved inulinsirupsproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 forstås den produktmængde, der er fremstillet ved hydrolyse af inulin eller oligofruktose med mindst 10 vægtprocent fruktose i fri form eller i form af saccharose i tørstoffet, uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse, og udtrykt i tørstof med sukker/isoglucoseækvivalent, og som er konstateret for alle inulinsirupsproducerende virksomheder, jf. stk. 2.

2. Inulinsirupsproduktionen konstateres ved alle følgende processer:

- a) fysisk volumenbestemmelse af produktet i foreliggende stand straks ved udgangen af den første inddampning efter hver hydrolyse og inden enhver udskillelse af glucose og fruktose eller blanding
- b) bestemmelse af tørstofindholdet efter den refraktometriske metode og måling af vægtprocenten af fruktose i tørstoffet på grundlag af en repræsentativ daglig prøve
- c) konvertering til 80 vægtprocent fruktose i tørstoffet ved justering af den fastlagte mængde tørstof med den koefficient, der repræsenterer forholdet mellem det målte fruktoseindhold i den pågældende mængde sirup og 80 %
- d) omregning til sukker/isoglucoseækvivalenter ved anvendelse af en koefficient på 1,9.

Artikel 4

1. Inden den 15. februar hvert år fastlægger hver medlemsstat for det løbende produktionsår den foreløbige produktion af sukker og inulinsirup for hver virksomhed, der er beliggende på dens område.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique fastlægges denne produktion hvert år inden den 15. maj.

⁽¹⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

2. Virksomheder, der fremstiller isoglucose, meddeler inden den 15. i hver måned den medlemsstat, på hvis område produktionen har fundet sted, hvor store mængder, udtrykt i tørstof, der faktisk er produceret i den foregående kalendermåned.

Medlemsstaterne opgør på grundlag af disse meddelelser for hver måned senest den 15. i den næstfølgende måned, hvor store mængder isoglucose hver af de pågældende virksomheder har produceret.

Ved beregningen af den i andet afsnit omhandlede produktion medtages dog ikke de mængder isoglucose, der er fremstillet under proceduren for aktiv forædling.

3. Uanset stk. 2, første og andet afsnit, kan medlemsstatens kompetente myndigheder for en isoglucoseproducerende virksomhed efter forudgående behørigt begrundet skriftlig ansøgning fra virksomheden:

- a) enten kumulere produktionen i maj og juni i et produktionsår og afskrive den på regnskabet for det pågældende produktionsår, eller
- b) kumulere hele eller en del af produktionen i juni i et produktionsår sammen med produktionen i juli i det følgende produktionsår og afskrive den på regnskabet for sidstnævnte produktionsår. I ansøgningen om kumulation oplyses mindst, hvilken produktionsmængde i juni der skal kumuleres med produktionen i juli. Denne mængde må højst udgøre 7 % af summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvoter for det produktionsår, hvor ansøgningen om kumulation indgives. Den således kumulerede mængde betragtes som den første produktion inden for den pågældende virksomheds kvoter.

Medlemsstaten vurderer begrundelsen for ansøgningen på grundlag af virksomhedens produktionssituation og efterspørgslen på markedet i forhold til især kvoter og produktionsafgifter. Virksomheden kan for et givet produktionsår kun anvende én af de kumulationer, der er omhandlet i første afsnit.

Efter aftale med medlemsstaten meddeler den isoglucoseproducerende virksomhed denne inden den 15. juli i det i første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde og inden den 15. august i det i første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde, hvilke mængder, udtrykt som tørstof, der faktisk blev produceret i den pågældende periode på to måneder, i givet fald under hensyntagen til den i første afsnit, litra b), omhandlede mængde, der skal kumuleres.

Medlemsstaten opgør, på grundlag af disse meddelelser, virksomhedens kumulerede produktion af isoglucose i de pågældende to måneder, som skal afskrives på produktionsregnskabet for produktionsåret i henhold til første afsnit, litra a) eller b). Den meddeler denne produktion til Kommissionen.

Bestemmelserne i første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse i det sidste produktionsår, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

4. Inden den 15. september hvert år opgør medlemsstaterne endvidere for det foregående produktionsår, hvor stor en

endelig produktion af sukker, isoglucose og inulinsirup hver virksomhed, der er beliggende på deres område, har haft.

5. Hvis der senere konstateres uoverensstemmelse i forhold til den i stk. 4 omhandlede endelige sukkerproduktion, tages denne forskel i betragtning ved opgørelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori forskellen konstateres.

6. Virksomheder, der fremstiller sukker, meddeler inden den 25. i hver måned det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område produktionen finder sted, eller det organ i den pågældende medlemsstat, der er ansvarligt for intervention på markedet for det pågældende produkt, med angivelse af både de mængder, som de er ejere af, og dem, som de ikke er ejere af,

- a) de mængder sukker, udtrykt i hvidt sukker, der var oplagret i de anlæg, de råder over, ved udgangen af den foregående kalendermåned
- b) de mængder sukker, udtrykt i hvidt sukker, der forlod de anlæg, de råder over, i løbet af den foregående kalendermåned.

Det skal af meddelelsen fremgå, hvorledes mængderne fordeler sig på sukker fremstillet under A- og B-kvoter, sukker overført i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 1260/2001 og C-sukker.

Det i første afsnit omhandlede organ kan kræve, at der meddeles supplerende oplysninger om virksomhedens lagre og de mængder, der har forladt dens anlæg.

7. Virksomheder, der raffinerer råsukker, meddeler inden den 25. i hver måned det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område raffineringen finder sted, eller det organ i den pågældende medlemsstat, der er ansvarligt for intervention på markedet for det pågældende produkt, med angivelse af både de mængder, som de er ejere af, og dem, som de ikke er ejere af:

- a) de mængder sukker, udtrykt i hvidt sukker, der var oplagret i de anlæg, de råder over, ved udgangen af den foregående kalendermåned
- b) de mængder sukker, udtrykt i hvidt sukker, der forlod de anlæg, de råder over, i løbet af den foregående kalendermåned.

I meddelelsen angives særskilt de mængder, der er henført under den pågældende forædlingsprocedure.

Det i første afsnit omhandlede organ kan kræve, at der meddeles supplerende oplysninger om virksomhedens lagre og de mængder, der har forladt anlæggene.

Artikel 5

1. For så vidt der ikke er fastsat andet i stk. 2 til 5 nedenfor, forstås ved en virksomheds sukkerproduktion eller isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 13 til 18 i forordning (EF) nr. 1260/2001 den mængde sukker eller isoglucose, der faktisk er fremstillet af denne virksomhed.

2. En virksomheds samlede sukkerproduktion i et produktionsår er den i stk. 1 omhandlede produktion med tillæg af den sukkermængde, der er overført til dette produktionsår, og med fradrag af den sukkermængde, der overføres til det følgende produktionsår.

3. Sukkermængder, der er fremstillet i henhold til en lønforarbejdningskontrakt af en virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »forarbejderen«, for en anden virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »kommittenten«, anses efter behørigt underskrevet, skriftlig anmodning fra vedkommende fabrikanter til den pågældende medlemsstat for at være produceret af kommitten, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) forarbejderens samlede sukkerproduktion er lavere end hans A-kvote
- b) forarbejderens samlede sukkerproduktion er højere end hans A-kvote, men lavere end hans A- og B-kvote tilsammen, såfremt kommittenens samlede sukkerproduktion er højere end hans A-kvote
- c) forarbejderens og kommittenens samlede sukkerproduktion er højere end deres respektive A- og B-kvoter tilsammen.

4. Er kommittenens og forarbejderens virksomheder beliggende i forskellige medlemsstater, indsendes den i stk. 3 omhandlede anmodning til begge de pågældende medlemsstater. De pågældende medlemsstater udformer i så tilfælde svaret i fællesskab og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at de i stk. 3 fastsatte betingelser er opfyldt.

5. Ifølge fremgangsmåden i artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan en sukkermængde, der er fremstillet af en forarbejder, anses for kommittenens produktion, når roer, sukkerrør eller melasse i tilfælde af force majeure må forarbejdes til sukker i en anden virksomhed end kommittenens.

Artikel 6

1. Inden den 1. april foretages for det løbende produktionsår

- a) et overslag i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 1260/2001 over basisproduktionsafgiften og B-afgiften for sukker
- b) efter fremgangsmåden i artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsættelse af enhedsbeløb, beregnet i overensstemmelse med artikel 7 i nærværende forordning, som sukkerfabrikanten, isoglucosefabrikanten og inulinsirupsfabrikanten skal betale som acontobeløb på afgiften.

2. Inden den 15. april i det løbende produktionsår opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed de

acontobeløb, der skal betales på afgiften for det pågældende produktionsår.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique samt for Spanien, for så vidt angår rørsukker, opgøres disse acontobeløb inden den 15. august i det løbende produktionsår.

For så vidt angår sukker og inulinsirup beregnes dette acontobeløb:

- a) ved at multiplicere den i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, fastlagte foreløbige produktion af A-sukker og A-inulinsirup og B-sukker og B-inulinsirup med det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften, og
- b) ved at multiplicere den i henhold til artikel 4, stk. 1, fastlagte foreløbige produktion af B-sukker og B-inulinsirup med det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på B-afgiften.

For så vidt angår isoglucose beregnes det acontobeløb, der skal betales, ved at anvende det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for isoglucose, på den fra den 1. juli til udgangen af februar gennemførte produktion af A- og B-sukker i det løbende produktionsår.

3. Medlemsstaterne opkræver acontobeløbene inden den 1. juni i det løbende produktionsår.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique samt for Spanien, for så vidt angår rørsukker, opkræves acontobeløbene inden den 1. september i det løbende produktionsår.

4. Den mængde, der skal konstateres i henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/2001, beregnes på grundlag af summen af følgende mængder:

- a) de mængder sukker, isoglucose og inulinsirup, der er solgt i Fællesskabet til direkte konsum og til konsum efter forarbejdning på de forbrugende industrivirksomheder
- b) de mængder sukker, der er blevet denatureret
- c) de mængder sukker, isoglucose og inulinsirup, der er indført fra tredjelande som forarbejdede produkter.

Fra den i stk. 1 omhandlede sum trækkes summen af de mængder sukker, isoglucose og inulinsirup, der er udført til tredjelande som forarbejdede produkter, og de mængder basisprodukter udtrykt i hvidt sukker, for hvilke de i artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede produktionsrestitutionsbeviser er blevet udstedt.

5. Ved de i artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede eksportforpligtelser for det løbende produktionsår forstås:

- a) de samlede mængder sukker, der skal udføres i uforarbejdet stand med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat ved licitation for det pågældende produktionsår

- b) de samlede mængder sukker, isoglucose og inulinsirup, der skal udføres i uforarbejdet stand med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat periodisk på basis af eksportlicenser udstedt i løbet af det pågældende produktionsår
- c) de samlede anslåede udførsler af sukker, isoglucose og inulinsirup i form af forarbejdede produkter med eksportrestitutioner eller eksportafgifter fastsat herfor i det pågældende produktionsår, idet de omhandlede mængder fordeles ligeligt over hele produktionsåret.

Ved beregning af det anslåede gennemsnitlige tab, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, tages der også hensyn til produktionsrestitutionerne for de mængder basisprodukter udtrykt i hvidt sukker, for hvilke de i artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning omhandlede produktionsrestitutionsbeviser er blevet udstedt i løbet af det pågældende produktionsår.

Artikel 7

1. Dersom overslaget over basisproduktionsafgiften for sukker og inulinsirup giver et beløb, der er lig med eller over 60 % af det i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 50 % af det nævnte maksimumsbeløb.

Dersom overslaget giver et beløb, der er lavere end 60 % af nævnte maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 80 % af overslaget.

2. Stk. 1 gælder ved fastsættelse af det enhedsbeløb, der skal betales a conto på B-afgiften for sukker og for inulinsirup, under hensyntagen til det i artikel 15, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede maksimumsbeløb.

3. Det enhedsbeløb, der skal betales a conto på basisproduktionsafgiften for isoglucose, er lig med 40 % af det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for sukker i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i nærværende forordning.

Artikel 8

1. For sukker, isoglucose og inulinsirup fastsættes inden den 15. oktober for det foregående produktionsår:

- a) basisproduktionsafgiften og B-afgiften
- b) eventuelt den i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede koefficient.

2. Inden den 1. november opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed for det foregående produktionsår og under hensyntagen til de acontobeløb, der er opkrævet i henhold til artikel 6, de resterende afgifter, der skal betales.

De i stk. 1 omhandlede restbeløb, som virksomheden eller medlemsstaten skylder, betales inden den 15. december efter beregningsfristen.

3. Når en koefficient fastsættes ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001, beregner medlemsstaterne i overensstemmelse med nævnte stk. 2 for hver sukkerproducerende, hver isoglucoseproducerende og hver inulinsirupsproducerende virksomhed inden den 1. november den tillægsafgift for det foregående produktionsår, som de pågældende fabrikanter skal betale. Afgiften opkræves samtidigt med restbeløbet af produktionsafgifterne for det pågældende produktionsår.

4. Såfremt de afgifter, en producentvirksomhed skylder, ikke er opgjort korrekt, skal det korrekte beløb eller restbeløb, som den pågældende producentvirksomhed skal betale, opgøres inden for en frist på 30 dage fra den dato, på hvilken medlemsstaten er blevet opmærksom på denne situation og er i stand til at beregne det lovformeligt skyldige beløb.

Medlemsstaterne opkræver de i første afsnit omhandlede beløb inden for en frist på 30 dage at regne fra datoen for opgørelsen af beløbene.

Artikel 9

1. De i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede beløb fastsættes samtidig med og efter samme fremgangsmåde som de afgifter, der omhandles i artikel 8, stk. 1, i nærværende forordning.

2. Såfremt sukkerfabrikanten har betalt sukkerroesælgeren en pris, der er lavere end basisprisen for sukkerroer, skal fabrikanten i forhold til denne forskel lade sukkerroesælgeren få andel i fortjenesten ved sukkerets realisering til interventionspris.

Med henblik på opgørelsen af det beløb, som svarer til denne andel, skal sukkerfabrikanten tage hensyn til

- a) perioderne mellem datoerne for betaling af sukkerroerne og de datoer, hvor acontobeløbene og restbeløbene for produktionsafgiften og tillægsafgiften skal betales

- b) rentesatsen for Den Europæiske Centralbanks hovedrefinansieringsfacilitet for de i litra a) nævnte perioder; for en medlemsstat, der ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, er referencesatsen den tilsvarende officielle rentesats fastsat af dens centralbank
- c) den i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 anførte procent
- d) udbyttet af de pågældende sukkerroer under hensyntagen til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001.
3. Sukkerfabrikanten betaler sukkerroesælgeren de i stk. 1 nævnte beløb samt det beløb, der svarer til den i stk. 2 nævnte andel, inden fire uger efter datoen for fastsættelsen af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede afgifter.
4. Ved brancheaftaler kan der afviges fra stk. 2 og 3.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer alle fornødne kontrolforanstaltninger med henblik på at fastslå produktionen af de i denne forordning omhandlede produkter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

Artikel 11

Den i artikel 16, stk. 3, andet og tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede godtgørelse kan, uden at disse bestemmelser tilsidesættes, anvendes på betingelser, der fastsættes ved en brancheaftale.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 1443/82 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 315/2002

af 20. februar 2002

om registrering af priserne for ferske eller kølede slagtekroppe af får på Fællesskabets repræsentative markeder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, særlig artikel 20 og 24, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2529/2001 blev der indført et nyt system med præmier til afløsning af det, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2000⁽³⁾. For at tage højde for de nye ordninger og skabe klarhed må der indføres nye regler til afløsning af dem, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1481/86 af 15. maj 1986 om bestemmelse af priserne for ferske eller kølede lammekroppe, der konstateres på Fællesskabets repræsentative markeder, og om registrering af priserne for visse andre fårekroppekvaliteter i Fællesskabet⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2877/2000⁽⁵⁾.
- (2) Ifølge artikel 20 i forordning (EF) nr. 2529/2001 registrerer medlemsstaterne priserne for får og fårekød. Der bør fastsættes nærmere regler for prisindberetningen.
- (3) De pågældende priser bør være dem, der registreres på det eller de repræsentative markeder i hver medlemsstat for de forskellige kategorier af ferske eller kølede slagtekroppe af får. For de medlemsstater, der har flere repræsentative markeder, bør det aritmetiske eller om nødvendigt det vejede gennemsnit af de noteringer, der er registreret på de forskellige markeder, anvendes.
- (4) De priser, der registreres på markedet, beregnes på grundlag af priserne for slagtekroppe eksklusive merværdiafgift, men uden fradrag af andre beløb. Markedspriserne registreres på basis af »slagtevægt« som defineret i Kommissionens beslutning 94/434/EF af 30. maj 1994 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 93/25/EØF for så vidt angår de statistiske undersøgelser af fåre- og gedebestanden og fåre- og gedeproduktionen⁽⁶⁾,

senest ændret ved beslutning 1999/47/EF⁽⁷⁾. Denne definition bør dog kunne fraviges for slagtekroppe af unge lam, der vejer mellem 9 og 16 kg, af hensyn til praksis på markedet, hvor der tillægges en slagtekrop med hoved og indvolde en højere handelsværdi.

- (5) I nogle medlemsstater registreres priserne på basis af priserne for levende dyr. I disse tilfælde bør der fastsættes passende koefficienter til omregning af priserne. I områder, hvor der foretages en individuel vurdering af levende dyr for at anslå slagtevægten, kan omregningen baseres på denne vurdering.
- (6) Medlemsstaterne bør forklare, på hvilket grundlag priserne er indsamlet, og bør derfor meddele Kommissionen, hvilke repræsentative markeder de har valgt, hvilke kategorier slagtekroppe de anvender til beregning af priserne, og hvilken relativ betydning hver af disse oplysninger har for beregningen.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Får og Geder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Medlemsstater, hvis produktion af fårekød udgør over 200 t/år, giver senest torsdag i hver uge Kommissionen meddelelse om priserne for ferske eller kølede slagtekroppe af lam og moderfår.

2. Priserne er dem, der er registreret i de noteringsområder, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 2529/2001, i medlemsstater, som opfylder betingelserne i stk. 1 i nærværende artikel. Det er engrospriser, som de pågældende medlemsstater har registreret på det eller de repræsentative markeder i den uge, der går forud for den uge, hvor priserne meddeles. Det eller de repræsentative markeder fastlægges af de ovenfor omhandlede medlemsstater. Priserne beregnes på basis af markedspriserne eksklusive merværdiafgift.

Artikel 2

1. Markedspriserne registreres på basis af »slagtevægt«, som defineret i beslutning 94/434/EF.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 130 af 16.5.1986, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 333 af 29.12.2000, s. 57.

⁽⁶⁾ EFT L 179 af 13.7.1994, s. 33.

⁽⁷⁾ EFT L 15 af 20.1.1999, s. 10.

Hvis priserne registreres for forskellige kategorier slagtekroppe, er prisen på det repræsentative marked lig med gennemsnittet, vejlet med koefficienter fastsat af medlemsstaterne for at udtrykke den relative betydning af hver kategori, af de priser, der er registreret for disse kategorier i en periode på syv dage i samme engrosled.

2. For slagtekroppe af lam, der vejer op til 16 kg, registreres priserne i overensstemmelse med normal handelspraksis dog inden udtagning af indvolde og inden afskæring af hoved.

Hvis priserne registreres på basis af priserne for levende dyr, divideres priserne pr. kg levende vægt med en omregningskoefficient på højst 0,5. Hvis det er almindelig praksis at sælge slagtekroppen med hoved og indvolde, kan medlemsstaterne fastsætte en højere koefficient for lam på op til 28 kg levende vægt.

I områder, hvor registreringen af prisen sker på grundlag af en individuel vurdering af lammekroppens vægt, baseres omregningen på denne vurdering.

Artikel 3

1. Med hensyn til markeder, der afholdes flere gange i løbet af den periode på syv dage, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, er prisen for hver kategori lig med det aritmetiske gennemsnit af de noteringer, der registreres ved hvert marked.

2. Hvis der findes flere repræsentative markeder i et noteringsområde, er prisen, der registreres i dette noteringsområde, lig med gennemsnittet, vejlet med koefficienter fastsat af

medlemsstaterne, der udtrykker den relative betydning, dels af hvert marked, dels af hver kategori, af de priser, som registreres på disse markeder.

3. Foreligger der ingen oplysninger, fastlægges priserne på de repræsentative markeder i denne medlemsstat navnlig under hensyntagen til de senest konstaterede priser.

Artikel 4

Inden den 1. marts 2002 meddeler medlemsstaterne Kommissionen:

- de repræsentative markeder i hvert noteringsområde
- de forskellige kategorier lammekroppe
- de i artikel 2 og 3 omhandlede vejnings- og omregningskoefficienter.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle ændringer i ordningerne senest en måned efter, at sådanne ændringer er foretaget.

Artikel 5

Forordning (EØF) nr. 1481/86 ophæves.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 316/2002**af 20. februar 2002****om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2771/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution når disse produkter udføres i form af varer der er anført i bilaget til nævnte forordning. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1563/2001⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2771/75.
- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen for 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for

samme tidsrum som ved fastsættelsen af restitutionerne for de samme produkter udført i uforarbejdet stand.

- (3) Artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uforandret stand.
- (4) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der anvendes for de basisprodukter, som er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2771/75, og som udføres i form af varer, der omfattes af bilag I til forordning (EØF) nr. 2771/75, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for æg og æggeblommer, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Bestemmelse (¹)	Restitutions- satser
0407 00	Fugleæg med skal, friske, konserverede eller kogte:		
	– Æg af fjerkræ:		
0407 00 30	-- I andre tilfælde:		
	a) for så vidt angår udførsel af ægalbumin henhørende under KN-kode 3502 11 90 og 3502 19 90	02	7,00
		03	15,00
		04	3,50
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	01	3,50
0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler:		
	– Æggeblommer:		
0408 11	-- Tørrede:		
ex 0408 11 80	--- Egnnet til menneskeføde:		
	usødet	01	20,00
0408 19	-- I andre tilfælde:		
	--- Egnnet til menneskeføde:		
ex 0408 19 81	---- Flydende:		
	usødet	01	10,00
ex 0408 19 89	---- Frosne:		
	usødet	01	10,00
	– Andre varer:		
0408 91	-- Tørrede:		
ex 0408 91 80	--- Egnnet til menneskeføde:		
	usødet	01	33,00
0408 99	-- I andre tilfælde:		
ex 0408 99 80	--- Egnnet til menneskeføde:		
	usødet	01	8,00

(¹) Bestemmelserne er følgende:

01 tredjelande

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Yemen, Hongkong SAR og Rusland

03 Sydkorea, Japan, Malaysia, Thailand, Taiwan, Filippinerne og Egypten

04 alle bestemmelser med undtagelse af Schweiz og bestemmelserne nævnt under 02 og 03.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 317/2002**af 20. februar 2002****om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽⁵⁾, senest ændret forordning (EF) nr. 2916/95, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 118/2002 ⁽⁷⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimport og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin.

- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse. De repræsentative priser bør derfor offentliggøres.

- (3) Af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EFT L 21 af 24.1.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse (1)
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	102,2	5	01
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	196,7	32	01
		206,4	28	02
		183,7	38	03
		264,2	11	04
		292,9	2	05
0207 14 60	Lår og stykker deraf, frosset	109,5	10	01
0207 14 70	Andre varer	234,3	15	01
0207 25 10	Kalkuner, ikke udskårne, frosne, såkaldte 80 pct.-kalkuner	153,1	2	01
0207 27 10	Udbenede stykker af kalkun, frosne	251,0	14	01
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	202,1	25	01
		208,8	23	02

(1) Importens oprindelse:

- 01 Brasilien
- 02 Thailand
- 03 Kina
- 04 Argentina
- 05 Chile.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 318/2002
af 20. februar 2002
om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2771/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Den nuværende markedssituation i visse tredjelande og konkurrencen på visse destinationer gør det nødvendigt at fastsætte en differentieret restitution for visse ægprodukter.
- (3) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for ægsektoren fører til at fastsætte restitutionen til et beløb, som gør det muligt

for Fællesskabet at deltage i den internationale handel, og som også tager hensyn til karakteren af udførslen af disse produkter, samt til deres betydning på nuværende tidspunkt.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Koden over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2771/75 omhandlede restitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for ægsektoren

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 stk.	2,15
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	7,00
	E03	EUR/100 kg	15,00
	E05	EUR/100 kg	3,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	20,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	10,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

E01 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Yemen, Hongkong SAR, Rusland

E03 Sydkorea, Japan, Malaysia, Thailand, Taiwan, Filippinerne, Egypten

E04 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz og Estland

E05 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz, Litauen og destinationerne nævnt under E01 og E03

E06 alle destinationer, med undtagelse af Schweiz, Estland og Litauen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 319/2002
af 20. februar 2002
om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for fjerkrækødssektoren fører til at fastsætte restitutionen til et beløb, som gør det muligt for Fællesskabet at deltage i den internationale

handel, og som også tager hensyn til karakteren af udførelsen af disse produkter, samt til deres betydning på nuværende tidspunkt.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kodefortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 omhandlede restitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkræ-
kødssektoren**

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 stk.	1,00
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	30,00
0207 12 10 9900	A24	EUR/100 kg	30,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	30,00
0207 12 90 9190	A24	EUR/100 kg	30,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	30,00
0207 12 90 9990	A24	EUR/100 kg	30,00
0207 14 20 9900	V03	EUR/100 kg	5,00
0207 14 60 9900	V03	EUR/100 kg	5,00
0207 14 70 9190	V03	EUR/100 kg	5,00
0207 14 70 9290	V03	EUR/100 kg	5,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

V01 Angola, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater, Jordan, Yemen, Libanon, Irak, Iran.

V03 Alle destinationer undtagen Amerikas Forenede Stater og zonerne A24 og A26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 320/2002
af 20. februar 2002
om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet på de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes af en eksportrestitution.
- (2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for svinekødssektoren fører til at fastsætte restitutionen som nedenfor angivet.
- (3) For så vidt angår produkter henhørende under KN-kode 0210 19 81 bør restitutionen begrænses til et beløb, som tager hensyn til dels de kvalitative karakteristika for hvert af produkterne henhørende under denne KN-kode og dels den forventede udvikling med hensyn til produktionsomkostningerne på verdensmarkedet. Det er dog hensigtsmæssig for visse typiske italienske produkter henhørende under KN-kode 0210 19 81 at sikre opretholdelsen af Fællesskabets deltagelse i den internationale handel.
- (4) På grund af konkurrencebetingelserne i visse tredjelande, som traditionelt er de vigtigste importlande for produkter henhørende under KN-kode 1601 00 og 1602 bør beløbet for disse produkter fastsættes under hensyntagen til denne situation. Restitutionen kan kun ydes for nettovægten af spiseligt affald, idet vægten af

eventuelle ben indeholdt i disse tilberedninger dog fratrækkes.

- (5) Ifølge artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2759/75, alt efter bestemmelse.
- (6) Restitutionerne bør fastsættes under hensyn til ændringerne i den nomenklatur over eksportrestitutioner, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2556/2001⁽⁴⁾.
- (7) Ydelsen af eksportrestitutioner bør forbeholdes produkter, der kan omsættes frit inden for Fællesskabet. Det må derfor fastsættes, at forudsætningen for, at der kan udbetales restitution for produkterne er, at de er påsat en sundhedsmærkning i overensstemmelse med Rådets direktiv 64/433/EØF⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 95/23/EF⁽⁶⁾, Rådets direktiv 94/65/EF⁽⁷⁾ og Rådets direktiv 77/99/EØF⁽⁸⁾, senest ændret ved direktiv 97/76/EF⁽⁹⁾.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 omhandlede eksportrestitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Produkterne skal overholde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:

- bilag I, kapitel XI, i direktiv 64/433/EØF
- bilag I, kapitel VI, i direktiv 94/65/EF
- bilag B, kapitel VI, i direktiv 77/99/EØF.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 348 af 31.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for svinekødssektoren

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	56,00
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	56,00
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	59,00
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	47,00
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	17,00
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	13,00
1602 41 10 9210	P05	EUR/100 kg	39,00
1602 42 10 9210	P05	EUR/100 kg	21,00
1602 49 19 9120	P05	EUR/100 kg	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

P05 alle destinationer, med undtagelse af Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Polen, Bulgarien, Letland, Estland, Litauen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 321/2002
af 20. februar 2002
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 22,049 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE Nr. 9/2001

af 20. december 2001

om vedtagelse af forretningsordenen for AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering

(2002/146/EF)

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til AVS-EF-partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 83, stk. 4,

i betragtning af, at AVS-EF-Ministerrådet ved afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 iværksatte de fleste af aftalens bestemmelser med fremskyndet virkning, og

under henvisning til AVS-EF-Ministerrådets afgørelse af 11. maj 2001 om at overdrage beføjelserne i aftalens artikel 83, stk. 4, til at vedtage forretningsordenen for AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering til AVS-EF-Ambassadørudvalget —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Udvalgets sammensætning

1. Udvalget består af medlemmer af Rådet for Den Europæiske Union og et medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på den ene side og af ministre fra AVS-staterne på et paritetisk grundlag på den anden side.
2. Parterne udpeger hvert år deres repræsentanter i udvalget og underretter udvalgets sekretariat herom.
3. Hvert af udvalgets medlemmer udpeger sin stedfortræder og underretter udvalgets sekretariat herom.
4. Formanden for AVS-Ambassadørudvalget og formanden for Coreper eller deres repræsentanter deltager i udvalgets møder.

5. En repræsentant for Centret for Virksomhedsudvikling og for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne deltager i udvalgets forhandlinger om spørgsmål, der vedrører dem.

6. En repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank deltager i udvalgets møder.

7. Udvalgets medlemmer og deres stedfortrædere kan bistås af rådgivere.

Artikel 2

Udvalgets formandskab

Formandskabet i udvalget udøves i seks månedersperioden 1. april til 30. september af AVS-staterne og i seks månedersperioden 1. oktober til 31. marts af Fællesskabet. Formandskabet udøves for Fællesskabet på skift af et medlem af Rådet for Den Europæiske Union i nært samarbejde med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 3

Møderegler

1. Udvalget træder sammen en gang i kvartalet. Det træder sammen på ministerplan mindst en gang om året, i princippet i forbindelse med en samling i AVS-EF-Ministerrådet.
2. Der afholdes andre møder på ministerplan på anmodning af en af parterne og på et sted, der aftales mellem de to parter.
3. Møderne på stedfortræderplan finder sted på de sædvanlige steder for samlinger i Rådet for Den Europæiske Union, i AVS-Generalsekretariatet eller et andet sted, der aftales af udvalget.
4. Et medlem af udvalget, der er forhindret i at give møde, kan lade sig repræsentere. Den pågældende repræsentant udøver alle de rettigheder, der tilkommer det faste medlem.

5. Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden, enten på dennes initiativ eller på anmodning af AVS-staterne eller Fællesskabet.

6. Mindst tre uger før den planlagte mødedato sender udvalgets sekretariat udvalgets medlemmer et udkast til dagsordenen sammen med den nødvendige dokumentation.

7. Dagsordenen vedtages af udvalget ved hvert mødes begyndelse. I hastende tilfælde kan udvalget på anmodning af AVS-staternes eller Fællesskabets repræsentanter beslutte at optage punkter på dagsordenen, selv om den i stk. 6 foreskrevne frist ikke er overholdt.

8. Medmindre andet bestemmes, er udvalgets møder ikke offentlige.

Artikel 4

Opgaver

1. Udvalget udfører de opgaver, der overdrages det i medfør af de relevante artikler i aftalen.

2. Det fastlægger hvert år sit arbejdsprogram og aflægger rapport til Rådet om dets gennemførelse.

Artikel 5

Forhandlinger

1. Udvalget træffer afgørelse ved fælles overenskomst mellem Fællesskabet på den ene side og AVS-staterne på den anden side.

2. Udvalget er kun beslutningsdygtigt, såfremt mindst halvdelen af repræsentanterne for Rådet for Den Europæiske Union, en repræsentant for Kommissionen og halvdelen af repræsentanterne for AVS-staterne er til stede.

3. Med forbehold af andre gældende bestemmelser er udvalgets forhandlinger og afgørelser undergivet tavshedspligt.

Artikel 6

Teknisk arbejdsgruppe

1. Der nedsættes en arbejdsgruppe, som skal have til opgave at forberede arbejde af teknisk art og at udarbejde alle de dokumenter, der skal forelægges for udvalget.

2. Arbejdsgruppen består af en repræsentant for udvalgets formandskab, for den part, som ikke har formandskabet, for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber samt for udvalgets sekretariat. En repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank kan i givet fald deltage i udvalgets møder. Formanden kan bistås af andre udvalgsmedlemmer og af repræsentanter for Centret for Virksomhedsudvikling og for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne.

3. Arbejdsgruppen træder sammen med regelmæssige mellemrum for at løse de opgaver, som udvalget pålægger den.

Artikel 7

Sekretariatet

1. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af AVS-EF-Ministerrådets sekretariat.

2. For hvert møde udarbejdes der et mødereferat, hvori bl.a. skal anføres de afgørelser, udvalget træffer.

3. Efter hvert møde i udvalget sendes referatet af mødet til udvalgets medlemmer senest tre uger efter mødet. Mødereferatet forelægges til godkendelse ved det efterfølgende mødes begyndelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

For AVS-EF-Ministerrådet

På vegne af

AVS-EF-Ambassadørudvalget

F. van DAELE

Formand

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE Nr. 10/2001
af 20. december 2001
om anvendelsen af ikke-tildelte midler fra 8. Europæiske Udviklingsfond

(2002/147/EF)

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til fjerde AVS-EF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989 og ændret ved den aftale, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, særlig artikel 195, litra b), artikel 219, stk. 2, litra d), artikel 245, stk. 2, artikel 257 og artikel 282, stk. 5,

under henvisning til AVS-EF-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse nr. 1/2000⁽¹⁾ vedtog AVS-EF-Ministerrådet den 27. juli 2000 overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil AVS-EF-partnerskabsaftalen ratificeres, idet visse bestemmelser i partnerskabsaftalen anvendes foreløbigt. Visse bestemmelser i fjerde AVS-EF-konvention finder i øvrigt fortsat anvendelse. Ifølge artikel 2, litra e), i afgørelsen finder bestemmelserne i nævnte konvention, der fastsætter, at Ministerrådet har beføjelse til at træffe afgørelser vedrørende anvendelsen af ikke-tildelte ressourcer fra 6., 7. og 8. EUF, fortsat anvendelse.
- (2) AVS-EF-Ministerrådet uddelegerede den 11. maj 2001 beføjelsen til at træffe afgørelse om anvendelse af ikke-tildelte midler fra 8. EUF til AVS-EF-Ambassadørudvalget på grundlag af artikel 195, litra b), artikel 219, stk. 2, litra d), artikel 245, stk. 2, artikel 257 og artikel 282, stk. 5, i fjerde AVS-EF-konvention og artikel 2, litra e), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000.
- (3) For at sikre videreførelsen af aktiviteter under Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) og Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL) bør centrene tildeles midler, der dækker deres finansielle behov for regnskabsåret 2002.
- (4) For at sikre, at Fællesskabet fortsætter med at levere katastrofebistand som omhandlet i artikel 254 i fjerde AVS-EF-konvention, bør den i artikel 2, litra a), i anden finansprotokol omhandlede tildeling videreføres.
- (5) For at sikre, at Fællesskabet bidrager til bestræbelser i forbindelse med konfliktforebyggelse og -løsning samt fredskonsolidering, særlig ved at lette demobilisering og

reintegration af tidligere kombattanter, bør der ydes en tildeling hertil.

- (6) For at sikre finansieringen af visse aktiviteter bør der tildeles yderligere midler til regionalt samarbejde AVS-landene imellem, særlig til støtte for folkesundheden og den private sektor —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

CVU/TCL

1. Følgende beløb ydes som forskud på 9. EUF af ikke-tildelte midler under 8. EUF (samlet reserve):
 - maksimalt 23 mio. EUR til finansiering af CVU's budget i 2002
 - maksimalt 13,7 mio. EUR til finansiering af TCL's budget i 2002.
2. Eventuelle restbeløb af bevillinger til finansiering af CVU og TCL fra regnskabsåret 2002 fremføres automatisk til regnskabsåret 2003.

Artikel 2

Katastrofebistand

Indtil finansprotokollen til AVS-EF-partnerskabsaftalen træder i kraft, forbliver dele af tildelingen til katastrofebistand, hvorover der ikke er disponeret, som omhandlet i artikel 254 i fjerde AVS-EF-konvention og artikel 2, litra a), i anden finansprotokol dertil, tildelt til katastrofebistand.

Artikel 3

Forebyggelse og løsning af konflikter samt fredskonsolidering

Et beløb på 50 mio. EUR fra de ikke-tildelte midler under 8. EUF (samlet reserve) bruges til aktioner på området for konfliktforebyggelse og -løsning samt fredskonsolidering i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 46.

*Artikel 4***Intra-AVS**

Et beløb på 94 mio. EUR fra de ikke-tildelte midler under 8. EUF (samlet reserve) bruges til regionalt samarbejde AVS-landene imellem. Af dette beløb er 44 mio. EUR en specifik tildeling til et nyt initiativ på folkesundhedsområdet og 50 mio. EUR en specifik tildeling til udvikling af den private sektor og af informations- og kommunikationsteknologi.

*Artikel 5***Gennemførelse**

EUF's ledende anvisningsberettigede anmodes om at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne afgørelse.

*Artikel 6***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

For AVS-EF-Ministerrådet

På vegne af

AVS-EF-Ambassadørudvalget

F. van DAELE

Formand

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. februar 2002****om afslutning af konsultationerne med Zimbabwe i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen**

(2002/148/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til den interne aftale om de foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges ved gennemførelse af AVS-EF-partnerskabsaftalen, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som er bragt i midlertidig anvendelse ved afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 18. september 2000, særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Zimbabwes regering har overtrådt de væsentlige elementer, der er omhandlet i artikel 9 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.
- (2) Der blev den 11. januar 2002 afholdt konsultationer med Zimbabwe i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen, under hvilke Zimbabwes myndigheder forklarede deres synspunkt og afgav specifikke tilsagn, som stadig er utilstrækkelige, hvad angår ophør med voldshandlinger, afholdelse af et frit og retfærdigt præsidentvalg den 9. og 10. marts 2002, særlig med hensyn til adgang for internationale valgobservatører og for medierne.
- (3) De seneste begivenheder i den politiske udvikling i Zimbabwe er blevet taget i betragtning tillige med den omstændighed, at visse vigtige foranstaltninger med berøring til de væsentlige elementer i AVS-EF-partnerskabsaftalen endnu ikke er gennemført på passende måde i praksis. Restriktiv lovgivning, som for nylig er vedtaget, og eskalationen af vold og trusler mod politiske modstandere undergraver i høj grad ytringsfri-

heden, foreningsfriheden og retten til at deltage i fredelige forsamlinger i Zimbabwe —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konsultationerne med Republikken Zimbabwe i henhold til artikel 96, stk. 2, litra c), i AVS-EF-partnerskabsaftalen afsluttes hermed.

Artikel 2

De foranstaltninger, der er anført i skrivelsen i bilaget, vedtages som relevante foranstaltninger som omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra c), i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

Disse foranstaltninger ophæves, så snart forholdene er sådan, at menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet overholdes.

Disse foranstaltninger gælder i tolv måneder. De tages op til fornyet behandling efter seks måneder.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

BILAG

Bruxelles, den ...

SKRIVELSE TIL ZIMBABWES PRÆSIDENT

Den Europæiske Union knytter den allerstørste betydning til bestemmelserne i artikel 9 i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Som væsentlige elementer i partnerskabsaftalen danner respekten for menneskerettighederne, de demokratiske institutioner og retsstaten grundlaget for vore indbyrdes forbindelser.

Den Europæiske Union gav således den 29. oktober 2001 udtryk for sin dybe bekymring over situationen i Zimbabwe og besluttede at opfordre Zimbabwes myndigheder til at deltage i konsultationer med henblik på at vurdere situationen og rette op på forholdene.

Under disse konsultationer, som fandt sted i Bruxelles den 11. januar 2002, erklærede Den Europæiske Union igen, at den var alvorligt bekymret over de politisk motiverede voldshandlinger samt over problemerne med mediefriheden, domstolenes uafhængighed, den ulovlige besættelse af farme og med et frit og retfærdigt valg, og at den fandt, at der endnu skal gøres væsentlige fremskridt på disse områder.

Den Europæiske Union havde tillid til, at et frit og retfærdigt præsidentvalg i marts 2002 ville føre landet tilbage på vejen mod demokrati, social ro og økonomisk genrejsning i Zimbabwe. Den noterer sig imidlertid, at disse forventninger ikke er blevet indfriet. De internationalt vedtagne minimumsbetingelser for et frit og retfærdigt valg er ikke opfyldt.

I lyset af det ovenfor anførte har Den Europæiske Union besluttet at afslutte konsultationerne i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Unionen har besluttet at træffe følgende relevante foranstaltninger som omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra c), i nævnte aftale:

- a) Finansieringen af budgetstøtten i henhold til Zimbabwes nationale vejledende programmer under 7. og 8. EUF suspenderes.
- b) Finansieringen af alle projekter suspenderes, undtagen sådanne, som direkte kommer befolkningen, særlig de sociale sektorer, til gode.
- c) Finansieringen omlægges til direkte støtte til befolkningen, særlig til de sociale sektorer, demokratisering, respekt for menneskerettighederne og retsstaten.
- d) Undertegnelsen af det nationale vejledende program under 9. EUF suspenderes.
- e) Artikel 12 i bilag 2 til AVS-EF-partnerskabsaftalen suspenderes, i det omfang det er nødvendigt for anvendelsen af restriktive foranstaltninger, som vedtages på basis af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- f) Bidrag til operationer af humanitær art berøres ikke.
- g) Regionale projekter vurderes fra sag til sag.

Disse foranstaltninger ophæves, så snart forholdene er sådan, at menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet overholdes.

Den Europæiske Union forbeholder sig ret til at træffe yderligere foranstaltninger.

Den Europæiske Union vil omhyggeligt følge udviklingen i Zimbabwe og skal endnu en gang fremhæve, at den ønsker at opretholde dialogen med Zimbabwe på grundlag af AVS-EF-partnerskabsaftalen.

Med venlig hilsen

For Kommissionen

For Rådet

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. oktober 2001

om Frankrigs statsstøtte til fordel for Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)

(meddelt under nummer K(2001) 3279)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/149/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten og artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

- (1) Rutefarten mellem de franske havne på kontinentet og på Korsika er siden 1948 blevet varetaget som en offentlig tjeneste. Siden da har den franske stat overdraget det til offentlige virksomheder at varetage besejlingen af Korsika.
- (2) Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) og Compagnie méridionale de navigation (CMN) er de nuværende koncessionshavere i henhold til en aftale indgået i 1976 for en periode på 25 år. Myndigheden med ansvar for at sikre den offentlige tjeneste har siden 1991 været Korsikas lokalparlament.
- (3) Ud over den offentlige tjeneste (koncessioneret net) varetager SNCM ligeledes rutefarten til Algeriet og Tunesien samt i sæsonen fra april til september besejlingen af Sardinien (såkaldt frit net). Siden 1990 har SNCM via sit datterselskab Corsica Marittima udbudt passagertransport mellem Frankrig og Italien.

⁽¹⁾ EFT C 117 af 21.4.2001, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

- (4) Siden den 1. januar 1999 gælder principperne om fri udveksling af tjenesteydelser inden for indenrigssejlad til øerne i Middelhavet (med undtagelse af de græske øer) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) ⁽³⁾ for alle rederier i Fællesskabet, der benytter fartøjer, som er indregistreret i en medlemsstat, og som sejler under denne medlemsstats flag.
- (5) I 1997, 1998 og 2000 modtog Kommissionen klager fra private redere over den statsstøtte, der udbetales til SNCM som kompensation for udgifterne i tilknytning til den offentlige tjeneste. Disse klager er hovedsageligt begrundet i:
- den mulige anvendelse af offentlig støtte til levering af søtransporttjenester uden for det koncessionerede net, navnlig på de internationale overfarter mellem Frankrig og Italien
 - den mulige overkompensering for udgifterne i tilknytning til den offentlige tjeneste.
- (6) Kommissionen har med henblik på at undersøge de oplysninger, der er blevet bragt til dens kendskab, og i henhold til artikel 88 i traktaten indledt to undersøgelsesprocedurer. Med denne endelige beslutning, der er truffet efter afslutningen af disse procedurer, lukkes sag C 78/98 og C 14/01.

2. PROCEDURE

Sag C 78/98

- (7) Den 5. februar 1997 og den 22. april 1998 modtog Kommissionen klager over den støtte, som selskabet Corsica Marittima, der er et datterselskab under SNCM, modtog fra den franske stat til passagertransport mellem Frankrig og Italien på ruterne Genova-Bastia og Livorno-Bastia.
- (8) Ved brev af 22. december 1998 meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, i traktaten for at undersøge, om denne støtte var forenelig med fællesmarkedet. Ved brev af 8. marts 1999 fremførte de franske myndigheder deres bemærkninger til denne beslutning.
- (9) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾. Herefter modtog Kommissionen bemærkninger fra forskellige private redere, som udbyder søtransportydelser i konkurrence med selskaberne i SNCM-koncernen. Disse bemærkninger blev videregivet til Frankrig, som dermed fik lejlighed til at kommentere dem.

Sag C 14/01

- (10) Efter at ovennævnte procedure var blevet åbnet, modtog Kommissionen nye klager, denne gang over de overdrevne høje støttebeløb i forhold til udgifterne i tilknytning til den forpligtelse til offentlig tjeneste, som SNCM har, samt over, at denne overkompensering anvendes til finansiering af Corsica Marittimas aktiviteter.
- (11) Ved brev af 28. februar 2001 meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, i traktaten for at vurdere de støtteforanstaltninger, der er knyttet til kompenseringsen af den forpligtelse til offentlig tjeneste, som SNCM har.
- (12) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁵⁾. Kommissionen modtog bemærkninger fra to berørte tredjeparter. De franske myndigheder fremsatte deres bemærkninger til denne beslutning og til bemærkningerne fra tredjeparterne i breve dateret henholdsvis den 26. april og den 17. september 2001. Frankrig fremsendte den 1. juni 2001 supplerende oplysninger af regnskabsmæssig art. Kommissionens tjenestegrene ledsaget af en uafhængig revisor kontrollerede disse oplysninger på SNCM's hovedsæde den 2. juli 2001.

⁽³⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT C 62 af 4.3.1999, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT C 117 af 21.4.2001, s. 9.

3. DET PÅGÆLDENDE MARKED

- (13) Den samlede trafik mellem Korsika og kontinentet nåede i 1999 op på 5,509 mio. passagerer for flytransport og søtransport tilsammen: 3,106 mio. for så vidt angår søtransport og 2,402 mio. for så vidt angår flytransport. Den samlede trafik på samtlige søtransportruter mellem det kontinentale Frankrig og Korsika var på omkring 1,626 mio. passagerer, mens den på de internationale ruteoverfarter var på 1,480 mio. Ni rederier sejlede til øen fra 13 havne på kontinentet (tre franske havne: Marseille, Toulon og Nice og ti italienske havne). Andelen af passagerer, der rejste med selskaber med en forpligtelse til offentlig tjeneste, var på 1,450 mio. fordelt på 510 000 til Ajaccio, 584 000 til Bastia, 69 000 til Calvi, 126 000 til Ile Rousse, 59 000 til Porto-Vecchio og 97 000 til Propriano. Alt i alt tegnede søtransportruterne mellem Korsika og det kontinentale Frankrig sig i 1999 for mindre end 30 % af den samlede passagertransport mellem kontinentet (især det kontinentale Frankrig og Italien) og Korsika.
- (14) Godstransporten, der varetages inden for rammerne af områdeprincippet (bortset fra cement og kulbrinteholdigt brændsel), er næsten ligeligt fordelt mellem SNCM (bilfærger og kombifærger) og CMN (kombifærger). I 1999 nåede den op på 950 000 nettotons: 799 000 tons til Korsika og 151 000 tons fra Korsika. Denne trafik fordelte sig i alt væsentligt mellem Bastia (504 000 tons) og Ajaccio (306 000 tons), idet trafikken til og fra Porto-Vecchio ikke oversteg 70 000 tons.

SNCM-koncernen

- (15) SNCM-Ferryterranée er et holdingselskab, der ejes af staten (80 % CGMF — 20 % SNCF), og som omfatter adskillige datterselskaber inden for søtransportsektoren ⁽⁶⁾. SNCM-Ferryterranées passager- og biltransportaktiviteter på den ene side og godstransportaktiviteter på den anden side er koncentreret omkring de to store net: Korsika-nettet (det franske kontinent-Korsika) og det internationale net (det franske kontinent-Nordafrika). Inden for koncernen varetager SNCM ⁽⁷⁾ dels den offentlige tjeneste på søtransportområdet mellem Korsika og det sydlige Frankrig, dels rutetrafikken til Algeriet og Tunesien fra franske havne. I sæsonen besejler SNCM ligeledes Sardinien. Corsica Marittima, der for 95 % vedkommende er et datterselskab under SNCM, koncentrerer sine aktiviteter omkring passagertransport mellem Frankrig og Italien på ruterne Genova-Bastia og Livorno-Bastia ⁽⁸⁾. SNCM's flåde består af seks bilfærger, tre hurtigfærger (NGV) og fire ro-ro-fragtskibe.
- (16) Hvad angår linjerne mellem Korsika og de franske havne på kontinentet havde SNCM i slutningen af 1999 en markedsandel på 83 % af passagertransporten og 77 % af godstransporten. I henhold til de oplysninger ⁽⁹⁾, som Kommissionen har modtaget, skulle SNCM mellem 1994 og 1999 have mistet ti procentpoint af dens markedsandele (passagerer og biler) på Korsika-ruterne:

Samlet alle ruter	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Passagerer	1 227	1 091	1 144	1 282	1 463	1 626
Biler	417	374	395	444	499	553

⁽⁶⁾ Koncernen består af følgende selskaber: CGHT (100 % datterselskab), Sudcargos (50 %), Sara (89 %), Sotramat (100 %), Ferrytour (97 %), MCM (100 %), Cofremar (50 %), Corsica Marittima (95 %), SNCM Germany (50 %), Navitel (99 %), CMN (40 %), Someca (40 %), Sitec (35 %) og Esterel (13 %) (jf. koncernens sociale konti).

⁽⁷⁾ I denne beslutning henviser SNCM til selskabet, der udøver disse aktiviteter, mens SNCM-Ferryterranée henviser til koncernen inklusive alle de datterselskaber, der er nævnt ovenfor i fodnote 6.

⁽⁸⁾ Ud over ruterne Genova-Bastia og Livorno-Bastia opererede Corsica Marittima på følgende ruter: i 1997 Bastia-Elba, Livorno-Porto-Vecchio, Bonifacio-S. Teresa (Sardinien), Genova-Tunesien og i 1998 Livorno-Porto-Vecchio, Genova-Tunesien.

⁽⁹⁾ Rapport til Office des transports de la Corse (OTC), Suivi de la dotation forfaitaire de continuité territoriale, maj-juli 2000.

SNCM	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Passagerer	1 145	1 011	1 013	1 096	1 233	1 352
Biler	383	342	348	378	416	453

(SNCM's andel af markedet i %)

Passagerer	93,3	92,7	88,6	85,5	84,3	82,9
Biler	92,1	91,5	88,2	85,1	83,5	82,0

- (17) Kendetegnende for søtransporten mellem Korsika og kontinentet er de sæsonprægede udsving i passagertransporten, hvor der er meget store forskelle mellem sommerperioden og vinterperioden. Traditionelt tegner juli og august sig for næsten 50 % af den årlige trafik⁽¹⁰⁾. Der er også store svingninger i skolernes ferier og i nogle weekender samt mellem midt i ugen og weekenden. Ud over sæsonsvingningerne er trafikken i de to retninger ikke ens. Passagemængden svinger kraftigt mellem nord-syd og syd-nord mellem ugens begyndelse og weekenden. Denne koncentration af trafikken over en meget kort tidsperiode indebærer problemer med tilgængeligheden af det søtransportmateriel, der skal indsættes på ruterne for at efterkomme efterspørgslen, og det materiel, der skal anvendes til besejlingen i mellemsæsonerne og lavsæsonerne, der er meget lidt attraktive.

4. TILRETTELÆGGELSE AF BESEJLINGEN

4.1. De juridiske rammer

- (18) Besejlingen af Korsika skete i perioden 1948-1976 inden for et system, der delvist var omfattet af den franske lovgivning, hvor fartøjer under fransk flag havde monopol på indenrigssejlads. Staten udbetalte et fast beløb til de selskaber, der leverede tjenesten, som kompensation for den offentlige tjenestes krav med hensyn til de havne, der skulle besejles, regelmæssigheden, hyppigheden, kapaciteten til at levere tjenesten, de anvendte takster og skibets besætning.
- (19) I 1976 ændrede Frankrig betingelserne for opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste i forbindelse med søtransporten til Korsika på grundlag af områdeprincippet. Dette princip har til formål at begrænse de ulemper, som øerne har, og at sikre en besejling af øen efter retningslinjer, der ligger så tæt som muligt på forbindelser, der udelukkende findes på kontinentet. Der blev indført en koncessionsordning med driftsbetingelser, hvori er udstukket retningslinjerne for den offentlige tjeneste. Der blev indgået en rammeaftale med SNCM og CMN for en periode på 25 år. Denne aftale udløber den 31. december 2001.
- (20) Mellem 1976 og 1982 fastlagde den franske regering på grundlag af ovennævnte aftale retningslinjerne for besejlingen. Med loven af 30. juli 1982⁽¹¹⁾ blev forvaltningen af områdeprincippet overdraget til Korsikas lokalparlament i henhold til en kontrakt med den franske stat. Med loven af 13. maj 1991⁽¹²⁾ om områdeprincippet for Korsika fik ovennævnte parlament det fuldstændige ansvar for besejlingen af øen. Siden da har Office des transports de la Corse (OTC) stået for tilrettelæggelsen af besejlingen.
- (21) Siden 1991 er der blevet indgået to femårige aftaler mellem OTC og de to koncessionshavende rederier. Retsgrundlaget for disse femårige aftaler er rammeaftalen 1976-2001. I disse aftaler præciseres retningslinjerne for levering af den offentlige tjeneste i perioderne 1991-1996 og 1996-2001. Heri defineres ligeledes principperne for udbetaling af det faste støttebeløb, der betales over tildelingen til områdeprincippet som kompensation for de pålagte forpligtelser.

⁽¹⁰⁾ Turisternes andel af passagertransporten ad søvejen er på omkring 85 %. Resten, dvs. 15 %, tegner de fastboende sig for (kilde: Direction régionale de l'équipement).

⁽¹¹⁾ Lov af 30. juli 1982 om en særlig status for regionen Korsika.

⁽¹²⁾ Lov af 13. maj 1991 om Korsikas lokalparlament.

4.2. Forpligtelse til offentlig tjeneste

(22) Søtransporttjenesterne af offentlig interesse mellem de franske havne på kontinentet og Korsika blev oprindeligt præciseret i aftalen af 31. marts 1976 (rammeaftale) og i de driftsbetingelser, der findes som bilag hertil. Af disse dokumenter fremgår det, hvilke havne der skal besejles, og hvor mange sejladsder der skal foretages afhængigt af sæsonen, men der findes ikke nogen kvantitative retningslinjer for hverken passagerkapacitet eller fragtkapacitet for de skibe, der skal besejle ruterne. De oprindelige driftsbetingelser skelnede imidlertid mellem den permanente tjeneste, som SNCM skal sikre hele året, og den supplerende tjeneste, der skal leveres i de 13 uger i sommersæsonen.

(23) Følgende bestemmelser er indeholdt i rammeaftalen ⁽¹³⁾:

- antallet af udbudte forbindelser og besejlede ruter kan kun ændres ved beslutning truffet af de offentlige myndigheder
- taksterne i tilknytning til den offentlige tjeneste fastsættes af de offentlige myndigheder med henvisning til SNCF's (Société Nationale des Chemins de fer Français) takster for passagerer, ledsagede køretøjer og gods
- SNCM fremsætter forslag til tidsplaner for besejlingen, og disse ændres eventuelt af de offentlige myndigheder, som derefter godkender dem
- beslutningerne om omfanget af den passager- og fragtskibsflåde, der benyttes til opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste, træffes af de offentlige myndigheder. De driftsbetingelser, der findes som bilag til rammeaftalen, indeholder nærmere bestemmelser om den flåde, der skal anvendes til den offentlige tjeneste. I henhold til artikel 4 i disse driftsbetingelser har SNCM ret til at anvende de fartøjer, der anvendes til opfyldelse af den offentlige tjeneste, på ruter uden for de koncessionerede net på betingelser, der er forenelige med denne tjeneste.

(24) Som anført ovenfor fik Korsikas lokalparlament med loven af 13. maj 1991 det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af besejlingen af øen, hvilket sker via OTC. I de nye femårige aftaler, der er indgået mellem OTC og SNCM, gøres der mere detaljeret rede for retningslinjerne for opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste, men dog stadig i overensstemmelse med principperne i rammeaftalen. Den nuværende aftale (for perioden 1996-2001) indeholder følgende bestemmelser om en grundlæggende forpligtelse til offentlig tjeneste (passagertransport og transport af ledsagede køretøjer ⁽¹⁴⁾):

I vinterperioden:

- tre ugentlige forbindelser mellem Ajaccio og Marseille eller Nice
- tre ugentlige forbindelser mellem Bastia og Marseille eller Nice
- en ugentlig forbindelse mellem Balagne og Marseille eller Nice.

I mellemsæsonen om efteråret og om foråret:

- seks ugentlige forbindelser fra Marseille/Toulon hovedsageligt til Ajaccio og Bastia, nogle af disse forbindelser kan gå til Propriano
- syv ugentlige forbindelser fra Nice med hurtigfærger til passagertransport til Bastia og Balagne.

I sommersæsonen (13 uger):

- grundlæggende forbindelser fra Marseille/Toulon med passagerfærger: seks ugentlige forbindelser til Ajaccio, seks ugentlige forbindelser til Bastia og tre ugentlige forbindelser til Propriano
- forbindelser fra Nice med hurtigfærger til passagertransport: 26 ugentlige forbindelser i 1996 og 1997, hovedsageligt til Bastia og Balagne, 27 ugentlige forbindelser fra 1998.

⁽¹³⁾ Der er tale om bestemmelser og vilkår, der fortsat er gældende i de femårige aftaler, som OTC indgår.

⁽¹⁴⁾ I visse perioder (skoleferier, forlængede weekender) skal tjenesten udvides. Aftalen indeholder bestemmelser om en forsøgsperiode for hurtigfærger. Visse tjenester kan udvides med supplerende forbindelser afhængigt af den forventede efterspørgsel.

- (25) SNCM varetager med ro-ro-fragtskibe og passager- og bilfærger den del af den samlede offentlige tjeneste inden for godstransport mellem havne på det franske kontinent og Korsika, der påhviler selskabet, i henhold til punkt III i aftalen for perioden 1996-2001. Denne besejling omfatter følgende forbindelser:

Til de vigtigste havne

- seks ugentlige forbindelser mellem Marseille og Bastia, hvoraf tre varetages af SNCM⁽¹⁵⁾
- seks ugentlige forbindelser mellem Marseille og Ajaccio, hvoraf tre varetages af SNCM.

Til de lokale havne

- tre ugentlige forbindelser mellem Marseille og Porto-Vecchio
- fem ugentlige forbindelser mellem Marseille og Balagne eller Propriano, hvoraf to forbindelser varetages af SNCM.

- (26) For så vidt angår tidsplanen for besejlingen fremgår det af punkt VIII i ovennævnte aftale, at SNCM udarbejder forslag til tidsplaner for passagerfærgerne og eventuelt hurtigfærgerne til passagertransport i sommerperioden, i vinterperioden og i mellemprioderne om foråret og om efteråret og forelægger dem til godkendelse for OTC.
- (27) På grundlag af de tilgængelige statistiske oplysninger og under hensyntagen til især transportkapaciteten for den flåde, der er indsat til opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste i henhold til aftalerne, indeholder nedenstående tabeller en sammenligning⁽¹⁶⁾ mellem forpligtelsen til offentlig tjeneste i henhold til aftalerne og den tjeneste, som SNCM reelt leverer inden for rammerne af disse aftaler:

Offentlig tjeneste indeholdt i aftalerne ⁽¹⁾	Aftale 1991-1995	Aftale 1996-2001
Antal obligatoriske overfarter	2 428	3 068
Antal passagerpladser	2 845 000	2 796 000
Pladser til køretøjer	813 000	788 000
Fragt (i lanemeter)	1 398 000	1 703 000

(¹) Størrelsen af SNCM's flåde er beregnet efter, at den skal kunne sikre denne transportkapacitet.

Gennemsnitlig årlig tjeneste i hver periode ⁽¹⁾	Aftale 1991-1995	Aftale 1996-2001
Antal udførte overfarter	2 514	3 232
Antal transporterede passagerer	1 137 000	1 173 000
Antal transporterede køretøjer	414 000	382 000
Tusinde tons (1991-1995) derefter i lanemeter (efter 1996)	822 000	661 000

(¹) Disse tal svarer til den reelle efterspørgsel på markedet.

- (28) Det skal bemærkes, at størrelsen af SNCM's flåde er beregnet ud fra, at den skal kunne tilbyde en tilstrækkelig transportkapacitet i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste. Denne kapacitet er langt større end det faktiske antal transporterede passagerer og køretøjer og den faktiske fragtmængde. SNCM's udnyttelsesgrad for de forskellige transporttyper er derfor meget lille. Dette skyldes den offentlige tjenestes karakter, der er baseret på områdeprincippet. Dette princip forudsætter, at der på alle tider af året og for alle de korsikanske havne findes tilstrækkelige søtransportmidler, som kan opfylde en meget uregelmæssig efterspørgsel (jf. betragtning 17).

⁽¹⁵⁾ De øvrige forbindelser varetages af Compagnie Méridionale de Navigation.

⁽¹⁶⁾ Antallet af pladser er ikke anført i aftalerne. De anførte tal svarer til en ekstrapolering, der tager hensyn til det pålagte antal overfarter og kapaciteten af de fartøjer, der er indsat til levering af den offentlige tjeneste.

4.3. Statens finansielle bidrag

- (29) Som kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste, der er fastlagt i aftalerne, modtager SNCM et årligt støttebeløb fra staten, der fastsættes for en periode på fem år. Dette beløb revideres hvert år på grundlag af udviklingen i bruttonationalproduktet samt på grundlag af de oplysninger og det traditionelle driftsbogholderi, som SNCM fremlægger. De årlige støttebeløb til områdeprincippet, som er blevet udbetalt til SNCM i perioden 1991-1999, er i mio. FRF i løbende priser ⁽¹⁷⁾:

1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	I alt
480	489	501	503	508	515	525	528	553	4 602

- (30) I henhold til artikel 4 i aftalen fra 1976 ⁽¹⁸⁾ udbetales det årlige beløb i 12 lige store månedlige acontobeløb. For at den endelige opgørelse af støttebeløbet kan foretages, skal SNCM senest den 1. juli hvert år fremlægge sine resultater for det foregående regnskabsår underskrevet af statsrevisoren. De eventuelle tilbagebetalinger, som SNCM skal foretage, fratrækkes acontobeløbene i det indeværende regnskabsår. Bestemmelserne om regulering af acontobeløbene åbner også mulighed for, at staten eventuelt kan udbetale supplerende beløb. De aftaler, der efterfølgende er indgået, indeholder ligeledes bestemmelser om sanktioner, hvis det antal grundlæggende forbindelser, SNCM ikke gennemfører, overstiger 2 % af det antal forbindelser, der er fastsat i aftalen. Den koncessionsgivende myndighed kan ligeledes meddele SNCM, at der vil blive foretaget tilbageholdelser i acontobeløbet til områdeprincippet i tilfælde af væsentlige hændelser, der medfører en indstilling af den offentlige tjeneste.

4.4. Flådens ejere

- (31) I aftalerne fra 1991 og 1996 gøres der i bilag II nærmere rede for sammensætningen af SNCM's flåde, der indsættes til varetagelse af den offentlige tjeneste, dvs. passager- og bilfærger, hurtigfærger til passagertransport og ro-ro-fragtskibe til godstransport ⁽¹⁹⁾. Med hensyn til de offentlige myndigheds indgriben for at vurdere, hvorvidt flåden er i overensstemmelse med den kapacitet, der skønnes nødvendig, bestemmes det i aftalerne fra 1991 og 1996, at »hvert efterår mødes SNCM og OTC for på grundlag af den forventede trafik i det kommende år og på grundlag af resultaterne af den forløbne sæson at foretage de nødvendige tilpasninger med hensyn til besejling og eventuelt flådens omfang med det formål at opnå en gennemsnitlig udnyttelsesgrad på mellem 55 % og 60 % i sommerperioden«. Nedenstående tabel indeholder en oversigt over udviklingen i passagerflådens kapacitet i de seneste 20 år:

De enkelte færgers kapacitet til passagertransport

Personfærger — hurtigfærger	1980	1985	1990	1995	2000
Napoléon	1 844	1 844	1 844	1 844	
Cyros	1 629	1 629			
Provence	1 288	1 288			
Comte de Nice	1 408				
Corse (gammel)	1 408				
Corse (ny)		2 262	2 262	2 262	2 262
Esterel		2 262	2 262	2 262	
Ile de Beauté			1 660	1 660	1 660

⁽¹⁷⁾ Kilde: SNCM's reviderede sociale konti.

⁽¹⁸⁾ Betingelser i forordningen om statens finansielle bidrag, der er medtaget i punkt IV i femårsaftalen mellem SNCM og OTC for perioden 1996-2001.

⁽¹⁹⁾ Nogle af disse ro-ro-fragtskibe kan endvidere transportere passagerer.

Personfærger — hurtigfærger	1980	1985	1990	1995	2000
Danielle Casanova			2 772	2 772	2 772
Napoléon Bonaparte					2 680
Hurtigfærge 1					530
Hurtigfærge 2					1 100
I alt	7 577	9 285	10 800	10 800	11 004

- (32) Aftalesystemet fra 1976, som aftalerne fra 1991 og 1996 er baseret på, bestemmer, at de skibe, der anskaffes til varetagelse af den offentlige tjeneste, tilhører SNCM's aktiver og ikke er omfattet af nogen klausul om tilbagelevering til koncessionsgiveren. Koncessionssystemet indebærer, sådan som det blev udformet i 1976, ikke nogen specifik aflønning af koncessionshaveren. Denne forbliver derimod ejer af sine investeringer.

4.5. Kontrolbestemmelsen

- (33) I henhold til den bestemmelse, som blev indført i 1976, er SNCM forpligtet til hvert år at fremlægge et driftsbogholderi for de koncessionerede tjenester. I henhold til artikel 5 i rammeaftalen og punkt VII i femårsaftalerne 1991-1996 og 1996-2001 skal der i dette regnskab skelnes mellem dels person- og bilfærger og eventuelt hurtigfærger til passagertransport dels ro-ro-fragtskibe til godstransport. Dette regnskab skal dels gøre det muligt at skelne mellem de koncessionerede tjenester inden for søtransport og supplerende aktiviteter dels være opstillet i henhold til retningslinjer godkendt af statsrevisoren.
- (34) Det fremgår af artikel 6 i dekretet af 16. september 1983, at SNCM skal sende OTC alle dokumenter og regnskabsbilag vedrørende de koncessionerede tjenester i henhold til områdeprincippet og alle de oplysninger, der er nødvendige for forståelsen heraf, navnlig overvæltning af de strukturelle udgifter i tilknytning til andre aktiviteter end aktiviteterne i det koncessionerede net. Endvidere præciseres det i femårsaftalerne for 1991-1996 og 1996-2001, at SNCM hvert år skal forelægge en rapport for OTC, hvori der gøres rede for anvendelsen af den forud fastsatte årlige støtte, som selskabet har modtaget det foregående år, og hvori der gøres status over de leverede tjenester.
- (35) OTC har siden 1991 givet en konsulent, Paul Ménestrier, til opgave at kontrollere SNCM's regnskaber og hvert år foretage kontrol af den forud fastsatte støtte i henhold til områdeprincippet i det foregående år. Endelig er SNCM underlagt statens økonomiske og finansielle kontrol på de vilkår, der er fastsat for offentlige virksomheder i dekret nr. 55-733 af 26. maj 1955.

5. DE STØTTEFORANSTALTNINGER, DER UNDERSØGES

5.1. Sag C 78/98

- (36) Sag C 78/98 vedrører koncernen SNCM-Ferryterranées aktiviteter via dets datterselskab Corsica Marittima. Corsica Marittima, der har sit eget faste personale, lejer i nogle timer på visse datoer mellem slutningen af marts og begyndelsen af september ledige skibe af SNCM med deres besætninger for at besejle især forbindelserne mellem Korsika og det kontinentale Italien⁽²⁰⁾. Den leje, som Corsica Marittima betaler, krediteres det koncessionerede net.
- (37) Ved åbningen af undersøgelsesproceduren identificerede Kommissionen de mulige støtteformer i henhold til artikel 87 i traktaten:
- finansiering af Corsica Marittimas driftstab ved dets moderselskab SNCM, og
 - den billige leje, som Corsica Marittima betaler til SNCM for leje af de skibe med besætninger, som det har brug for for at kunne varetage driften.

⁽²⁰⁾ Ud over ruterne Genova-Bastia og Livorno-Bastia opererede Corsica Marittima på følgende ruter: I 1997 Bastia-Elba, Livorno-Porto-Vecchio, Bonifacio-S. Teresa (Sardinien), Genova-Tunesien og i 1998 Livorno-Porto-Vecchio, Genova-Tunesien.

5.2. Sag C 14/01

- (38) Sag C 14/01 vedrører statens mulige overkompensering af omkostningerne ved den forpligtelse til offentlig tjeneste, som SNCM har i forbindelse med besejlingen af Korsika. Overkompenseringen skulle være et resultat af det overdrevent høje støttebeløb, der tildeles i henhold til aftalerne (jf. betragtning 29 og 30). Det ville kunne give anledning til, at støtten til den offentlige tjeneste misbruges til finansiering af SNCM's aktiviteter på markeder, der er åbne for konkurrence.
- (39) Ved åbningen af undersøgelsesproceduren vedrørende dette spørgsmål oplyste Kommissionen endvidere, at den ville undersøge den supplerende finansielle kompensation på 20 mio. FRF, der hvert år i en treårsperiode er blevet udbetalt til SNCM, og som de franske myndigheder godkendte den 6. november 1998 ⁽²¹⁾. Denne supplerende kompensation skulle efterfølgende være blevet gennemført i form af et tillæg til den gældende aftale, der dækker perioden 1996-2001. Beløbet på 20 mio. FRF skal lægges til de 515 mio. FRF om året (franc 1996), der er fastsat i punkt IV i ovennævnte aftale (fast tildeling i henhold til områdeprincippet).

6. DE BERØRTE PARTERS BEMÆRKNINGER

6.1. Sag C 78/98

De private rederes bemærkninger

- (40) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra flere private redere, der udbyder ydelser i konkurrence med de koncessionshavende virksomheder, og som i det væsentlige understregede følgende punkter:
- den dårlige forvaltning af SNCM og Corse Marittima og det faktum, at Corse Marittima opererer på et konkurrencepræget marked takket være støtte, som dets moderselskab modtager i forbindelse med den offentlige tjeneste
 - Corsica Marittimas ekstremt aggressive prispolitik ⁽²²⁾ på et konkurrencepræget marked til trods for dets store driftstab. De italienske turoperatører har af Corsica Marittima fået tilbudt kraftige nedsættelser på de officielle takster
 - Det faktum, at det fremgår af hr. Ménestriers rapporter, at SNCM's drift af det »frie net« giver underskud, og at det fremgår af hr. Ménestriers reguleringer for konsolidering, at SNCM finansierer driftsunderskuddet i sit datterselskab Corsica Marittima over budgettet for »nettet til levering af offentlig tjeneste i henhold til områdeprincippet«, hvortil den franske stat udbetaler støtte.

Frankrigs bemærkninger

- (41) Ved brev af 8. marts 1999 sendte de franske myndigheder deres bemærkninger til åbningen af proceduren. Som hovedpunkt bestrider myndighederne anvendelsen af statsstøtte til SNCM's finansiering af Corsica Marittima. De franske myndigheder minder om, at den aftale, der er indgået mellem SNCM og OTC, indeholder detaljerede bestemmelser ⁽²³⁾ om de gældende regler for udgifterne til tilrådhedsstillelse af det søtransportmateriel, der anvendes til det koncessionerede net samtidig med, at koncessionshaveren får tilladelse og tilskyndes til at anvende skibene i flåden til opfyldelse af områdeprincippet på andre net, når de ikke anvendes på det koncessionerede net.
- (42) I henhold til de franske myndigheder har SNCM foretaget et økonomisk sundt valg ved at udleje skibene til sit datterselskab Corsica Marittima, så man bedre kan efterkomme efterspørgslen efter transport mellem kontinentet og Korsika og til lavere priser. Den leje, som Corsica Marittima betaler, mere end dækker grænseomkostningerne til drift af skibene, som ellers ikke ville være blevet brugt. Hvis SNCM havde ladet disse skibe ligge stille, ville man være gået glip af lejeindtægterne. Der er altså tale om en tilførsel af indtægter til det koncessionerede net, som stammer fra en aktivitet, der er åben for konkurrence.

⁽²¹⁾ Beslutning nr. 4/98 af 6. november 1998 truffet af bestyrelsen for Office des transports de la Corse (OTC).

⁽²²⁾ Et dokument om »prisnedsættelser, som Corsica Marittima i hemmelighed anvender« er blevet sendt til Kommissionen.

⁽²³⁾ Aftalen for perioden 1991-1995, s. 20.

- (43) Med hensyn til Corsica Marittimas tab, siden det blev oprettet, fremfører de franske myndigheder, at SNCM's beslutning om at videreføre forsøget ikke er i modstrid med de markedsøkonomiske principper. Ud over det strategiske aspekt, der kan berettige tab i nogle år (som en handelsmæssig investering), ræsonnerer en reder på en konsolideret måde. Corsica Marittimas tab blev hovedsageligt realiseret i de to første år (45 % af tabene i perioden 1990-1997 fremkom i 1990 og 1991). Corsica Marittimas resultat blev for første gang positivt i 1997.
- (44) De franske myndigheder konkluderer, at SNCM ved at udleje sine skibe til datterselskabet Corsica Marittima i en stille periode til en sats, der ikke dækkede de samlede udgifter, har opført sig som en fornuftig erhvervsvirksomhed, der forsøger at optimere udnyttelsen af sin flåde over hele året.
- (45) Endelig har de franske myndigheder fremsendt oplysninger fra SNCM's driftsbogholderi, der skulle vise, at det er resultatet af aktiviteterne på det frie net, der har gjort det muligt at dække Corsica Marittimas tab, navnlig siden det kraftige fald i trafikken i 1995.

SNCM's bemærkninger

- (46) Med brev af 2. april 1999 fremsendte SNCM uddrag af sit driftsbogholderi for årene 1990 og 1995 samt uddrag af hr. Ménestriers rapport for 1995. Til støtte for disse dokumenter har SNCM fremsendt sine bemærkninger, hvori det bestrider hr. Ménestriers reguleringer for konsolidering og udtalelser vedrørende selskabets driftsbogholderi.
- (47) SNCM fremfører endvidere, at en af klagerne i sagen indtager en dominerende stilling på markedet for passagertransport ad søvejen mellem Korsika og Italien, hvor Corsica Marittima også opererer. De almindelige takster, som Corsica Marittima opkræver af enkeltpersoner og rejsebureauer, skulle ligge meget tæt på klagerens takster. De takster, der tilbydes italienske turoperatører, skulle ligeledes ligge inden for markedets prisramme.

6.2. Sag C 14/01

De private rederes bemærkninger

- (48) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra to private redere, som udbyder søtransportydelser i konkurrence med SNCM på Korsika-ruterne. I disse bemærkninger understreges navnlig de betragtninger, der lå til grund for de klager, som i første omgang blev indgivet til Kommissionen:
- områdeprincippet, som Frankrig har indført, er en hindring for etableringen af et net af udvekslinger mellem Frankrig og Italien. Systemet skulle have den direkte virkning, at det favoriserer forbindelser med det franske kontinent via de tre havne Marseille, Nice og Toulon på bekostning af forbindelserne med de italienske havne, der er meget tættere på Korsika.
 - SNCM skulle selv fastsætte sine forpligtelser til offentlig tjeneste. Efter konkurrenternes mening forekommer det lidet sandsynligt, at de sæsonbestemte tilbudstakster rent faktisk er fastsat af de offentlige myndigheder, sådan som de i henhold til aftalerne skal. Endvidere overlades fastlæggelsen af hyppighed og af de havne, der skal besejles, samt af transportkapaciteten i praksis til SNCM.
 - Besejlingen af Korsika, det såkaldte områdeprincip, er hovedsageligt en konsekvens af flådens karakteristika, da det angiveligt er sammensætningen og omfanget af SNCM's flåde, der bestemmer indholdet af den offentlige tjeneste og ikke omvendt. SNCM skulle have erhvervet og indsat skibe for at levere den offentlige tjeneste til trods for, at OTC, der er den koncessionsgivende myndighed, havde modsat sig dette.

- Den støtte, der udbetales til SNCM, skulle overstige det, der er nødvendigt til opfyldelse af selskabets forpligtelse til offentlig tjeneste, idet denne overkompensering er et iboende træk ved selve den årlige faste tildeling i henhold til områdeprincippet. Overkompenseringen viser sig især ved, at der i kompensationsbeløbet medregnes udgifter, der absolut intet har at gøre med den offentlige tjeneste.
- I forbindelse med en høring i Nationalforsamlingen ⁽²⁴⁾ skulle de korsikanske ansvarlige selv have påpeget de forhøjede omkostninger, idet de især gjorde opmærksom på de forhøjede omkostninger, der pålægges SNCM, fordi der systematisk vælges franske værfter til bygning af skibe, og på grund af omkostningerne til socialplanerne for havnearbejderne i Marseille, der skulle være blevet lagt oveni de beløb, der affholdes i henhold til områdeprincippet. Konkurrenterne tilføjer, at de menneskelige ressourcer, der er afsat til at udføre den offentlige tjeneste, er alt for store og alt for dyre i forhold til tjenestens behov.
- Endelig sættes der i de fremsendte bemærkninger spørgsmålstegn ved det system, der er indeholdt i aftalerne vedrørende opbygningen af den flåde, der skal levere den offentlige tjeneste, idet der gøres opmærksom på, at den flåde, der opbygges takket være tildelingen i henhold til områdeprincippet helt vil undslippe besejlingen af Korsika, når koncessionen udløber. Den merværdi, som SNCM måtte have realiseret i tilknytning til de skibe, der er finansieret over tildelingen, er regnskabsmæssigt ikke opført ⁽²⁵⁾ under nettet til opfyldelse af områdeprincippet, men under det såkaldte frie net.

Frankrigs bemærkninger

- (49) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger med brev af 1. juni 2001. Som begrundelse for behovet for en forpligtelse til offentlig tjeneste i besejlingen af Korsika fremfører de franske myndigheder først og fremmest, at det påhviler dem at opretholde en ubrudt forbindelse mellem kontinentet og øen (områdeprincippet). Denne politik skal nedbringe ulemperne ved at være et øsamfund, idet man søger at integrere Korsika bedre i det europæiske område. De franske myndigheder fremfører, at områdeprincippet kræver et serviceniveau for søtransporten, som intet andet rederi kunne yde i samme målestok og på samme betingelser, hvis det skulle tage hensyn til sin egen kommercielle interesse.
- (50) De franske myndigheder fremhæver nærmere betegnet visse særlige karakteristika ved besejlingen af Korsika, der meget hurtigt ville have foranlediget de offentlige myndigheder til at gribe ind i tilrettelæggelsen af transporten og til at deltage i finansieringen heraf for at sikre tilstrækkelige og regelmæssige transportmidler og for at tilrettelægge og rationalisere besejlingen. Disse særlige karakteristika er:
- den relativt ringe søtrafik mellem det kontinentale Frankrig og Korsika
 - de sæsonmæssige udsving i passagertrafikken, hvor der er behov for meget stor transportkapacitet i sommerperioden, hvilket ikke er nødvendigt resten af året
 - det asymmetriske trafikmønster: Trafikken i de to retninger er ikke ens, idet passagermængden varierer kraftigt i retningerne nord-syd og syd-nord alt efter sæson og alt efter tidspunktet på ugen (begyndelse eller weekend)
 - besejlingen skulle ske til et stort antal havne i forhold til den eksisterende trafik. Besejlingen af alle de sekundære havne, der repræsenterer under 20 % af den samlede tonnage, anses for at være meget vigtig af hensyn til egnplanlægningen.

⁽²⁴⁾ Høring af Piazza-Alessandrini, formand for Office des transports de la Corse, foretaget af kommissionen for information om Korsika under nationalforsamlingen den 21. april 1997.

⁽²⁵⁾ Jf. rapporten fra OTC's revisor og hr. Ménestriers reguleringer for konsolidering, som SNCM har bestridt (jf. betragtning punkt 46). De fremsendte bemærkninger henviser navnlig til videresalget af Esterel i 1997 og til den skadeserstatning, som forsikringselskaberne udbetalte efter Monte Stello's totalforlis i 1994.

- (51) De franske myndigheder understreger, at de selskaber, der varetager den offentlige tjeneste i tilknytning til besejlingen af Korsika, aldrig har været omfattet af en monopolordning, og at de eksisterende redere på ruterne til eller fra Korsika kun er interesserede i driften af ruter, der indebærer en reel økonomisk interesse, dvs. de vigtigste ruter i højsæsonen. Uden for højsæsonen og uden for disse ruter ville der være en udpræget mangel på regelmæssige transporttjenester i forhold til den offentlige tjeneste, som de offentlige myndigheder skal sikre.
- (52) Endvidere minder de franske myndigheder om deres forpligtelse til at sikre, at flåden (antal og type skibe og de besætninger, der skal indsættes) svarer til den store kapacitet, der er behov for en lille del af året, og til de meget store udsving i trafikken. I henhold til de franske myndigheder ligger den gennemsnitlige årlige belægningskoefficient for de skibe, der indgår i leveringen af den offentlige tjeneste, i størrelsesordenen 40 % ⁽²⁶⁾. Dette ringe gennemsnit og de store udsving i denne koefficient ville indebære store ulemper for en transportør, der opererer uden finansiell kompensation på et konkurrencepræget marked. Opretholdelsen af en flåde, der kan varetage den offentlige tjeneste, indebærer store strukturomkostninger og en underudnyttelse af ressourcerne i en betydelig del af året. Desuden begrænser de korsikanske havnes fysiske karakteristika skibenes størrelse, navnlig i Bastia ⁽²⁷⁾, hvilket medfører krav om anvendelse af bestemte færger og er bestemmende for flådens sammensætning.
- (53) Endelig fremfører de franske myndigheder, at indførelsen af konkurrence mellem de europæiske rederier med offentliggørelsen af et udbud vedrørende besejlingen af Korsika i slutningen af 2000 ikke medførte et stort antal tilbud, selv ikke fra dem, der allerede i dag opererer fra Frankrig og Italien. Denne begrænsede interesse illustrerer problemerne med at sikre en besejling af øen, der svarer til de offentlige myndigheders ønsker, på økonomiske og finansielle vilkår, der er acceptable for en privat reder, selv med offentlige tilskud.
- (54) Indgåelsen af en kontrakt om offentlig tjeneste skulle have gjort det muligt for de franske myndigheder at opnå en transportservice, der svarer til disse karakteristika samtidig med, at det sikrer:
- en planlægning, som kan garantere offentligheden tilstrækkelige tjenester, der opfylder standarder for kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og kvalitet til faste priser og på forud fastlagte vilkår, navnlig for visse kategorier af rejsende
 - en tilstrækkelig transportkapacitet til at sikre en offentlig tjeneste hele året under hensyntagen til de sæsonmæssige udsving og det asymmetriske trafikmønster
 - en moderat fastsættelse af takster i henhold til områdeprincippet
 - ligevægt i besejlingen både i forhold til de to vigtigste havne på den nordlige og den sydlige del af øen og i forhold til besejlingen af de fire sekundære havne, uanset om de enkelte forbindelser er økonomisk levedygtige
 - sikring af tjenesten: kontrakten gør det muligt at råde over de søtransportmidler, der er nødvendige til at sikre en ubrudt tjeneste i forbindelse med tekniske problemer, driftsproblemer eller meteorologiske risici.
- (55) Til sidst minder de franske myndigheder om, at de kontrakter om offentlig tjeneste, der findes i medlemsstaterne, i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3577/92 kan løbe frem til deres udløbsdato.

7. VURDERING AF STØTTEN

- (56) I henhold til artikel 87, stk. 1, i traktaten »er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.

⁽²⁶⁾ Mens den kan nå op på 100 % på ruten Marseille-Ajaccio i første uge af august.

⁽²⁷⁾ Havn, der kun kan modtage skibe med en længde på under 175 m.

- (57) Tildelingen af offentlige midler til SNCM er uden tvivl en statsstøtte. SNCM er et rederi, der leverer internationale søtransporttjenester. Søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande har siden 31. december 1989 været åben for alle de rederier, der er omfattet af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om tredjelande⁽²⁸⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3573/90⁽²⁹⁾. Siden den 31. december 1989 har den støtte, der ydes til en virksomhed, som transporterer passagerer og fragt mellem Frankrig og tredjelande, herunder Italien, kunnet påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og truer med at fordreje konkurrencen, hvilket bekræfter, at der er tale om en støtte i henhold til artikel 87, stk. 1, i traktaten. Der er grund til at minde om, at koncernen SNCM-Ferryterranée opererer på ruter inden for Fællesskabet i direkte konkurrence med rederier såsom Corsica Ferries, Moby Lines, Happy Lines, Tris, Lauro eller Saremar, og hvad angår fragtrafikken til landene i Nordafrika⁽³⁰⁾ konkurrerer den ligeledes med andre europæiske rederier.
- (58) Generelt skal der mindes om, at den statslige finansiering, der har til formål at kompensere for meromkostningerne som følge af forpligtelsen til offentlig tjeneste, i henhold til retspraksis er en foranstaltning, der henhører under artikel 87 i traktaten⁽³¹⁾.
- (59) Det samme ville gælde finansieringen af Corsica Marittimas aktiviteter på forbindelserne mellem Frankrig og Italien, hvis det frie net blev delvist finansieret over den støtte, som staten udbetaler til SNCM som kompensation for selskabets forpligtelse til offentlig tjeneste på det koncessionerede net.

Anmeldelseskrav

- (60) I henhold til forordning (EF) nr. 659/99 udgør enhver støtte udbetalt til SNCM senest fra den 1. januar 1990 en ny støtte, der som sådan er underlagt et krav om forudgående anmeldelse til Kommissionen. Der findes ingen undtagelser til denne regel inden for søtransportsektoren. Den finder anvendelse, selv om den virksomhed, som modtager støtten, kan få dispensation fra de konkurrenceregler, der er omhandlet i artikel 86, stk. 2, i traktaten⁽³²⁾.

7.1. Evaluering af støttens forenelighed med fællesmarkedet

- (61) Hvad angår statsstøttens forenelighed med fællesmarkedet er støtte forbudt, med mindre den henhører under en af de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i traktaten. Undtagelser er mulige i henhold til artikel 87, stk. 2 og 3, og artikel 86, stk. 2, i traktaten.
- (62) Den støtte, der er udbetalt til SNCM i form af støtte i henhold til områdeprincippet, henhører ikke under nogen af de undtagelsestilfælde, der er nævnt i artikel 87, stk. 2, i traktaten, da der ikke er tale om støtte af social karakter til enkelte forbrugere og heller ikke om støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og ej heller om støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder.

⁽²⁸⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1. SNCM's aktiviteter mellem Korsika og det franske kontinent inden for rammerne af aftalen fra 1976 betragtes som indenrigssejlad. De regelmæssige passagertransporttjenester og færgetransporten langs de franske kyster har siden 1. januar 1999 været åben for alle rederier i henhold til forordning (EØF) nr. 3577/92.

⁽²⁹⁾ EFT L 353 af 17.12.1990, s. 16.

⁽³⁰⁾ Når der er tale om Tunesien og Algeriet har søforbindelserne mellem Frankrig og disse to lande længe været underlagt aftaler om deling af lasten mellem de nationale rederier. Siden 1987 for Algeriets vedkommende og 1988 for Tunesiens vedkommende er disse aftaler blevet opgivet for at give plads til en liberalisering af trafikken.

⁽³¹⁾ Jf. i denne forbindelse dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 1997, Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA) e.a./Kommissionen, sag T-106/95, Sml. 1997 II, s. 229, præmis 165.

⁽³²⁾ Jf. navnlig dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol den 22. juni 2000, støtte til Coopérative d'exportation du livre français (CELF), sag C-332/98, Sml. 2000 I, s. 4833.

- (63) Denne støtte kan heller ikke henføres til en af de undtagelsesbestemmelser, der er opstillet i artikel 87, stk. 3, i traktaten. Den pågældende støtte har således ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi i henhold til artikel 87, stk. 3, litra b), i traktaten, og har ej heller til formål at fremme kulturen eller bevarelse af kulturarven i henhold til litra d) i nævnte stykke. Den kan heller ikke betegnes som støtte med et regionalt formål i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a) eller c), da den ikke udgør en del af en støtteordning, der gælder for flere sektorer og er åben for alle virksomheder inden for de pågældende sektorer i en bestemt region (jf. retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽³³⁾). Den kan heller ikke betragtes som støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne i henhold til nævnte litra c), da der er tale om støtte, der har til formål at dække et bestemt rederis driftsomkostninger, og som ikke indgår i en overordnet plan, der gør den støttemodtagende virksomhed effektiv ud fra et økonomisk og finansielt synspunkt uden, at der ydes yderligere støtte.
- (64) Ifølge traktatens artikel 86, stk. 2, er »virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse [...] underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse«.
- (65) Denne bestemmelse skal i overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis fortolkes strikt⁽³⁴⁾, fordi den omhandler en undtagelse. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at myndighederne har pålagt den pågældende virksomhed at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse; traktatens regler, herunder artikel 87, skal også hindre opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet den, og må ikke stride mod Fællesskabets interesse⁽³⁵⁾.
- (66) For at kunne vurdere, om støtten til SNCM i henhold til aftalen af 1991 kan falde ind under undtagelsen i traktatens artikel 86, stk. 2, i traktaten, må Kommissionen:
- først kontrollere, at de tjenesteydelser, det er blevet overdraget SNCM at udføre, kan betegnes som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Hvis de skal betegnes som sådanne, forudsættes det, at de regelmæssige transporttjenester vil være utilstrækkelige, hvis leveringen af disse udelukkende overlades til markeds kræfterne⁽³⁶⁾, og dernæst
 - undersøge, om støtten til SNCM i forbindelse med selskabets forpligtelse til offentlig tjeneste i tilknytning til besejlingen af Korsika svarer til de ekstraomkostninger, som SNCM har afholdt for at kunne opfylde de grundlæggende krav i kontrakten om offentlig tjeneste.
- (67) Der skal endvidere mindes om, at Kommissionen i 1997 fastlagde EF-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren, hvori præciseres de betingelser, der skal være opfyldt for, at statsstøtte, der udbetales som kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste, kan betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet.

7.2. Den offentlige tjenestes berettigelse

- (68) Offentlig tjeneste defineres i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3577/92 som »forpligtelser, som EF-rederen, hvis han tog hensyn til sin egen kommercielle interesse, ikke ville påtage sig eller ikke ville påtage sig i samme omfang eller på samme betingelser«.
- (69) I henhold til EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren »Forsyningspligtigheder kan indføres for linjefart til havne, der betjener yderligtliggende områder i EF, eller tyndt besejlede ruter, der anses for vitale for denne regions udvikling, i tilfælde hvor markeds kræfterne ikke ville sikre en tilstrækkelig besejlingshyppighed«.

⁽³³⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽³⁴⁾ Jf. ovennævnte dom »FFSA«, præmis 173.

⁽³⁵⁾ Jf. ovennævnte dom »FFSA«, præmis 173 og Domstolens dom af 10. december 1991, *Merci convenzionali porto di Genova*, sag C-179/90, Sml. 1991 I, s. 5889, præmis 26.

⁽³⁶⁾ Domstolens dom af 20. februar 2001, *Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) e.a./Administración General del Estado*, sag C-205/99, Sml. 2001 I, s. 1271, præmis 34.

- (70) Endvidere tager traktaten som ændret ved Amsterdam-traktaten på de betingelser, der er opstillet heri, hensyn til den særlige situation for ømråder, som det fremgår af artikel 158, andet afsnit. Denne særlige situation er ligeledes omhandlet i erklæring nr. 30 om ømråder, der er knyttet som bilag til slutakten i Amsterdam-traktaten.
- (71) Kommissionen sætter ikke spørgsmålstegn ved Frankrigs længe førte politik, der omfatter områdeprincippet, og heller ikke ved de offentlige myndigheders forpligtelse til at undersøge og eventuelt sikre, at passager- og godsrutefarten ad søvejen til og fra Korsika er tilstrækkelig til at kunne opfylde dette ømrådes behov for økonomisk og social udvikling.
- (72) Kommissionen kan endvidere konstatere, at dette mål, der har en legitim offentlig interesse⁽³⁷⁾, ikke tidligere har kunnet nås udelukkende via markedskræfterne. Mellem 1976 og slutningen af 1990'erne har SNCM således de facto haft monopol på næsten samtlige de berørte ruter⁽³⁸⁾. I henhold til de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, er det først fra 1996, at et privat rederi, nemlig Corsica Ferries, åbnede markedet for konkurrence ved i sommerperioden at besejle øen med hurtigfærger fra Nice. Denne besejling blev efterfølgende udvidet således:
- Ruten Toulon-Bastia
- Siden 18. december 2000 fire forbindelser om ugen i sæsonen og tre forbindelser om ugen uden for sæsonen.
- Ruten Toulon-Ajaccio
- Siden 1. april 2000 fire forbindelser om ugen i sæsonen og tre forbindelser om ugen uden for sæsonen.
- Ruten Nice-Bastia
- Siden 4. juli 1996 syv forbindelser om ugen i sæsonen og siden 18. marts 1999 en forbindelse om ugen uden for sæsonen.
- Ruten Nice-Calvi
- Siden 4. juli 1996 otte forbindelser om ugen i sæsonen og siden 18. marts 1999 en forbindelse om ugen uden for sæsonen.
- Ruten Nice-Ajaccio
- Siden 1. april 2001 en forbindelse om ugen uden for sæsonen.
- (73) Den aftale, som staten indgik med SNCM i 1976 for en periode på 25 år, havde netop til formål at afbøde manglen på regelmæssige søtransportforbindelser mellem det kontinentale Frankrig og Korsika og at muliggøre en kompensation for det underskud, som virksomheden måtte erholde som følge af opfyldelsen af disse forpligtelser. Det fremgår af de administrative og aftalemæssige rammer, som er beskrevet ovenfor, at SNCM på samtlige ruter har været underlagt en række forpligtelser med hensyn til de havne, der skal besejles, hyppighed, afgangs- og ankomsttider, skibenes type, takster, som virksomheden ikke selv ville have påtaget sig eller ikke ville have påtaget sig i samme omfang eller på samme betingelser, hvis den tog hensyn til sin egen kommercielle interesse.
- (74) Intet andet konkurrerende rederi opfyldte de krav til årlig regelmæssighed og hyppighed af den tjeneste, der er omfattet af aftaleordningen, hverken for så vidt angår passagertransport eller for så vidt angår godstransport. Selv tilstedeværelsen siden 1996 af et privat rederi på et begrænset antal ruter og udelukkende i en del af året kan ikke opfylde de krav til offentlig tjeneste, som de offentlige franske myndigheder skønner nødvendige. Der er i denne forbindelse grund til at bemærke, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3577/92 betragter det som legitimt at pålægge forpligtelser, der både omfatter højsæsonen og lavsæsonen for at undgå risikoen for, at redere, der kun opererer om sommeren, skummer fløden og overlader det til den reder, der er underlagt forpligtelsen til offentlig tjeneste at besejle alle de urentable ruter. Derfor er Kommissionen kommet til den konklusion, at den manglende konkurrence, som de franske myndigheder kunne konstatere i 1991 og 1996, hvor de to femårsplaner blev indgået, berettigede kravet om den offentlige tjeneste, der er omhandlet i aftaleordningen.

⁽³⁷⁾ Jf. ovennævnte dom »Analir«, præmis 27.

⁽³⁸⁾ Heraf fem fra Marseille (til Porto-Vecchio, Propriano, Bastia, Ajaccio og Balagne), tre fra Toulon (til Propriano, Bastia og Ajaccio) og tre fra Nice (til Bastia, Calvi og Ajaccio).

- (75) Det system, som de franske myndigheder har indført, fastlægger både i selve aftalerne og i bilagene til disse aftaler præcise krav om kontinuitet, regelmæssighed, kapacitet og takster, som transportøren skal opfylde for at sikre den offentlige tjeneste. I femårsaftalen fra 1996 fastlægges således de grundlæggende forbindelser, der udgør den offentlige søtransporttjeneste, idet det bestemmes, at tidsplanen for besejling i hver af de pågældende perioder i rette tid skal godkendes forudgående af OTC. Endelig er de skibe, der anvendes til udførelse af den offentlige tjeneste, ligeledes identificeret i aftalerne.
- (76) Hvad angår den supplerende finansielle støtte, der blev godkendt den 6. november 1998, konstaterer Kommissionen, at tillægget til aftalen omhandler en ændring i den offentlige tjeneste, som de offentlige myndigheder havde truffet beslutning om, og som indebærer, at SNCM skulle levere flere tjenester. Bestemmelserne i dette tillæg er i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeaftalen fra 1976 og femårsaftalen fra 1996 (del II, artikel 4, stk. 2). Derfor er tredjeparternes bemærkninger om, at SNCM selv skulle fastsætte sine forpligtelser til offentlig tjeneste, ikke relevante.
- (77) Det kan dog konstateres, at søtransporten til og fra Korsika er et marked, som ud over den permanente konkurrence fra flytransporten (som ligeledes modtager statsstøtte) indebærer et stort konkurrenceelement. Denne konkurrence er meget intens, især fra Italien, hvor de faste ruter til Korsika besejles fra havnene Livorno og Savone.
- (78) Hvad angår besejlingen fra de franske havne på kontinentet har markedssituationen udviklet sig meget i de senere år endog i en sådan grad, at der kan sættes spørgsmålstegn ved behovet for offentlig tjeneste for alle ruter hele året. I henhold til data fra Observatoire régional des transports de la Corse ⁽³⁹⁾ siden 1995 har udviklingen i udbuddet om sommeren på de franske ruter, der hovedsageligt er et resultat af åbningen af ruterne fra først Nice og siden Toulon for konkurrence og af indførelsen af nye transportmidler ⁽⁴⁰⁾, medført en tredobling af antallet af udbudte overfarter og en stigning på 77 % i antallet af udbudte pladser.
- (79) Stigningen i sommerudbuddet i 2001 som følge af åbningen for konkurrence vil kunne føre til en omstrukturering af sommerbesejlingen og til en ny deling af trafikken mellem rederierne på bekostning af SNCM.

Udbudte pladser — Det kontinentale Frankrig-Korsika

Selskab	2000	2001	Udvikling
SNCM	2 238 449	2 364 915	+ 6 %
CMN	63 595	66 633	+ 5 %
Corsica Ferries	321 500	1 025 600	+ 219 %
I alt	2 623 544	3 457 148	+ 32 %

Udbudte pladser — Det kontinentale Frankrig-Korsika

Måned	2000	2001	Udvikling
Maj	333 844	454 052	+ 36 %
Juni	470 932	570 857	+ 21 %
Juli	710 054	894 039	+ 26 %
August	728 358	922 270	+ 27 %
September	380 356	615 930	+ 62 %
I alt	2 623 544	3 457 148	+ 32 %

⁽³⁹⁾ Evolution structurelle de l'offre «passagers» sur les lignes maritimes françaises, saison 2001 (dokument fra april 2001).

⁽⁴⁰⁾ Navnlige hurtigfærger, der har en kapacitet på op til 1 700 pladser.

- (80) På grundlag af disse oplysninger er Kommissionens konklusion med hensyn til det reelle behov for offentlig tjeneste i henhold til det system, der er omhandlet i rammeaftalen mellem staten og SNCM fra 1976 og inden for rammerne af denne aftale i femårsaftalerne indgået mellem OTC og SNCM i 1991 og 1996, at det ikke kan ekstrapoleres til efter den 31. december 2001, hvor rammeaftalen udløber. Denne konklusion understøttes af de franske myndigheders hensigt ⁽⁴¹⁾ om fra denne dato at reducere forpligtelsen til offentlig tjeneste.

7.3. Kompensationens overensstemmelse med udgifterne i tilknytning til den offentlige tjeneste

Manglende udbud

- (81) Hvad angår kontrakter om offentlig tjeneste inden for søtransportsektoren mener Kommissionen ikke, at der i tilfælde af en offentlig licitation i henhold til transparente og ikke-diskriminerende procedurer er tale om overkompensering, når der kompenseres for driftstab, som er et direkte resultat af forvaltningen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i henhold til artikel 86, stk. 2, i traktaten, og at en sådan kompensation derfor er forenelig med fællesmarkedet ⁽⁴²⁾. I det aktuelle tilfælde er der ikke blevet gennemført noget udbud. Derfor vil den finansielle kompensation kunne indebære et element af driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten er ikke et fast beløb

- (82) De franske myndigheder mener, at bevillingen til områdeprincippet er en fast bevilling, og at den ikke skal knyttes til hverken driftsomkostninger eller investeringsudgifter. Men selv om den terminologi, der anvendes i punkt IV i aftalen om fastlæggelse af støtten, er »en fast bevilling til områdeprincippet«, bestemmes det i anden del af samme punkt IV, at »såfremt de økonomiske vilkår og især de driftsomkostninger eller de trafikniveauer, der har dannet grundlag for beregningen af støtten, forringes væsentligt, mødes SNCM og OTC for sammen at undersøge, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres med hensyn til besejling, takster eller forøgelse af bevillingsbeløbet for at genoprette selskabets finansielle ligevægt.«
- (83) Kommissionen mener, at denne mulighed for en stigning i støtten for at rette op på en finansiell uligevægt, navnlig sammen med den manglende sammenhæng mellem de reelle driftsomkostninger og de omkostninger, der har dannet grundlag for beregningen af støtten, viser, at støtten ikke er et fast beløb.

Yderligere finansiell kompensation

- (84) I artikel 4, stk. 2, i del II i femårsaftalen fra 1996 bestemmes det, at fordelingen mellem de forskellige forbindelser, som SNCM skal varetage som en offentlig tjeneste, efter aftale med Office des transports de la Corse kan ændres afhængigt af den forventede efterspørgsel, uden at det samlede antal forbindelser kan ligge under det samlede antal forbindelser, der er fastsat i aftalen. I del I i aftalen fra 1996 bestemmes det ligeledes, at OTC kan anmode SNCM om at indrømme rabatter eller nedslag i taksterne, idet sådanne rabatter eller nedslag giver anledning til en finansiell kompensation til selskabet.
- (85) De franske myndigheder har forklaret, at tillægget til aftalen fra 1996, der blev vedtaget den 6. november 1998 for at tildele SNCM en yderligere finansiell kompensation på 20 mio. FRF er resultatet af en ændring af forpligtelsen til offentlig tjeneste, der omfatter en stigning i de ydelser, som SNCM skal levere. Bestemmelserne i denne tillægsaftale skulle være i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalerne. De øgede omkostninger i tilknytning til denne tilpasning skyldes i henhold til de franske myndigheder følgende omkostninger:
- indsættelse af et ekstra hjælpefartøj (færgen »Ile de Beauté«) i lavsæsonen og mellemsæsonen: 14,7 mio. FRF
 - stigning i hyppigheden af besejlingen af Ajaccio i forhold til aftalen: 1,1 mio. FRF
 - nedsættelse af taksterne i forhold til aftalen: 8,0 mio. FRF.

⁽⁴¹⁾ Jf. betragtning 120.

⁽⁴²⁾ Jf. punkt 9, stk. 3, i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransport samt Kommissionens afgørelser af 19. juli 2000 i sag C 10/98 — Spanien, Ny kontrakt om offentlig tjeneste på søtransportområdet (endnu ikke offentliggjort i EFT) og af 6. august 1999 i sag C 64/99 — Italien, Grupper Tirrenia di Navigazione (EFT C 306 af 23.10.1999, s. 2).

- (86) Indsætningen af færgen »Ile de Beauté« blev foretaget på anmodning fra OTC for, at den som hjælpesfartøj kan udbygge forbindelserne med hurtigfærgen fra Nice i efterårs- og forårssæsonen. OTC og Korsikas lokalparlament besluttede, at taksterne skulle nedsættes fra 1996 for at udvikle trafikken i retningen syd-nord i begyndelsen af sommeren og retningen nord-syd i slutningen af sommeren. Under alle omstændigheder skal det supplerende finansielle støttebeløb tages med i beregningerne, når man skal vurdere, hvorvidt det samlede støttebeløb svarer til ekstraomkostningerne ved den offentlige tjeneste.

Overensstemmelse mellem støttebeløbet og udgifterne i tilknytning til offentlig tjeneste

- (87) Som anført ovenfor skal Kommissionen undersøge, hvorvidt støttebeløbet svarer til de udgifter, som SNCM har haft i forbindelse med opfyldelse af de grundlæggende krav i kontrakten om offentlig tjeneste. Disse krav er navnlig opstillet i de driftsbetingelser, der er vedhæftet femårsaftalerne fra 1991 og 1996. I disse driftsbetingelser fastlægges bl.a., hvilke tjenester SNCM skal levere, antallet af forbindelser, de havne, der skal besejles, taksterne og de sejlplaner, SNCM skal opfylde. I bilagene til aftalerne bestemmes ligeledes fartøjernes tekniske karakteristika og kapacitet samt antallet af fartøjer, der skal indsættes til opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste, samt flådens forventede udvikling frem til aftalens udløb.
- (88) I denne forbindelse fremgår det af EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren for så vidt angår kontrakter om offentlig tjeneste, at de supplerende udgifter, som medlemsstaterne kan godtgøre den reder, der leverer tjenesten, skal hænge direkte sammen med det underskud, som rederen har fået i denne forbindelse. De skal opføres separat i regnskabet for hver tjeneste af denne type, så det er muligt at kontrollere, at der ikke er sket en overkompensering eller en krydssubsidiering, og for at undgå, at systemet udnyttes til at støtte en dårlig forvaltning og dårlige driftsmetoder.
- (89) På grundlag af den regnskabskontrollbestemmelse, der findes i aftalerne, har de franske myndigheder anført, at den pågældende finansielle kompensation var blevet beregnet med udgangspunkt i selskabets driftsregnskaber på grundlag af de reelle udgifter, som SNCM har haft i forbindelse med varetagelse af offentlig tjeneste inden for søtransport. De fremlagde endvidere den 27. april 2000 en rapport udarbejdet af en uafhængig konsulent om fordelingen af SNCM's driftsresultater på sektorer (»koncessioneret net« og »andre aktiviteter«). I henhold til denne konsulents analyse var den støtte, SNCM modtog fra staten nødvendig for at kompensere for underskuddet på driften af ruterne til Korsika. Nettoresultaterne for det koncessionerede net gav et betydeligt underskud i de år, der er omfattet af analysen.
- (90) Samtidig fremlagde klagerne den 7. august 2000 en rapport fra en anden konsulent om rentabiliteten af de franske indenrigsruter til Korsika for Kommissionen⁽⁴³⁾. På grundlag af konklusionerne i denne rapport sættes der spørgsmålstegn ved det støttebeløb, som SNCM modtager fra staten. Kommissionens opmærksomhed er endvidere ved flere lejligheder blevet henledt på rapporterne »Suivi de la dotation forfaitaire de continuité territoriale« udarbejdet af Paul Ménestrier, der er revisor for OTC. Kommissionen har ligeledes modtaget oplysninger om en rapport fra den franske revisionsret, hvori SNCM's forvaltning i perioden 1992-1996 analyseres.
- (91) En indgående undersøgelse af disse dokumenter og oplysninger, der tilsyneladende er modstridende, har foranlediget Kommissionen til at anmode en ekstern konsulent om at undersøge de forskellige anvendte kriterier og fjerne de indlysende modsigelser. Målet med den sagkyndige vurdering, som konsulenten fik til opgave at udføre, var at undersøge spørgsmålet om en eventuel overkompensering eller krydssubsidiering i tilknytning til den støtte, som den franske stat har udbetalt til SNCM i perioden 1990-1999. Den undersøgelse, som Kommissionen anmodede om, var begrænset til spørgsmålet om statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten. Denne analyse sigtede ikke mod og skal ikke tjene til at sætte spørgsmålstegn ved konklusionerne i de rapporter, der er udarbejdet af de forskellige nationale og/eller regionale kontrolinstanser i den sammenhæng og med andre formål.
- (92) Den af Kommissionen udpegede ekspert undersøgte i første omgang på grundlag af selskabets reviderede sociale konti SNCM's driftsbogholderi, SNCM's rapporter til OTC, hr. Ménestriers rapport samt den rapport, som den af de franske myndigheder udpegede konsulent havde udarbejdet. Han fandt dernæst frem til de elementer, som kunne forklare de konstaterede forskelle mellem disse rapporter, hvorefter han afgav sin udtalelse.

⁽⁴³⁾ PWC-rapport med titlen »Analysis of the profitability of some French cabotage lines«.

- (93) Hvad angår den rapport, som er udarbejdet af den af klagerne udpegede konsulent, mener Kommissionens ekspert, at det udførte arbejde er baseret på en meget teoretisk model, der hviler på arbejdshypoteser, og som derfor ligger meget langt fra det konkrete tilfælde. Derfor har han ikke kunnet etablere en forbindelse mellem tallene i modellen og tallene i SNCM's regnskaber. Det er altså ikke på grundlag af denne rapport muligt at afgøre, hvorvidt der har været tale om overkompensering eller ej. En sådan konklusion forudsætter således, at der foretages en undersøgelse af den udbetalte kompensation i forhold til SNCM's reelle omkostninger i en given sammenhæng. Men dette arbejde er ikke blevet udført. Forfatteren begrænser sig til at påvise, at et selskab, der varetager offentlig tjeneste under visse forhold og ud fra visse arbejdshypoteser vil kunne realisere et overskud.
- (94) Hvad angår rapporten udarbejdet af den af de franske myndigheder udpegede konsulent fremgår det, at denne rapport vedrører tre bestemte regnskabsår, nemlig 1993, 1995 og 1997. Disse regnskabsår anses for at være repræsentative for de forskellige driftsvilkår, der er konstateret i de seneste ti år for så vidt angår antallet af transporterede passagerer og politiske og sociale begivenheder, der har kunnet have en væsentlig indflydelse på selskabets resultater. Det er imidlertid ikke muligt at konkludere, at der ikke er tale om en overkompensering af SNCM for så vidt angår den støtte, som er udbetalt i henhold til aftalerne fra 1991 og 1996, på grundlag af data, der er begrænset til blot tre regnskabsår.
- (95) Endelig undersøgte den af Kommissionen udpegede ekspert kriterierne for fordeling af udgifter på SNCM's forskellige aktiviteter, navnlig aktiviteterne i tilknytning til den offentlige tjeneste (besejling af Korsika), de internationale kommercielle aktiviteter (passager- og godstrafik mellem Frankrig og Nordafrika) og datterselskabet Corsica Marittima's aktiviteter.
- (96) Der bør i denne forbindelse skelnes mellem de direkte udgifter, som på grund af deres art direkte kan tilskrives det ene eller det andet datterselskab under koncernen SNCM-Ferryterranée og i SNCM's tilfælde de enkelte driftsaktiviteter (Korsika-ruterne eller det internationale net) og de strukturomkostninger, der er fælles for alle koncernens selskaber og aktiviteter. Med hensyn til de indirekte udgifter sikrer opdelingen af regnskaberne mellem selskaber⁽⁴⁴⁾ og aktiviteter transparensen vedrørende fordelingen af udgifterne i tilknytning til opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste.
- (97) Hvad angår udgifterne til koncernens fælles strukturer fordeles disse med et skønsmæssigt forud fastsat beløb mellem de forskellige datterselskaber og aktiviteter, herunder offentlig tjeneste. Disse udgifter, som ikke er store, repræsenterer navnlig alle driftsudgifterne til koncernens administrationsenheder. De er afhængigt af, hvilket net der er tale om — Korsika eller det internationale net — fordelt på følgende måde (de vigtigste poster):
- udgifter til forvaltningsstrukturene for flåden: udrustning, forsyninger, tekniske udgifter, hoteludgifter. Fordelingen på de enkelte fartøjer foretages pro rata i forhold til anvendelsen af disse strukturer
 - strukturomkostninger »Korsika«: regional ledelse for Korsika, kontorer i Nice, Bastia, Ajaccio og forvaltning af hangarer i Nice, kommissioner til rejsearrangører, udgifter til kommercielt eftersyn osv. Fordelingen sker på grundlag af antallet af reservationer pr. destination
 - udgifter til agenturer andre steder i Europa (Paris, Nancy, Lille, Bruxelles), idet der skelnes mellem agenturets aktivitetsomkostninger og udgifter til kommercielt tilsyn for de enkelte net. Fordelingen sker på grundlag af antallet af reservationer pr. destination
 - strukturomkostninger »Maghreb«: De tilskrives direkte de pågældende net
 - strukturomkostninger »søfart«: Omkostningerne til reklamekampagner tilskrives direkte det pågældende net
 - strukturomkostninger »havnekontoret i Marseille«. De fordeles mellem passagerer og gods og mellem de forskellige net på grundlag af antallet af registrerede reservationer
 - udgifter i tilknytning til selskabets struktur. Udgifterne til hovedkvarteret og ledelsesudgifterne fordeles pro rata på grundlag af hvert enkelt nets nettoindtægter (driftsindtægter minus kommercielle udgifter).

⁽⁴⁴⁾ Corsica Marittima har sin egen struktur og afholder udgifterne hertil. Deponeringsudgifterne samt alle de øvrige maritime udgifter til de fartøjer, selskabet anvender (dvs. direkte udgifter, herunder havneafgifter, brændstof osv.), afholdes ligeledes direkte af Corsica Marittima.

- (98) På grundlag af de regnskabsoplysninger og de administrative oplysninger, som de franske myndigheder har indgivet, er den af Kommissionen udpegede ekspert kommet til den konklusion, at alle de aktiver, passiver og elementer af resultatopgørelsen, der er anført som en del af udgifterne i tilknytning til offentlig tjeneste, svarer nøjagtigt til denne aktivitet. De øvrige udgifter tilskrives det internationale net. Kommissionen kan følgelig konkludere, at støtten til offentlig tjeneste ikke har fungeret som kompensation for udgifterne til SNCM's konkurrenceprægede aktiviteter. Adskillelsen af regnskaberne vedrørende levering af den pågældende tjeneste ⁽⁴⁵⁾ og de revisioner, der er foretaget af de regionale og nationale kontrolinstanser ⁽⁴⁶⁾, gør det ligeledes muligt at sikre, at årsregnskaberne, hvori der gøres rede for anvendelsen af støtten til områdeprincippet, giver et pålideligt billede af udgifterne i forbindelse med opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste.

Resultatet af regnskabsundersøgelsen

- (99) På grundlag af disse præciseringer er den ekspert, som Kommissionen har udpeget, nået frem til den konklusion, at de samlede resultater før skat for »Korsika-flåden«, der fremgår af de regnskabsoplysninger og administrative oplysninger, som de franske myndigheder har fremlagt, uanset hvilke kriterier der anvendes til opdeling af driftsbogholderiet på de forskellige præsentationer ⁽⁴⁷⁾, på fornuftig vis afspejler udgifterne i forbindelse med SNCM's opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste. Denne udtalelse ledsages af bemærkninger om medregning i disse udgifter af kapitalomkostningerne til tilrådighedsstillelse af søfartsmateriel til det koncessionerede net.

Kapitalomkostninger

- (100) I henhold til den nuværende femårsaftale ⁽⁴⁸⁾ omfatter de traditionelle kapitalomkostninger følgende:
- finansielle udgifter i tilknytning til finansiering af erhvervelsen af skibe. Disse beregnes på grundlag af 90 % af investeringen med en grundsats på 5,5 % netto af prisudviklingsindekset i BNP
 - afskrivninger (lineære) på skibene, der beregnes lineært på 90 % af investeringerne over en periode på 20 år for passagerfærgernes og ro-ro-fragtskibenes vedkommende og en periode på ti år for så vidt angår hurtigfærgerne til passagertransport
 - udgifter til leasing og leje.

De traditionelle kapitalomkostninger (afskrivninger og renter) afholdes i hele den periode, hvor fartøjet anvendes, uanset hvilken levetid der er fastsat ved beregningen af afskrivningerne.

- (101) Kommissionen kan i denne forbindelse nævne, at det i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren bestemmes, at det støttebeløb, der ydes som kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste, skal indeholde »et rimeligt afkast af den anvendte kapital«, hvilket er tilfældet i femårsaftalerne for 1991 og 1996 ⁽⁴⁹⁾.

Realiseret merværdi

- (102) I perioden 1991-1999 blev tre fartøjer solgt, hvorved man opnåede følgende merværdier: 7,2 mio. FRF i 1993 (salg af »Aude« ⁽⁵⁰⁾), 95,4 mio. FRF i 1994-1996 (salg af »Monte Stello« ⁽⁵¹⁾) og 79,5 mio. FRF i 1997 (salg af »Estérel« ⁽⁵²⁾), dvs. i alt 182,1 mio. FRF.

⁽⁴⁵⁾ I henhold til de lovgivningsbestemmelser, der er gældende i Frankrig (lov af 3. januar 1985 og gennemførelsesbestemmelser) og bekendtgørelse af 9. december 1986 på grundlag af udtalelse fra Conseil national de la comptabilité.

⁽⁴⁶⁾ Jf. rapporterne fra OTC's revisor, SNCM's revisionsberetning og rapporterne fra den franske revisionsret. Enhver anvendelse af støtten til områdeprincippet til andre formål end besejling af Korsika vil være i modstrid med fransk lovgivning.

⁽⁴⁷⁾ Selskabets reviderede sociale konti, SNCM's driftsbogholderi, SNCM's rapporter til OTC, hr. Ménestriers rapporter til OTC.

⁽⁴⁸⁾ OTC-aftalen fra 1991 indeholdt følgende formulering: »den årsydelse, der er fastsat for de enkelte fartøjer, som anvendes til opfyldelse af områdeprincippet, er blevet fastsat på grundlag af finansielle kriterier, der normalt anvendes i forbindelse med kontrakter med lang varighed. Den er fastsat på grundlag af fartøjets reelle kostpris i løbende priser nedsat med en restværdi på 10 % ved periodens udløb og indebærer i henhold til aftalen en rentesats på 7 % netto af prisudviklingsindekset i BNP. Varigheden er 16 år for passagerfærger og 14 år for ro-ro-fragtskibe«.

⁽⁴⁹⁾ De afkast, der er beregnet på grundlag af prisudviklingsindekset i BNP, er i gennemsnit lavere end de afkast, der opnås ved anvendelse af de satser, som anvendtes på kapitalmarkederne de pågældende år.

⁽⁵⁰⁾ Jf. Ménestriers rapport, s. 179 og PWC-rapporten, s. 19.

⁽⁵¹⁾ Jf. Ménestriers rapport, s. 179.

⁽⁵²⁾ Jf. Ménestriers rapport, s. 179 og PWC-rapporten, s. 19.

- (103) Disse tre merværdier realiseret på fartøjer fra Korsika-flåden havde SNCM i driftsbogholderiet konteret det frie net og de øvrige aktiviteter. Dette valg af kontering i driftsbogholderiet er ikke i modstrid med aftalen mellem OTC og SNCM, da den ikke indeholder nogen bestemmelser herom. Men selv om aftalen ikke indeholder nogen bestemmelser i denne henseende, mener Kommissionen dog, at det ud fra et økonomisk synspunkt er mere hensigtsmæssigt at kontere merværdi ved salg til den aktivitet, der har afholdt investeringsudgiften, nemlig Korsika-nettet. De pågældende fartøjer, hvis primære anvendelsesformål har været opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste⁽⁵³⁾, blev således købt og fuldstændig afskrevet i den periode, der er omfattet af aftalen. Finansieringen af værdiforringelsen af disse fartøjer har således fuldt ud påhvilet den offentlige tjeneste. Derfor bør Kommissionens generelle konklusion på grundlag af ekspertens udtalelse vedrørende overkompensering tage hensyn til denne rettelse.

Ingen overkompensering

- (104) Nedenstående tabel indeholder en oversigt over den regnskabsafstemning, som den af Kommissionen udpegede ekspert har foretaget mellem de udgifter, der kan konteres den offentlige tjeneste (driftsun- derskud plus kapitalomkostninger), og de udgifter, der kan konteres selskabets øvrige aktiviteter, og størrelsen af disse udgifter i forhold til de udbetalte støttebeløb.

Sammenfattende tabel for årene 1991-1999⁽¹⁾

(tusinde FRF)

	I alt Korsika-flåden (offentlig tjeneste)	Det internationale net og øvrige aktiviteter	I alt
Nettofortjeneste	(2 984 913)	340 140	(2 644 773)
Kapitalomkostninger	(2 080 916)	(333 799)	(2 414 715)
— Finansielle udgifter	(521 914)	(33 792)	(555 705)
— Leasing	(18 810)	0	(18 810)
— Afskrivninger	(1 540 192)	(272 792)	(1 812 984)
— Henlæggelser og andet	(222 800)	(27 215)	(222 800)
Udgifter i alt	(5 065 829)	6 341	(5 059 487)
Støtte	4 602 486	0	4 602 486
Ekstraordinært resultat	64 262	202 660	266 925
Resultat før skat	(399 080)	209 001	(190 079)
Korrektion for merværdi	182 100	(182 100)	0
I alt	(216 980)	26 901	(190 079)

(1) Denne tabel svarer til koncernens konsoliderede regnskaber. Den af Kommissionen udpegede ekspert har kontrolleret overensstemmelsen mellem disse tal, driftsresultatopgørelserne, resultatopgørelsen for de sociale konti, de regnskaber, der er opstillet i SNCM's rapporter til OTC og de regnskaber, der er medtaget i hr. Ménestriers rapporter til OTC.

(53) Med forbehold af betragtning 108.

- (105) På grundlag af ovenstående er Kommissionen kommet til den konklusion, at SNCM's indtægter i undersøgelsesperioden (aftalerne fra 1991 og 1996) fra opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste i forbindelse med besejlingen af Korsika, herunder de modtagne støttebeløb, ikke overstiger de konstaterede udgifter i tilknytning til offentlig tjeneste. I henhold til den af Kommissionen udpegede eksperts analyse er resultatet for Korsika-flåden et stort underskud (- 399 mio. FRF). Selv når den merværdi, der er realiseret i forbindelse med nogle af fartøjerne ⁽⁵⁴⁾, svarende til 182,1 mio. FRF, medregnes, er resultatet negativt (- 399,1 + 182,1 = - 21 mio. FRF).
- (106) Kommissionen udtaler sig dog ikke om, hvorvidt udgifterne i tilknytning til offentlig tjeneste er for høje eller ej. Som Retten i Første Instans fastslog ⁽⁵⁵⁾: »Da der ikke findes nogen fællesskabslovgivning på området, har Kommissionen ikke kompetence til at udtale sig om tilrettelæggelsen og omfanget af opgaver i tilknytning til offentlig tjeneste, der påhviler en offentlig virksomhed og heller ikke om, hvorvidt de politiske valg, som de kompetente nationale myndigheder har truffet i denne forbindelse, er hensigtsmæssige [...]«. Inden for de grænser, der er fastlagt i artikel 86 i traktaten, er det op til de enkelte medlemsstater at afgøre, hvor omfattende en offentlig tjeneste der er behov for, og hvilke midler der skal tages i anvendelse for at sikre denne tjeneste.

7.4. Corsica Marittimas aktiviteter

- (107) I regnskabsårene 1991-1999 udviste det samlede resultat for Corsica Marittimas aktiviteter, der er meget afhængigt af den leje, som fastsættes af moderselskabet, et betydeligt underskud. Dette underskud er på omkring 36 mio. FRF. Den regnskabsafstemning, som den af Kommissionen udpegede ekspert har foretaget, viser, at det er resultatet af aktiviteterne på det internationale net, der har dækket disse tab. Det ser ud til, at SNCM's finansiering af Corsica Marittimas aktiviteter, da der ikke er tale om overkompensering af udgifterne til offentlig tjeneste, ikke er blevet finansieret af den støtte, der er udbetalt i forbindelse med den offentlige tjeneste.
- (108) Endvidere bestemmes det i punkt III i bilag 2 til aftalen mellem SNCM og OTC, at »SNCM bestræber sig på at nedbringe den byrde, som de fartøjer, der anvendes til opfyldelse af områdeprincippet, udgør, når de ikke anvendes til varetagelse af den koncessionerede tjeneste, ved, når det er muligt, at indsætte dem på eksterne ruter for gennem en afstemning af udbud og efterspørgsel at sikre den bedst mulige tilpasning af udgiften til offentlig tjeneste til transportbehovene: Resultatet af de ture, der udføres på disse eksterne ruter af skibe fra flåden til opfyldelse af områdeprincippet, vil blive konteret det koncessionerede net. Disse eksterne forbindelser realiseres via et af SNCM's datterselskaber, idet skibene i flåden til opfyldelse af områdeprincippet aflønnes i form af befragtningskontrakter for hver enkelt tur«. OTC tillader således, at fartøjerne flyttes mellem de enkelte net.
- (109) SNCM stiller således fartøjer til rådighed for sit datterselskab Corsica Marittima, som, når der ikke er brug for dem til varetagelse af den offentlige tjeneste, ellers ikke ville blive udnyttet (visse bilfærger midt i ugen, fragtskibe fra lørdag middag til søndag aften) ⁽⁵⁶⁾. Som det blev oplyst ved åbningen af proceduren i sag C 78/98 (jf. betragtning 7), har Kommissionen undersøgt den beregningsmetode, som SNCM har anvendt til fastsættelse af den befragtningsats, der faktureres Corsica Marittima. Det fremgår af den undersøgelse, som Kommissionen har foretaget, at den leje, der er faktureret datterselskabet i forbindelse med hurtigfærger, dækker samtlige befragtningsudgifter for fartøjerne, mens lejen i forbindelse med kombifærger og bilfærger ligger under de samlede befragtningsudgifter, men over de marginale driftsomkostninger ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵⁴⁾ Jf. betragtning 102.

⁽⁵⁵⁾ Jf. ovennævnte dom »FFSA«, præmis 192.

⁽⁵⁶⁾ Anvendelsen er begrænset til de tidsrum, hvor skibene er disponible.

⁽⁵⁷⁾ De franske myndigheder har begrundet disse forskelle med de lejede fartøjers art. Hurtigfærgerne skulle svare nøjagtigt til Corsica Marittimas krav. For så vidt angår fragtskibene er det til gengæld kun passagerdelen (der kun er sekundær), der har kommerciel interesse. Ligeledes skulle den kapacitet, som SNCM's bilfærger tilbyder midt i ugen, være langt større end Corsica Marittimas punktuelle behov.

- (110) De fastsatte lejeindtægter gør det således muligt for SNCM i driftsbogholderiet for perioden 1991-1999 at fremvise et overskud på 18 mio. FRF på udlejningen af fartøjer til Corsica Marittima. Dette overskud har til dels bidraget til at kompensere for udgifterne til offentlig tjeneste, for det er i SNCM's regnskaber blevet krediteret det koncessionerede net. Lejen har gjort det muligt for SNCM at kompensere for udgifter, som selskabet under alle omstændigheder allerede havde afholdt ⁽⁵⁸⁾. Derfor har SNCM handlet på en økonomisk fornuftig måde ved at udleje fartøjerne til sit datterselskab Corsica Marittima. Hvis man havde ladet disse fartøjer ligge stille, ville man være gået glip af lejeindtægterne. En investor i en markedsøkonomi ville have søgt at opnå de samme indtægter, hvis han havde rådet over sådanne aktiver på de samme anvendelsesvilkår.
- (111) Men det faktum, at SNCM's udlejning af fartøjer til datterselskabet har gjort det muligt for SNCM at kompensere for udgifterne til offentlig tjeneste, udelukker ikke, at denne udlejning har givet Corsica Marittima en fordel. Der skal her mindes om, at SNCM er et statsejet selskab, og en stor del af dets aktiviteter (besejlingen mellem Korsika og kontinentet) finansieres ved hjælp af offentlige tilskud. Domstolen fremfører i SFEI-dommen, at et selskabs tilrådighedsstillelse af logistisk og kommerciel bistand til sine datterselskaber, der udøver en aktivitet, som er åben for konkurrence, kan udgøre statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten, hvis de beløb, der opkræves til betaling herfor, er lavere end de beløb, der ville være blevet opkrævet under normale markedsforhold ⁽⁵⁹⁾.
- (112) Det er derfor nødvendigt at undersøge situationen ud fra datterselskabets, dvs. Corsica Marittimas, synspunkt og afgøre, hvorvidt dette har lejet fartøjerne til en pris, som selskabet ikke ville have kunnet opnå på normale markedsvilkår. For at kontrollere, om den pågældende leje opfylder denne betingelse, skal den økonomiske analyse tage hensyn til ⁽⁶⁰⁾ alle de faktorer, som en virksomhed, der virker på normale markedsvilkår, skulle have taget hensyn til ved fastsættelsen af betaling for de leverede ydelser ⁽⁶¹⁾.
- (113) Kommissionen har således undersøgt, hvorvidt den leje, som SNCM har fastsat, svarer til markedspriserne på leje af skibe svarende til dem, som SNCM's datterselskab har anvendt i de seneste år. På grundlag af de referenceoplysninger, som Kommissionen har modtaget ⁽⁶²⁾, er den kommet til den konklusion, at Corsica Marittima kunne have lejet tilsvarende skibe på mere fordelagtige vilkår end dem, som moderselskabet tilbød. I disse oplysninger skelnes mellem »bareboat«-lejen og de supplerende udgifter til udstyr til og bemanning af de pågældende fartøjer. Det fremgår, at den beregningsmetode, som SNCM har anvendt ved fastsættelsen af befragtningssatsen, omfatter samtlige udgifter til udrustning under fransk flag samt forsikringsudgifter, vedligeholdelsesudgifter og selvrisko ved simpel søskade og den alikvote del af de finansielle udgifter og udgifterne til afskrivning for de pågældende skibe. De eksperter, som Kommissionen har hørt, oplyser, at en operatør, der virker på normale markedsvilkår i Middelhavet, ville have kunnet udleje tilsvarende skibe til priser, der ligger væsentligt under de priser, som SNCM har fastsat, og udruste disse fartøjer under et mere økonomisk flag ⁽⁶³⁾. Disse oplysninger bekræfter, at den leje, som SNCM har modtaget for udlejning af sine fartøjer, svarer til den leje, som en privat investor, der opererer på tilsvarende vilkår, ville have opkrævet. Kommissionen konkluderer, at de priser for leje af fartøjerne, som SNCM har fastsat, ikke har været fordelagtige for datterselskabet ⁽⁶⁴⁾ og ikke indeholder noget element af støtte i henhold til artikel 87, stk. 1, i traktaten.

⁽⁵⁸⁾ Besætningen på fragtskibene afmønstrer ikke for en dag, når de ligger stille i weekenden på Korsika, og det samme gælder besætningerne på bilfærgerne midt i ugen.

⁽⁵⁹⁾ Domstolens dom af 11. juli 1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) e.a. mod La Poste e.a., sag C-39/94, Sml. 1996 I, s. 3547, præmis 62.

⁽⁶⁰⁾ Analysen skal foretages uden hensyntagen til de forskellige privilegier, den støtte osv., som den virksomhed, der leverer ydelsen, modtager.

⁽⁶¹⁾ Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2000, Union française de l'Express (Ufex) e.a. mod Kommissionen, sag T-613/97, Sml. 2000 II, s. 4055, præmis 70.

⁽⁶²⁾ Der er tale dels om »bareboat«-lejen hurtigfærger og fragtskibe i højsæsonen i korte perioder i Middelhavet (navnlige Grækenland, Italien, Frankrig, Spanien og Tunesien) i løbet af de seneste år, dels om udgifterne til bemanning og udstyr til disse fartøjer.

⁽⁶³⁾ Det fremgår af Kommissionens tredje beretning om gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (1997-1998) (dokument KOM(2000) 99 endelig udgave af 24.2.2000), at bemandingsomkostningerne på franske skibe er blandt de højeste i Europa. Det viser sig, at SNCM's lønomkostninger og skattebyrde (skibe under fransk flag) er langt højere end de sociale udgifter og skatteudgifter, som private rederier, der opererer på markedsvilkår, og hvis skibe sejler under et mere økonomisk flag, har.

⁽⁶⁴⁾ For så vidt angår hurtigfærgerne er markedspriserne lavere end den leje, som Corsica Marittima har betalt. De ligger på omkring 70-80 % af denne pris. Forskellen er endnu større, når der er tale om frag- og passagerskibene.

- (114) Mere generelt hvad angår SNCM's dækning af Corsica Marittimas underskud og muligheden for at forlænge et datterselskabs aktiviteter, der alt i alt udviser et negativt resultat, fremfører de franske myndigheder det strategiske ønske om efter liberaliseringen af indenrigssejladens i Middelhavet at erhverve andele på andre markeder end det traditionelle marked. I denne strategi er der taget hensyn til udsigterne til en øget konkurrence på trafikken til Korsika og til, at de fremtidige aftaler om offentlig tjeneste vil være af en langt mere begrænset varighed. Set som kommercielle investeringer er Corsica Marittimas tab i den pågældende periode (36 mio. FRF) relativt beskedne i forhold til koncernen SNCM-Ferryterranées omsætning på det internationale net i samme periode (3 800 mio. FRF). Den samlede leje, som Corsica Marittima har betalt, har gjort det muligt for koncernen at opnå indtægter, skønt marginale, fra aktiver, der ellers ville være underudnyttet.
- (115) Tager man hensyn til ovenstående punkter kan Corsica Marittimas aktivitet indgå i en koncernstrategi, der forfølger en global eller sektorbestemt strukturpolitik baseret på de langsigtede perspektiver ⁽⁶⁵⁾.
- (116) Afslutningsvis har Kommissionen ikke konstateret nogen unormal praksis i forbindelse med Corsica Marittimas aktivitet på markedet. Klagerne anmeldte selskabets aggressive prispolitik. En sådan politik kan være en virksomheds legitime strategi for at komme ind på et nyt marked. Det har vist sig, at Corsica Marittimas priser efter konkurrenternes indsættelse af hurtigfærger på ruterne mellem Korsika og Italien er højere en markedsgennemsnittet. Endvidere skal der gøres opmærksom på, at det fremgår af de oplysninger, som SNCM har givet, at Corsica Marittima har tegnet sig for en meget begrænset andel af transporten i perioden 1990-1999. Corsica Marittimas gennemsnitlige omsætning i denne periode var på 7,75 mio. FRF ⁽⁶⁶⁾, og dets markedsandel oversteg ikke 6,5 %.

7.5. Støttens proportionalitet

- (117) Den undtagelse, der er indeholdt i artikel 86, stk. 2, i traktaten, er baseret på kravet om, at støtten skal være proportional. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. Den undersøgelse, som Kommissionen har gennemført, viser, at det aftalesystem, der blev indført i 1976, ikke har ført til en overkompensering af udgifterne til den offentlige tjeneste, som SNCM har leveret. Denne undersøgelse afslører dog, at aftalesystemet har visse skadelige virkninger, som vil kunne påvirke den fremtidige udvikling af samhandelen.
- (118) I denne forbindelse kan man spørge sig selv, om offentlig tjeneste, der kræver en meget stor flåde, der en stor del af året er alt for stor, ikke favoriserer udviklingen af tilknyttede aktiviteter såsom besejlingen af Korsika-Italien. Man vil således kunne fremføre, at aftalesystemet på en vis måde har muliggjort Corsica Marittimas aktiviteter, idet Corsica Marittima uden tvivl ikke alene ville have været i stand til at opnå et sådant redskab og heller ikke til at skaffe sig fartøjer på samme vilkår som SNCM.
- (119) Aftalen fra 1976 mellem staten og SNCM udløber den 31. december 2001. De franske myndigheder er i øjeblikket ved at udarbejde en ny kontrakt om offentlig tjeneste for at sikre en fortsat tjeneste. I artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3577/92 bestemmes det, at når en medlemsstat indgår kontrakter om offentlig tjeneste eller pålægger rederier forpligtelser til offentlig tjeneste, skal dette ske uden forskelsbehandling af EF-redere.
- (120) Korsikas lokalparlament har offentliggjort et udbud ⁽⁶⁷⁾ om den nye kontrakt vedrørende offentlig tjeneste inden for søtransport af passagerer mellem Marseille og forskellige havne på Korsika i perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2006. Den nye kontrakt, som de franske myndigheder agter at indgå, vedrører offentlig tjeneste, der er langt mere begrænset end tidligere. Som det fremgår ovenfor ⁽⁶⁸⁾, kan Kommissionen endvidere konstatere, at stigningen i udbuddet i sommerperioden 2001 som følge af konkurrence medfører en omstrukturering af besejlingen i sommerperioden og en ny deling af trafikken mellem operatørerne på bekostning af SNCM.

⁽⁶⁵⁾ Jf. ovennævnte dom »Ufex«, betragtning 75.

⁽⁶⁶⁾ 13,3 mio. FRF i 1999.

⁽⁶⁷⁾ EFT S 236 af 8.12.2000.

⁽⁶⁸⁾ Jf. betragtning 77.

- (121) Efter klagernes mening vil dette marked kunne påvirkes i negativ retning, såfremt den flåde, der blev anvendt til opfyldelse af områdeprincippet, genindsættes på andre forbindelser end Korsika. Såfremt SNCM ikke vælges til at opfylde en ny forpligtelse til offentlig tjeneste, når den nuværende aftale udløber, vil selskabet sandsynligvis være tvunget til at finde alternative anvendelsesmuligheder for en del af sin flåde, der er blevet overflødig.

Flådens ejere

- (122) Hvad angår den nuværende flåde er de fartøjer, der udgør en del af flåden til opfyldelse af områdeprincippet, blevet indkøbt af SNCM på grundlag af de transportbehov, som de offentlige myndigheder fastlagde, og SNCM påtog sig alle risici. SNCM sikrer den nødvendige finansiering og er fortsat forpligtet til at tilbagebetale de lån, der er optaget i denne forbindelse.
- (123) Men det fremgår, at en væsentlig del af investeringsudgifterne fortsat påhviler SNCM pr. 31. december 2001 ⁽⁶⁹⁾. Denne situation er resultatet af den investeringspolitik, der er blevet fulgt i de seneste år, og som især har været markeret af indførelsen af hurtigfærger og indsættelsen af passagerfærgen »Napoléon Bonaparte«. Det fremgår af Kommissionens regnskabsundersøgelse, at de finansielle midler, som SNCM har indtjent i forbindelse med aftalerne fra 1991 og 1996, slet ikke er tilstrækkelige til at opfylde de finansielle forpligtelser (investeringer og tilbagebetaling af lån), som SNCM fortsat har, når den nuværende aftale udløber. Det viser sig, at SNCM, hvis det ikke længere modtog støtte, ikke ville være i stand til at afholde kapitalomkostningerne i tilknytning til de investeringer, der er foretaget for at sikre den offentlige tjeneste. Overdimensioneringen af flåden ville således kunne true selskabets fortsatte beståen. På denne baggrund konstaterer Kommissionen, at det system, som blev indført med aftalen af 1976, ikke giver SNCM nogen ulovlig fordel i denne henseende.
- (124) Derfor mener Kommissionen, at det, for at man kan overvåge virkningerne af den pågældende støtte efter udløbet af den nuværende kontrakt om offentlig tjeneste, er nødvendigt at opfordre de franske myndigheder til inden ikrafttrædelsen af den nye ordning for offentlig tjeneste i forbindelse med besejlingen af Korsika, som Korsikas lokalparlament skal indføre, når den nuværende aftale udløber, at underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de agter at gennemføre for at tilpasse SNCM's struktur til de nuværende markedsvilkår.

8. KONKLUSIONER

- (125) Kommissionen konkluderer ud fra ovenstående udredning, at tvivlen om, hvorvidt den støtte, der er udbetalt til SNCM i henhold til femårsaftalerne fra 1991 og 1996, er forenelig med fællesmarkedet, nu er fjernet.
- (126) For så vidt den støtte, der er udbetalt til SNCM, ikke har oversteget de udgifter, som selskabet har afholdt i forbindelse med opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste i tilknytning til besejlingen af Korsika, som fastlagt af de offentlige myndigheder, kan det konkluderes, at der ikke er sket en krydssubsidiering af selskabets datterselskab Corsica Marittima. Kommissionens undersøgelse har endvidere vist, at den leje, som datterselskabet har betalt, er blevet fastsat i henhold til markedsvilkårene.
- (127) Frankrig skal informere Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet med hensyn til strukturtilpasning af SNCM til de nye markedsvilkår som følge af anvendelsen af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3577/92, når aftalen fra 1976 udløber —

⁽⁶⁹⁾ Som anført i punkt 100 har støtten til områdeprincippet gjort det muligt at finansiere en del af flåden via finansielle udgifter i tilknytning til finansiering af fartøjerne og de afskrivninger, der er medtaget i de traditionelle kapitalomkostninger. I henhold til disse bestemmelser beregnes de faldende afskrivninger på fartøjerne på grundlag af følgende levetider: 12 år for passagerfærger/ro-ro-fragtskibe, 20 år for »Napoléon Bonaparte« og ti år for hurtigfærgerne.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Frankrig har udbetalt til fordel for Société nationale maritime Corse-Méditerranée inden for rammerne af femårsaftalerne med Office des transports de la Corse i 1991 og 1996 som kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste, er forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

SNCM's dækning af Corsica Marittimas tab samt vilkårene for SNCM's udlejning af skibe til sit datterselskab indeholder ikke noget element af statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, i traktaten.

Artikel 3

Frankrig underretter inden ikrafttrædelsen af den nye kontrakt om uddelegering af forpligtelsen til offentlig tjeneste i tilknytning til besejlingen af Korsika Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet med hensyn til en strukturløsning af SNCM til de nye markedsvilkår som følge af anvendelsen af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3577/92.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. oktober 2001.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. februar 2002

om tilladelse til markedsføring af koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf som nye levnedsmiddelingredienser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97

(meddelt under nummer K(2002) 506)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(2002/150/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾, særlig artikel 7,

under henvisning til ansøgning fra AVEBE b.a. af 25. maj 2000 til de kompetente myndigheder i Nederlandene om tilladelse til at markedsføre koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf som en ny levnedsmiddelingrediens,

under henvisning til den første vurderingsrapport, som de kompetente nederlandske myndigheder har udarbejdet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er blevet udvundet protein fra en række planter med henblik på anvendelse i fødevarer, men der er ikke blevet markedsført kartoffelprotein i Fællesskabet, før forordning (EF) nr. 258/97 trådte i kraft. Derfor forudsætter kartoffelprotein tilladelse i henhold til forordningens artikel 1, stk. 2, litra e).
- (2) I deres første vurderingsrapport konkluderede de kompetente nederlandske myndigheder, at koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf ingen sundhedsrisiko udgør for mennesker.
- (3) Kommissionen fremsendte denne første vurderingsrapport til alle medlemsstaterne den 19. februar 2001.
- (4) Inden for det i forordningens artikel 6, stk. 4, fastsatte tidsrum på 60 dage blev der fremsat begrundede indsigelser mod markedsføring af produktet i henhold til bestemmelserne; indsigelserne vedrørte navnlig anvendelsen af sulfit som tilsætningsstof og specifikationskravene til visse alkaloider.
- (5) AVEBE fremlagde supplerende oplysninger som svar på de bemærkninger og indsigelser, der var indkommet fra medlemsstater, og de blev drøftet med medlemsstaternes eksperter den 17. juli 2001.

(6) På grundlag af disse supplerende oplysninger og den første vurderingsrapport er det godtgjort, at koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf opfylder kriterierne i forordningens artikel 3, stk. 1.

(7) Der er fastsat bestemmelser om anvendelse og mærkning af sulfit i Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler ⁽²⁾, og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer ⁽³⁾.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Levnedsmiddelkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf som anført i bilaget kan markedsføres i Fællesskabet som nye levnedsmiddelingredienser.

Artikel 2

Betegnelsen »kartoffelprotein« anføres på selve produktets mærkning eller i ingredienslisten for det pågældende levnedsmiddel.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til AVEBE b.a., Prins Hendrikplein 20, 9641 GK Veendam, Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1.

BILAG

Specifikationer for koaguleret kartoffelprotein og hydrolysater heraf

Tørstof: ikke under 800 mg/g

Protein (N*6,25): ikke under 600 mg/g (tørstof)

Aske: højst 400 mg/g (tørstof)

Glycoalkaloid (i alt): højst 150 mg/kg

Lysinoalanin (i alt): højst 500 mg/kg

Lysinoalanin (fri): højst 10 mg/kg

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. februar 2002

om mindstekrav til skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer

(meddelt under nummer K(2002) 518)

(EØS-relevant tekst)

(2002/151/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fastsættes i direktiv 2000/53/EF, at et køretøj kun kan afmeldes, når der forevises en skrotningsattest.
- (2) Ifølge direktivet skal Kommissionen opstille mindstekrav til skrotningsattesten med henblik på, at de kompetente myndigheder gensidigt anerkender og godtager skrotningsattester udstedt i andre medlemsstater.
- (3) Hensigten med mindstekrav er at skaffe vished om, hvem behandlingsvirksomheden, den kompetente myndighed og køretøjsindehaveren er, og om en række oplysninger vedrørende køretøjet.

- (4) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 18 i Rådets direktiv 75/442/EF ⁽²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2000/53/EF, skal mindst indeholde de oplysninger, der er anført i bilaget.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.⁽²⁾ EFT L 78 af 18.3.1991, s. 32.

BILAG

Mindstekrav til skrotningsattester, der udstedes i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2000/53/EF

1. Navn og adresse samt underskrift og register- eller identifikationsnummer ⁽¹⁾ på den virksomhed eller det foretagende, der udsteder attesten
2. Navn og adresse på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilladelsen (jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/53/EF) til den virksomhed eller det foretagende, der udsteder skrotningsattesten
3. Navn og adresse samt underskrift og register- eller identifikationsnummer ⁽¹⁾ på den virksomhed eller det foretagende, der udsteder attesten, hvis det gøres af en producent, forhandler eller indsamlingsvirksomhed på vegne af en anerkendt behandlingsvirksomhed
4. Udstedelsesdato
5. Køretøjets nationalitetsbetegnelse og registreringsnummer (registreringsdokumentet vedlægges, eller der vedlægges en erklæring fra den virksomhed eller det foretagende, der udsteder skrotningsattesten, om, at registreringsdokumentet er destrueret) ⁽²⁾
6. Køretøjets klasse samt mærke og modelbetegnelse
7. Køretøjets identifikationsnummer (stelnummer)
8. Navn, adresse og nationalitet på det afleverede køretøjs indehaver eller ejer samt dennes underskrift

⁽¹⁾ Dette krav kan fraviges, hvis der i det nationale register eller identifikationssystem ikke findes et sådant nummer.

⁽²⁾ Dette krav kan fraviges, hvis der som følge af, at registreringssystemet er elektronisk, ikke findes noget registreringsdokument i papirform.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. februar 2002

om niende forlængelse af gyldigheden af beslutning 1999/815/EF om forbud mod markedsføring af legetøj og småbørnsartikler, der er beregnet til at blive puttet i munden af børn under tre år, og som er fremstillet af blød pvc indeholdende visse phthalater

(meddelt under nummer K(2002) 541)

(EØS-relevant tekst)

(2002/152/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen vedtog den 7. december 1999 beslutning 1999/815/EF ⁽²⁾, der på grundlag af artikel 9 i direktiv 92/59/EØF pålagde medlemsstaterne at forbyde markedsføring af legetøj og småbørnsartikler, der er beregnet til at blive puttet i munden af børn under tre år, og som er fremstillet af blød pvc indeholdende et eller flere af stofferne diisononylphthalat (DINP), di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP), diisodecylphthalat (DIDP), di-n-octylphthalat (DNOP) og butylbenzylphthalat (BBP).

(2) Gyldighedsperioden for beslutning 1999/815/EF var begrænset til tre måneder i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 92/59/EØF. Beslutningens gyldighedsperiode ville således udløbe den 8. marts 2000.

(3) Ifølge artikel 11, stk. 2, i direktiv 92/59/EØF gælder foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9 i direktiv 92/59/EØF, i højst tre måneder, men fristen kan forlænges efter samme procedure som for de gældende foranstaltninger.

(4) Det er fastsat i beslutning 1999/815/EF, at gyldighedsperioden om nødvendigt kan forlænges. Gyldigheden af foranstaltningerne i beslutning 1999/815/EF i henhold

til artikel 9 i direktiv 92/59/EØF blev løbende forlænget med tre måneder ved Kommissionens beslutning 2000/217/EF ⁽³⁾, 2000/381/EF ⁽⁴⁾, 2000/535/EF ⁽⁵⁾, 2000/769/EF ⁽⁶⁾, 2001/195/EF ⁽⁷⁾, 2001/467/EF ⁽⁸⁾, 2001/665/EF ⁽⁹⁾, og 2001/804/EF ⁽¹⁰⁾ i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 92/59/EØF. Beslutningens gyldighedsperiode ville således udløbe den 20. februar 2002.

(5) Visse relevante fremskridt har fundet sted i den senere tid vedrørende validation af phthalatmigrationstestmetoder og en fuldstændig risikovurdering af disse phthalater efter Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽¹¹⁾. Imidlertid er yderligere understregelser på dette område stadigvæk nødvendige for at forsøge at løse nogle væsentlige udestående vanskeligheder;

(6) Begrundelserne for beslutning 1999/815/EF og den forlængelse heraf ved beslutning 2000/217/EF, 2000/381/EF, 2000/535/EF, 2000/769/EF, 2001/195/EF, 2001/467/EF, 2001/665/EF, og 2001/804/EF har fortsat gyldighed, og det er derfor nødvendigt at bibeholde forbudet mod markedsføring af de pågældende produkter.

(7) Nogle medlemsstater har gennemført beslutning 1999/815/EF, ændret ved beslutning 2000/217/EF, 2000/381/EF, 2000/535/EF, 2000/769/EF, 2001/195/EF, 2001/467/EF, 2001/665/EF, og 2001/804/EF ved foranstaltninger, der anvendes indtil den 20. februar 2002. Det er derfor nødvendigt at sikre, at foranstaltningernes gyldighedsperiode forlænges.

(8) Derfor er det nødvendigt for niende gang at forlænge gyldighedsperioden af beslutning 1999/815/EF for at sikre, at alle medlemsstater opretholder det forbud, der er omhandlet i beslutningen. Ifølge artikel 11, stk. 2, i direktiv 92/59/EØF kan gyldighedsperioden forlænges med tre måneder.

(9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Hastende Produktsikkerhedsproblemer —

⁽³⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 62.

⁽⁴⁾ EFT L 163 af 10.6.2000, s. 40.

⁽⁵⁾ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 27.

⁽⁶⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 37.

⁽⁷⁾ EFT L 69 af 10.3.2001, s. 37.

⁽⁸⁾ EFT L 163 af 20.6.2001, s. 30.

⁽⁹⁾ EFT L 233 af 31.8.2001, s. 51.

⁽¹⁰⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 26.

⁽¹¹⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 315 af 9.12.1999, s. 46.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 1

I artikel 5 i beslutning 1999/815/EF ændres »den 20. februar 2002« til »den 20. maj 2002«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2002.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning senest ti dage efter, at den er blevet meddelt. De underretter straks Kommissionen herom.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. februar 2002

om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige, om ophævelse af beslutning 2001/740/EF og om ottende ændring af beslutning 2001/327/EF

(meddelt under nummer K(2002) 557)

(EØS-relevant tekst)

(2002/153/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens beslutning 2001/740/EF ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 2002/48/EF ⁽⁵⁾, fastlægger beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige.

(2) Kommissionens beslutning 2001/304/EF ⁽⁶⁾, senest ændret ved beslutning 2002/49/EF ⁽⁷⁾, vedrører mærkning og anvendelse af visse animalske produkter i forbindelse med Kommissionens beslutning 2001/172/EF ⁽⁸⁾ om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige.

(3) Kommissionens beslutning 2001/327/EF ⁽⁹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/904/EF ⁽¹⁰⁾, vedrører restriktioner for flytning af dyr, der er modtagelige for mund- og klovesyge.

(4) Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽¹¹⁾, senest ændret ved direktiv 95/23/EF ⁽¹²⁾, vedrører sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød.

(5) Ved Rådets direktiv 94/65/EF ⁽¹³⁾ er der fastsat krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød.

(6) Rådets direktiv 91/495/EØF ⁽¹⁴⁾, senest ændret ved direktiv 94/65/EF, vedrører sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt.

(7) Rådets direktiv 80/215/EØF ⁽¹⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, vedrører dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med samhandelen inden for Fællesskabet med kødprodukter.

(8) Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽¹⁶⁾, senest ændret ved direktiv 97/76/EF ⁽¹⁷⁾, vedrører sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kødprodukter og visse andre produkter af animalsk oprindelse.

(9) Udvalget for mund- og klovesyge og andre epizootier under Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE) har evalueret den dokumentation i forbindelse med udryddelsen af mund- og klovesyge, som Det Forenede Kongeriges delegat har forelagt, og i overensstemmelse med resolution nr. XVII (»Restoration of recognition of the foot and mouth disease status of Member Countries«), som OIE's internationale komité vedtog på sin 65. generalforsamling i maj 1997, blev det den 21. januar 2002 anerkendt, at Det Forenede Kongerige har genvundet sin tidligere status som område fri for mund- og klovesyge uden vaccination.

(10) Kommissionens beslutning 2001/740/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 277 af 20.10.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EFT L 21 af 24.1.2002, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT L 104 af 13.4.2001, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT L 21 af 24.1.2002, s. 30.

⁽⁸⁾ EFT L 62 af 2.3.2001, s. 22.

⁽⁹⁾ EFT L 115 af 25.4.2001, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EFT L 335 af 19.12.2001, s. 21.

⁽¹¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽¹²⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

⁽¹³⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽¹⁴⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 41.

⁽¹⁵⁾ EFT L 47 af 21.2.1980, s. 4.

⁽¹⁶⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

⁽¹⁷⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25.

- (11) Der bør dog vedtages bestemmelser, som sikrer, at visse former for kød og kødprodukter på lager, som blev fremstillet under epidemien og ikke opfylder dyresundhedskriterierne for samhandel inden for Fællesskabet, kun afsættes på Storbritanniens område.
- (12) For at sikre, at bestemmelserne i beslutning 2001/327/EF også anvendes på samhandelen med får og geder, der har oprindelse i eller afsendes fra Storbritannien, efter den dato, hvor beslutning 2001/740/EF ophæves, bør beslutning 2001/327/EF ændres tilsvarende.
- (13) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Det Forenede Kongerige sikrer sig, at kød som defineret i stk. 2 af kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der opfylder mindst én af betingelserne i stk. 3, ikke afsendes til andre medlemsstater.
2. Kød som nævnt i stk. 1 indbefatter »fersk kød« som defineret i direktiv 64/433/EØF og 91/495/EØF og »hakket kød og tilberedt kød« som defineret i Rådets direktiv 94/65/EF.
3. Betingelser for kød, der ikke må afsendes til andre medlemsstater:
 - a) kød, der ikke må afsendes til andre medlemsstater i overensstemmelse med de EF-beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige, som var gældende mellem den 21. februar 2001 og datoen for ikrafttrædelse af denne beslutning
 - b) kød, som er forsynet med det sundhedsmærke, der blev fastsat ved Kommissionens beslutning 2001/304/EF.

Artikel 2

1. Det Forenede Kongerige sikrer sig, at kødprodukter af kvæg, får, geder, svin eller andre klovbærende dyr, der opfylder

mindst én af betingelserne i stk. 2, ikke afsendes til andre medlemsstater.

2. Betingelser for kødprodukter, der ikke må afsendes til andre medlemsstater:

- a) kødprodukter, der er fremstillet af kød, som opfylder mindst én af betingelserne i artikel 1, stk. 3
- b) kødprodukter, der ikke må afsendes til andre medlemsstater i overensstemmelse med de EF-beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Det Forenede Kongerige, som var gældende mellem den 21. februar 2001 og datoen for ikrafttrædelse af denne beslutning
- c) kød, som er forsynet med det sundhedsmærke, der blev fastsat ved Kommissionens beslutning 2001/304/EF.

3. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for kødprodukter, der opfylder sundhedskravene i direktiv 77/99/EØF, og som har været underkastet en af de behandlinger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i direktiv 80/215/EØF, eller som under tilvirkningen over alt har fået en pH-værdi på under 6.

Artikel 3

Beslutning 2001/740/EF ophæves.

Artikel 4

I indledningen af artikel 2, stk. 1, i beslutning 2001/327/EF udgår »og Kommissionens beslutning 2001/740/EF«.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen